A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített hetedik tanács)

2022. február 23.*

„Szerződésen kívüli felelősség – Verseny – A kiscsomagok EGT-n belüli nemzetközi expressz kézbesítési szolgáltatásainak piacai – Összefonódás – Az összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – A határozatnak a Törvényszék ítéletével való megsemmisítése – Védelemhez való jog – Magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése – Okozati összefüggés”

A T-834/17. sz. ügyben,

a **United Parcel Service, Inc**. (székhelye: Atlanta [Georgia, Egyesült Államok], képviselik: A. Ryan solicitor, F. Hoseinian, W. Knibbeler, A. Pliego Selie és F. Roscam Abbing ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: N. Khan, P. Berghe, M. Farley és R. Leupold Henning, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az összefonódást a belső piaccal és az EGT-Megállapodás működésével összeegyeztethetetlennek nyilvánító, 2013. január 30-i C(2013) 431 bizottsági határozat (COMP/M.6570 – UPS/TNT Express ügy) jogellenessége miatt a felperest állítólag ért kár megtérítése iránt az EUMSZ 268. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hetedik tanács),

tagjai: S. Papasavvas elnök, R. da Silva Passos, I. Reine, L. Truchot és M. Sampol Pucurull (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Artemiou tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2020. október 28-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

I. A jogvita előzményei

1 A felperes, a United Parcel Service, Inc. (a továbbiakban: UPS vagy a felperes) és a TNT Express NV (a továbbiakban: TNT) az Európai Gazdasági Térségben (EGT) két olyan társaság, amely jelen van a kiscsomagok nemzetközi expressz kézbesítési szolgáltatásainak piacain.

2 2012. június 26-án az Európai Bizottság a 2004. április 21-i 802/2004/EK bizottsági rendelettel (HL 2004. L 133., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 88. o.) végrehajtott, a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL 2004. L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.) 4. cikke alapján egy összefonódás előzetes bejelentéséről szóló értesítést (COMP/M.6570 – UPS/TNT Express ügy) (HL 2012. C 186., 9. o.) tett közzé.

3 2013. január 11-én a Bizottság arról tájékoztatta a UPS-t, hogy meg fogja tiltani a közte és a TNT között tervezett összefonódást.

4 2013. január 14-én a UPS e tájékoztatást sajtóközleményben tette közzé.

5 A 139/2004 rendelet 19. cikkében említett tanácsadó bizottság 2013. január 18-án kedvező véleményt adott ki a UPS és a TNT közötti összefonódást összeegyeztethetetlennek nyilvánító bizottsági határozattervezettel kapcsolatban.

6 2013. január 30-án a Bizottság elfogadta az összefonódást a belső piaccal és az EGT-Megállapodás működésével összeegyeztethetetlennek nyilvánító C(2013) 431 határozatot (COMP/M.6570 – UPS/TNT Express ügy) (a továbbiakban: vitatott határozat). A Bizottság megállapította, hogy a UPS és a TNT közötti összefonódás a szóban forgó szolgáltatások piacain a hatékony verseny jelentős akadályozását eredményezné tizenöt tagállamban, azaz Bulgáriában, a Cseh Köztársaságban, Dániában, Észtországban, Lettországban, Litvániában, Magyarországon, Máltán, Hollandiában, Lengyelországban, Romániában, Szlovéniában, Szlovákiában, Finnországban és Svédországban.

7 Ugyanezen a napon közzétett sajtóközleményében a UPS bejelentette, hogy a tervezett összefonódástól eláll.

8 2013. április 5-én a UPS a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtott be a Törvényszékhez, amelyet a T-194/13 számon vettek nyilvántartásba, továbbá gyorsított eljárás iránti kérelmet terjesztett elő, amelyet a Törvényszék elutasított.

9 2015. április 7-én a FedEx Corp. bejelentette, hogy ajánlatot tett a TNT megvásárlására.

10 2015. július 4-én a Bizottság egy összefonódás előzetes bejelentéséről szóló értesítést (M.7630 – FedEx/TNT Express ügy) (HL 2015. C 220., 15. o.) tett közzé, amely összefonódás keretében a FedEx fel kívánta vásárolni a TNT-t.

11 2016. január 8-án a Bizottság a FedEx és a TNT közötti összefonódás vonatkozásában elfogadta az összefonódást a belső piaccal és az EGT-Megállapodás működésével összeegyeztethetőnek nyilvánító határozatot (M.7630 – FedEx/TNT Express ügy), amelynek összefoglalóját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétették (HL 2016. C 450., 12. o.).

12 A Törvényszék a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítéletében (T-194/13, EU:T:2017:144) megsemmisítette a vitatott határozatot.

13 2017. május 16-án a Bizottság fellebbezést nyújtott be a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélettel (T-194/13, EU:T:2017:144) szemben, amelyet a Bíróság a 2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítéletben (C-265/17 P, EU:C:2019:23) elutasított.

II. Az eljárás és a felek kérelmei

14 A UPS a Törvényszék Hivatalához 2017. december 29-én benyújtott keresetlevelével előterjesztette a jelen keresetet.

15 A Bizottság a Törvényszék Hivatalánál 2018. január 29-én benyújtott beadványával azt kérte, hogy a Törvényszék függessze fel az eljárást a C-265/17. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésről szóló határozat meghozataláig, vagy másodlagosan, hogy hozzon pervezető intézkedést, amelyben a Törvényszék először is megállapítja, hogy – a kár fennállására vonatkozó feltétel kivételével – fennállnak-e az EUMSZ 340. cikk szerinti európai uniós felelősség megállapításának feltételei, és ennek következtében másodszor azt, hogy a felek részéről további értesítésig szükséges-e bármilyen közreműködés az állítólagos kár összegére vonatkozóan.

16 A tanács elnöke 2018. február 6-i határozatával úgy döntött, hogy az eljárást a C-265/17. P. sz. ügyben hozott határozat kihirdetéséig felfüggeszti. Ezzel szemben a Törvényszék nem adott helyt a Bizottság pervezető intézkedések iránti kérelmének.

17 A Bizottság a Törvényszék Hivatalánál 2019. január 25-én benyújtott beadványában ismételten kérte egy olyan pervezető intézkedés elrendelését, amelyben a Törvényszék előzetes jelleggel megállapítja, hogy – a UPS szerinti állítólagos kár fennállására vonatkozó kérdések kivételével – fennállnak-e az EUMSZ 340. cikk szerinti uniós felelősség megállapításának feltételei, és ezáltal további rendelkezésig a feleknek nem kell foglalkozniuk az állítólagos kár összegével kapcsolatos kérdésekkel.

18 A UPS a Törvényszék Hivatalához 2019. február 14-én benyújtott beadványában kifogást emelt e kérelemmel szemben, és a Törvényszék nem adott helyt a Bizottság pervezető intézkedések iránti kérelmének.

19 Mivel a Törvényszék összetételét a 2019. október 17-i határozattal módosították, a Törvényszék elnöke a Törvényszék eljárási szabályzata 27. cikkének (3) bekezdése alapján az ügyet a hetedik tanácsba beosztott új előadó bírónak osztotta ki.

20 A hetedik tanács javaslatára a Törvényszék az eljárási szabályzat 28. cikke alapján úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja.

21 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (kibővített hetedik tanács) úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és az eljárási szabályzat 89. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében írásban kérdéseket intézett a felekhez, akik e kérdésekre az előírt határidőn belül válaszoltak. A Törvényszék továbbá írásban kérdést intézett a felekhez azzal, hogy azt a tárgyaláson válaszolják meg.

22 A UPS azt kéri, hogy a Törvényszék:

– ítéljen meg számára 1,742 milliárd euró összegű kártérítést az alkalmazandó kamatokkal együtt;

– rendelje el a megítélt kártérítés után kivetendő adók megtérítését a Törvényszék határozathozatalának napján alkalmazandó adókulcs figyelembevételével, és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

23 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

A. Egyes jogalapok, érvek és bizonyítékok elfogadhatóságáról

24 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a UPS beadványai homályosak, és nem felelnek meg sem az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában, sem az e szabályzat 85. cikkében foglalt követelményeknek, és hogy ezért egyes érveket és az azok alátámasztására benyújtott bizonyítékokat elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

1. A UPS érvelésének homályos jellegéről

25 A Bizottság azt kifogásolja, hogy a UPS szétszórtan, a kereset jogalapjai bemutatásának figyelmen kívül hagyásával fejtette ki érvelését. A kereset három jogalapon alapul, amelyek mindegyike megfelel az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításával kapcsolatos egyes feltételének. A UPS azonban több olyan érvet is felhozott, amely nem tartozik a jogalaphoz, azonban lényegét tekintve ahhoz kapcsolódik. Így a UPS a keresetlevél benyújtásakor az okozati összefüggéssel kapcsolatos részekben a jogellenességre vonatkozó érveket terjesztett elő. A válaszadás szakaszában a UPS e két feltétellel együttesen foglalkozott, miközben a kárra vonatkozó részben az Unió szerződésen kívüli felelősségének másik két feltételével kapcsolatos érveket hozott fel. A Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék ezeket az érveket nem csoportosíthatja át, mivel formailag nem felelnek meg azon jogalapnak, amelyben hivatkoznak rájuk.

26 A jelen ügyben a UPS a keresetlevélben az állítólagos jogellenességre vonatkozó érvelésének egy részét valóban az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításával kapcsolatos egyéb feltételekre vonatkozó jogalapok, és különösen azon jogalap keretében fejtette ki, amely az okozati összefüggést érinti. Bár az ilyen ellentmondás hozzájárulhat a kereset homályos jellegéhez, nem eredményezheti a kereset – akár részleges – elfogadhatatlanságát, ha a kereseti

kérelmek alapjául szolgáló lényeges ténybeli és jogi elemek az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének és az eljárási szabályzat 76. cikke d) pontjának rendelkezéseivel összhangban röviden, világosan és pontosan ki vannak fejtve, lehetővé téve ezáltal az alperes számára jogai védelmét, a Törvényszék számára pedig az ügy eldöntését. Ahhoz, hogy e követelményeknek eleget tegyen az olyan keresetlevél, amely – mint a jelen esetben is – az uniós intézmények által állítólag okozott károk megtérítésére irányul, tartalmaznia kell az azon magatartás azonosítását lehetővé tevő tényeket, amelyet a felperes ezen intézményeknek felró, valamint azokat az indokokat, amelyek miatt úgy véli, hogy okozati összefüggés áll fenn e magatartás és az általa állítólag elszenvedett kár között (lásd: 2005. december 14-i FIAMM és FIAMM Technologies kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-69/00, EU:T:2005:449, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 Márpedig, noha a felperes által előadott egyes jogi és ténybeli érvek rendszerezése nem eléggé következetes, tény, hogy a Törvényszék és a Bizottság is képes azonosítani azokat a ténybeli és jogi elemeket, amelyeken a felperes kérelmei alapulnak. A Bizottság egyébként nem hivatkozik egyetlen konkrét szabályra sem azon állítása alátámasztására, amely szerint a Törvényszék nem csoportosíthatja át tartalmuk szerint a formailag szétszórtan előterjesztett érveket. Mindenesetre ez az állítás nehezen egyeztethető össze azzal, hogy a Törvényszék a keresetlevélben kifejtett jogalapok vizsgálata során egyáltalán nem köteles az okfejtésében azt a sorrendet követni, amelyben e jogalapokat kifejtették (2010. március 25-i Sviluppo Italia Basilicata kontra Bizottság ítélet, C-414/08 P, EU:C:2010:165, 57. pont). A Törvényszék az érvelés lényegére összpontosítva átminősítheti azt (lásd ebben az értelemben: 1998. november 19-i Parlament kontra Gaspari ítélet, C-316/97 P, EU:C:1998:558, 21. pont; 2011. július 28-i Mediaset kontra Bizottság ítélet, C-403/10 P, nem tették közzé, EU:C:2011:533, 92. és 93. pont). Ezért a Törvényszék az érvelés lényegére összpontosítva a vizsgálata során eltérhet attól a sorrendtől, amelyben azt bemutatták.

28 E körülmények között a felperes érvelése egy részének elutasítása kizárólag azon az alapon, hogy annak tartalma nem felel meg pontosan a beadvány azon része címének, amelyben ez az érvelés szerepel, túlzott formalizmust jelentene, ami akadályozhatja az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikkében biztosított bírósági jogorvoslathoz való jog gyakorlását.

29 A Bizottság arra vonatkozó elfogadhatatlansági kifogása, hogy a kereset homályos jellegű, nem megalapozott, és azt el kell utasítani.

2. Az eljárási szabályzat 76. cikke d) pontjának megsértéséről

30 A Bizottság azt állítja, hogy a UPS beadványai nem felelnek meg az eljárási szabályzat 76. cikke d) pontjának, és ezáltal egyes érvek és bizonyítékok elfogadhatatlanok.

31 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmányának 21. cikke – amely ugyanezen alapokmány 53. cikkének első bekezdése alapján a Törvényszékre is alkalmazandó – és az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontja értelmében a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését.

32 A jogbiztonság és a megfelelő igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a felperes által felhozott jogalapok ezen rövid ismertetésének kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes részére védekezésének előkészítését, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a keresetről való határozathozatalt (2014. szeptember 11-i MasterCard és társai kontra Bizottság ítélet, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 41. pont).

33 Így a Törvényszékhez benyújtott kereset elfogadhatóságához többek között az szükséges, hogy azok a lényeges ténybeli és jogi elemek, amelyeken a kereset alapul, legalább röviden, de összefüggően és érthetően kitűnjenek magából a keresetlevél szövegéből. A keresetlevél szövegének egyes pontjait ugyan alátámaszthatják és kiegészíthetik a csatolt iratok meghatározott részeire történő hivatkozások, a más, akár a keresetlevélhez mellékelt iratokra való általános hivatkozás nem pótolhatja a jogi érvelés azon lényegi elemeinek hiányát, amelyeknek a fent említett rendelkezések szerint a keresetlevélben kell szerepelniük (2014. szeptember 11-i MasterCard és társai kontra Bizottság ítélet, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 40. pont).

34 Nem a Törvényszéknek kell a mellékletekben megkeresnie és azonosítania azokat a jogalapokat, amelyek meglátása szerint a kereset alapját képezhetik, mivel a mellékleteknek tisztán bizonyító és kisegítő szerepük van (2007. szeptember 17-i Microsoft kontra Bizottság ítélet, T-201/04, EU:T:2007:289, 94. pont; 2015. március 9-i Deutsche Börse kontra Bizottság ítélet, T-175/12, nem tették közzé, EU:T:2015:148, 354. pont). Hasonló követelmények érvényesülnek a Törvényszék előtt felhozott valamely jogalap alátámasztására hivatkozott érv tekintetében is (2014. szeptember 11-i MasterCard és társai kontra Bizottság ítélet, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 41. pont; 2020. szeptember 16-i BP kontra FRA ítélet, C-669/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:713, 54. pont).

a) A UPS eljárási jogok megsértésére vonatkozó érvelésének elfogadhatóságáról

35 A Bizottság úgy véli, hogy elfogadhatatlan a UPS azon érvelése, amely szerint eljárási jogait megsértették, mivel a hatékonyságjavulás értékelésének szempontjait nem közölték vele a vitatott határozat elfogadása előtt. A UPS a keresetlevél 42. pontjában a vitatott határozat és egyes azt megelőző jogi aktusok általános és elvont bírálatára szorítkozott. A vitatott szövegrészek pontos megjelölésének hiányában ez az érvelés nem felel meg az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában foglalt követelményeknek.

36 Meg kell azonban jegyezni, hogy a keresetlevél 42. pontjának értelmezéséből kitűnik, hogy a UPS lényegében azt kifogásolja, hogy a Bizottság nem elemezte alaposan az állítólagos hatékonyságjavulás igazolhatóságát, és nem határozta meg előzetesen e javulás értékelésének kritériumait. A UPS tehát a Bizottság elemzésének hiányosságait, valamint a tárgyra és a szükséges bizonyítékok szintjére vonatkozó információk hiányát kifogásolja. Ezért a UPS-nek nem róható fel az, hogy a keresetlevelében a Bizottság által elfogadott jogi aktusok között nem azonosította pontosan azokat az elemeket, amelyek hiányát kifogásolja.

37 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a keresetlevél e 42. pontja hivatkozik a kifogásközlés és a vitatott határozat egyes passzusaira. Így a UPS pontosan meghatározta az általa relevánsnak tartott elemeket abból a célból, hogy összehasonlítsa azokat, és bizonyítsa, hogy a Bizottság csak a vitatott határozat meghozatalának szakaszában mutatta be a hatékonyságjavulásra vonatkozó elemzését.

38 Ebből következik, hogy a Bizottság elfogadhatatlansági kifogásai megalapozatlanok, ezért azokat el kell utasítani.

b) A UPS által az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak téves megítélésére vonatkozóan előadott érvelés elfogadhatóságáról

1) A keresetlevél 34–37. pontjáról

39 A Bizottság azt állítja, hogy a UPS azon érvelése, amely az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak elemzésével kapcsolatos, és amelyet a keresetlevél 34–37. pontjában ismertet, olyan szűkszavú, hogy nem felel meg az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában foglalt követelményeknek. A keresetlevél nem fejti ki azokat az indokokat, amelyek alapján a UPS úgy véli, hogy a Bizottság által használt ökonometriai modell hibás volt.

40 Meg kell azonban jegyezni, hogy a keresetlevél 34–37. pontjában a UPS azzal érvel, hogy az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak elemzése súlyos hibákat tartalmaz. E pontoknak és a keresetlevél egészének az olvasatából egyértelműen kitűnik, hogy a UPS azt állítja, hogy a Bizottság jelentősen eltért a szokásos ökonometriai gyakorlattól azáltal, hogy a becslési szakaszban más típusú összefonódási változót alkalmazott, mint az előrejelzési szakaszban, továbbá bizonyítékként két szakértői jelentésre hivatkozik (a keresetlevél A.8 és A.9. melléklete). Bár a keresetlevél 34–37. pontja tömören van megfogalmazva, világosan és pontosan összefoglalják a Bizottság által választott módszertani megoldásokkal szemben megfogalmazott technikai kritikák lényegét. E rövid ismertetést az említett szakértői jelentésekre (a keresetlevél A.8 és A.9. melléklete) való hivatkozás támasztja alá, amelyek részletes magyarázatot tartalmaznak az állítólagos technikai hibákra vonatkozóan.

41 Ezekből következik, hogy a keresetlevél 34–37. pontja megfelel az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában foglalt követelményeknek. A Bizottság által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást ezért mint megalapozatlant el kell utasítani.

2) A keresetlevél A.12. mellékletére való hivatkozásról

42 A Bizottság azt állítja, hogy a UPS a keresetlevél 34. pontjában a keresetlevél A.12. mellékletére hivatkozott, amely a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) alapjául szolgáló ügyben benyújtott beadványból áll, azonban nem jelölte meg azokat a részeket, amelyekre konkrétan hivatkozni kívánt. Következésképpen az eljárási szabályzat 76. cikke d) pontjának ilyen figyelmen kívül hagyása e dokumentum elfogadhatatlanságát eredményezi.

43 A UPS azonban azáltal, hogy a keresetlevél 34. pontjában egy olyan dokumentumra (a keresetlevél A.12. melléklete) hivatkozott, amelyet a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) alapjául szolgáló ügy keretében nyújtott be, az ezen irat olvasatára való általános hivatkozással nem a keresetlevél 34–37. pontjában foglalt ismertetés hiányosságait kívánta orvosolni. Épp ellenkezőleg, a UPS ezzel arra mutatott rá, hogy az alkalmazott ökonometriai modellel kapcsolatos kritikáit már az említett ügy keretében kifejtette. Ez az A.12. melléklet ugyanis a UPS azon 2016. június 8-i észrevételeit tartalmazza, amelyeket a Bizottságnak a Törvényszék által ebben az ügyben feltett kérdésekre adott 2016. április 26-i válaszaira vonatkozóan fogalmazott meg. Ezen észrevételek keretében a UPS ugyanis azt kifogásolta, hogy az előrejelzési szakaszban nem ugyanazt a modellt használták, mint a becslési szakaszban. A UPS arra hivatkozik, hogy a Bizottság rendhagyó és önkényes módon járt el. Ez az érvelés, amelyet – amint az a jelen ügyben benyújtott dokumentumokból kitűnik – a UPS a

2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet (C-265/17 P, EU:C:2019:23) alapjául szolgáló fellebbezési eljárásban is ismertetett, lényegében azonos azzal, amit ez utóbbi a keresetlevél 34–37. pontjában kifejtett.

44 Az említett összefüggésekkel kapcsolatos körülményekből kitűnik, hogy a UPS ezzel a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) alapjául szolgáló ügyben a vitatott határozat alátámasztására használt ökonometriai modell érvényességével kapcsolatban felhozott kifogásokat ismételte meg, és hogy ezek az elemek tartalmazzák az érvelés kellően világos és pontos kifejtését. Ezért a Bizottság nem hivatkozhat arra, hogy nem volt abban a helyzetben, hogy megértse a dokumentum tartalmát vagy előkészíthesse a védekezését. A Bizottság elfogadhatatlansági kifogását el kell utasítani.

3) A keresetlevél A.8 és A.9. mellékletére, valamint a válasz C.1 és C.2. mellékletére való hivatkozásról

45 A Bizottság azt állítja, hogy a UPS csupán általánosságban hivatkozott bizonyos mellékletek olvasatára ahelyett, hogy érvelését írásbeli beadványaiban egyértelműen és pontosan kifejtette volna. A Törvényszék írásbeli kérdéseire válaszolva a Bizottság először is azt állítja, hogy az ellenkérelme 22. pontjában a keresetlevél A.8 és A.9. mellékletének elfogadhatóságát vitatta. Az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjával összhangban magában a keresetlevélben kell megindokolni, hogy a UPS miért tartja tévesnek az alkalmazott ökonometriai modellt. Márpedig a keresetlevél 36. pontjában adott magyarázatok e tekintetben nem elegendőek. A Bizottság úgy véli, hogy a keresetlevél A.8 és A.9. mellékletére való általános hivatkozás nem pótolhatja ezt a hiányosságot, így a UPS által felhozni kívánt érveket illetően csak találgatni tud. A Bizottság rámutat, hogy ezt hangsúlyozta a viszonválaszban. Másodszor, a Bizottság azt állítja, hogy a UPS a válaszadás szakaszában nem tudta a keresetlevél A.8 és A.9. melléklete, valamint a válasz C.1 és C.2. melléklete releváns szakaszainak pontosabb megjelölésével orvosolni ezeket a hiányosságokat.

46 Meg kell azonban állapítani, hogy a Bizottság az ellenkérelem 24–29. pontjában részletesen cáfolta e szakértői jelentések tartalmát. Ez azt bizonyítja, hogy a Bizottság képes volt megvédeni érdekeit, és hogy a védekezés szakaszában egyébként nem tartotta szükségesnek, hogy ő is benyújtson egy vagy több szakértői jelentést annak érdekében, hogy ellentmondjon a UPS-nek, és így felvilágosítást adjon a Törvényszék számára az alkalmazott ökonometriai modell technikai vonatkozásait illetően.

47 A Bizottság a viszonválasz 25–41. pontjában részletesen válaszolt a UPS által a válasz 45–49. pontjában kifejtett, és az említett két szakértői jelentéssel (a keresetlevél A.8 és A.9. melléklete), valamint e szakértők kiegészítő véleményével (a válasz C.1 és C.2. melléklete) alátámasztott érveire. Ami a Bizottság azon állítását illeti, amely szerint a válasz C.1 és C.2. mellékletére való hivatkozás nem elég pontos, ennek közvetlenül ellentmond az a tény, hogy a Bizottság a viszonválasz 32. lábjegyzetében megjelölte e mellékletek azon részeit, amelyekre a UPS a válaszban konkrétan hivatkozik. A Bizottság a modelljének érvényességére vonatkozó állítások cáfolására a viszonválasz mellékleteként benyújtotta egy szakértő két jelentését (a viszonválasz D.5 és D.6. melléklete), amelyek elfogadhatóságát az eljárási szabályzat 85. cikkének (1) bekezdésére tekintettel az alábbiakban vizsgáljuk.

48 E körülmények között a Bizottság nem hivatkozhat arra, hogy nem tudta előkészíteni a védekezését. A UPS ezért beadványaiban az eljárási szabályzat 76. cikke d) pontjának megsértése nélkül hivatkozott a keresetlevél A.8 és A.9. mellékletére, valamint a válasz C.1 és

C.2. mellékletére abból a célból, hogy alátámassza a Bizottság által használt ökonometriai modellel szemben megfogalmazott kritikájának technikai vonatkozásait. Mivel a Bizottság e pontra vonatkozó elfogadhatatlansági kifogása megalapozatlan, azt el kell utasítani.

4) A keresetlevél 84. pontjáról

49 A Bizottság azt állítja, hogy az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontja alapján elfogadhatatlan az az érvelés, amellyel a UPS a keresetlevél 84. pontjában a FedEx 2015. évi piaci lefedettségi adatai helyett a 2012. évi adatok használatát kifogásolja. Előadja, hogy ez az érvelés nem a keresetlevélben, hanem a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) alapjául szolgáló ügyben benyújtott beadványokban található, és hiányzik annak pontos megjelölése, hogy a UPS az említett beadványok mely passzusaira kíván hivatkozni.

50 Meg kell azonban állapítani, hogy a keresetlevél 84. pontjában a UPS egyértelműen és pontosan felrótta a Bizottságnak, hogy az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak elemzése során a FedEx 2012-es helyzetére vonatkozó adatokat használt, jóllehet a birtokában voltak a FedEx 2015-re vonatkozó előrejelzései.

51 E körülmények között nem állapítható meg, hogy a UPS a keresetlevélben szereplő pontatlanságot a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) alapjául szolgáló ügyben benyújtott beadványokra való általános hivatkozással kívánta volna orvosolni. Amellett, hogy a UPS érvelése érthetően került megfogalmazásra, de azt a Bizottság az említett ügyben lefolytatott eljárásból is ismerte. Meg kell jegyezni egyébként azt is, hogy a Bizottság a UPS érveire adott válaszában maga is hivatkozott az ebben az ügyben benyújtott beadványaira. Ennélfogva a Bizottság nem hivatkozhat arra, hogy nem tudta előkészíteni a védekezését. Tekintettel a felek, valamint a jogalap – azaz a Bizottsággal szemben kifogásolt szabálytalanságok – azonosságára a megsemmisítés iránti kereset és a jelen kártérítési kereset esetében, meg kell állapítani, hogy a keresetlevélben foglalt – egyébként elfogadható – fejtegetésekben tett, a megsemmisítés iránti kereset alátámasztásakor kifejtett és a jelen ügyben benyújtott keresetlevélhez mellékletként csatolt jogalapok előadására való hivatkozások elfogadhatóak (lásd analógia útján: 2007. július 11-i Schneider Electric kontra Bizottság ítélet, T-351/03, EU:T:2007:212, 96. pont). A Bizottság elfogadhatatlansági kifogását ezért el kell utasítani.

c) A UPS által a hatékonyságjavulás értékelésének hibájára vonatkozóan előadott érvelés elfogadhatóságáról

1) A keresetlevél 46. pontjáról

52 A Bizottság azt állítja, hogy a UPS által a keresetlevél 46. pontjában előadott érvelés, amelyben először is azt állítja, hogy a közigazgatási eljárás során benyújtott bizonyítékok kizárták az összeegyeztethetetlenséget megállapító határozatot, másodszor, hogy a Bizottság elvben elfogadta a szinergiákat, és harmadszor, hogy ha a Bizottság a FedEx és a TNT közötti összefonódás ellenőrzése során később alkalmazott megközelítést alkalmazta volna a hatékonyságjavulásra, akkor az állítólagos szinergiák sokkal nagyobb részét kellett volna elfogadnia, elfogadhatatlan, mivel ellentétes az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjával. A

Bizottság úgy véli, hogy ezek az állítások nem kellően megalapozottak, és emlékeztet arra, hogy azokat már cáfolta a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) alapjául szolgáló ügyben.

53 Meg kell azonban jegyezni, hogy a Bizottság e kifogásai inkább arra a kérdésre vonatkoznak, hogy a UPS által a keresetlevél 46. pontjában a hatékonyságjavulás elemzésére vonatkozóan előadott állítások kellően megalapozottak-e ahhoz, hogy meggyőzzék a Törvényszéket, nem pedig arra, hogy a keresetlevél tartalmazza-e a jogalapoknak az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában előírt rövid ismertetését.

54 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy a keresetlevél 46. pontja kellően világos és pontos megfogalmazású ahhoz, hogy az alperes előkészíthesse a védekezését, a Törvényszék pedig határozatot hozhasson a keresetről. A Bizottság ezért az ellenkérelem 55–97. pontjában kimerítően válaszolt a UPS érvelésére. A Bizottság érvelése tehát megalapozatlan.

2) A válasz C.6. mellékletére való hivatkozásról

55 A Bizottság azt állítja, hogy a UPS a válasz 82. pontjában a válasz C.6. mellékletében csatolt összefonódás-bejelentési formanyomtatvány kivonataira hivatkozik anélkül, hogy pontosan megnevezné, hogy e melléklet mely passzusairól van szó. Az ilyen hivatkozás ellentétes az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjával.

56 Meg kell azonban állapítani, hogy a keresetlevél 41–46. pontjában a UPS röviden, de világosan és pontosan ismertette azt az érvelést, amellyel azt kifogásolja, hogy a Bizottság a közigazgatási eljárás során nem hozta nyilvánosságra azokat a kritériumokat, amelyeket az állítólagos hatékonyságjavulás értékelése során alkalmazni kívánt. Közelebbről a keresetlevél 44. pontjában a UPS egyfelől azzal érvelt, hogy a Bizottságnak a határozat meghozatala előtt kötelessége lett volna kifejteni az állítólagos hatékonyságjavulás igazolhatóságával kapcsolatos kifogásait, és az összefonódást bejelentő feleknek valódi lehetőséget kellett volna biztosítania arra, hogy e tekintetben észrevételeket tegyenek. Másfelől a UPS azt állította, hogy az iratokból kiderül, hogy már a CO-formanyomtatványon való bejelentéskor kézzelfogható bizonyítékokat szolgáltatott a hatékonyságjavulásra vonatkozóan. Emellett a válasz 82. pontjában a UPS kifejezetten hivatkozott a CO-formanyomtatvány vonatkozó szakaszára, és különösen annak 96. pontjára.

57 A UPS kifogásainak e közlése megfelel az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában előírt egyértelműség és pontosság követelményeinek. E körülmények között a Bizottság észszerűen nem hivatkozhat arra, hogy nem tudta előkészíteni a védekezését, ez azonban nem érinti azt a kérdést – amelynek az eljárási szabályzat 85. cikkére tekintettel való vizsgálatára az alábbiakban kerül sor –, hogy a válasz C.6. mellékletének a válaszadás szakaszában történő benyújtása késedelmes és ezért elfogadhatatlan volt-e.

58 Ebből következik, hogy a Bizottság elfogadhatatlansági kifogását el kell utasítani.

3) A válasz C.7 és C.37. mellékletére történő hivatkozásról

59 A Bizottság azt állítja, hogy a UPS az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontját megsértve a válasz 90., 92. és 107. pontjában általánosságban hivatkozott a szinergiákról szóló 2019. július 4-i nyilatkozatára (a válasz C.7. melléklete), anélkül hogy megjelölte volna a releváns passzusokat. Ugyanezzel az érveléssel támadja a válasz 106. és 108–110. pontjában szereplő, állítólag nem

kellően pontos hivatkozást az FTI Consulting által készített második szakértői jelentésre (a továbbiakban: második FTI-jelentés) (a válasz C.37. melléklete), amelynek célja a Bizottság részéről az ellenkérelem mellékleteként benyújtott három szakértői jelentés értékelése.

60 Meg kell azonban állapítani, hogy a válasz 90–98. pontja részletesen és átfogóan tartalmazza azokat az érveket, amelyekkel a UPS cáfolja az Oxera által készített első szakértői jelentést (a továbbiakban: első Oxera-jelentés) (az ellenkérelem B.7. melléklete), amelyet a Bizottság az ellenkérelem szakaszában vitára bocsátott, és amely a TNT felvásárlásától a UPS által várt szinergiák értékelésére szolgált. A UPS ezen érvelését a válasz C.7. melléklete támasztja alá és egészíti ki különböző technikai vetületeket illetően, amelyben a UPS által a hatékonyságjavulás értékelésére használt módszerek szerepelnek. A Bizottság állításával ellentétben a UPS nem kerülte meg az érvelésének rövid, de világos és pontos kifejtésére vonatkozó kötelezettségét a válasz C.7. mellékletére való általános és pontatlan hivatkozással, vagy e dokumentuma tisztán bizonyító és kisegítő szerepének eltorzításával. A Bizottság ezért nem hivatkozhat arra, hogy a UPS nem tartotta be az eljárási szabályzat 76. cikke d) pontjának rendelkezéseit.

61 A második FTI-jelentésre (a válasz C.37. melléklete) való hivatkozással kapcsolatban azt is meg kell állapítani, hogy a válasz 108–110. pontja röviden, de világosan és pontosan tartalmazza azon érvelést, amellyel a UPS cáfolja a Bizottság által benyújtott két szakértői jelentést (az ellenkérelem B.7. mellékletét alkotó első Oxera-jelentést és az ellenkérelem B.39. mellékletét alkotó első Schoutens-jelentést). A válasz C.7. mellékletére való hivatkozással kapcsolatban fentebb kifejtettekhez hasonló okokból a Bizottságnak az eljárási szabályzat 76. cikke d) pontjának megsértésére vonatkozó állítása megalapozatlan.

62 A fenti megfontolások összességére tekintettel a Bizottságnak az eljárási szabályzat 76. cikke d) pontjának megsértésén alapuló kifogásai megalapozatlanok, ezért azokat el kell utasítani.

3. Az eljárási szabályzat 85. cikkének megsértéséről

63 A Bizottság több, a UPS által késedelmesen benyújtott bizonyíték elfogadhatatlanságára hivatkozik, amit a UPS annak kifogásolásával vitat, hogy bizonyos, a Bizottság által késedelmesen vitára bocsátott bizonyítékok elfogadhatatlanok.

64 E kifogások elbírálása céljából emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 76. cikkének f) pontja értelmében a keresetlevélnek tartalmaznia kell szükség esetén a bizonyítékok és a felajánlott bizonyítékok megjelölését. E szabályzat 81. cikkének (1) bekezdése szerint az ellenkérelemnek tartalmaznia kell a felhozott jogalapokat és érveket, valamint szükség esetén a bizonyítékok és a felajánlott bizonyítékok megjelölését.

65 Az eljárási szabályzat 85. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a bizonyítékokat és a bizonyítékok felajánlását az első beadványváltás keretében kell előterjeszteni. E szabályzat 85. cikkének (2) bekezdése hozzáteszi, hogy a válaszban, illetve a viszonválaszban a felek érveik alátámasztására további bizonyítékokat terjeszthetnek elő vagy ajánlhatnak fel, feltéve hogy a késedelmes előterjesztés vagy felajánlás igazolt.

66 Noha az eljárási szabályzat 85. cikkének (1) bekezdésében foglalt jogvesztő szabály értelmében a feleknek az új bizonyítékok késedelmes előterjesztését vagy felajánlását meg kell indokolniuk, az uniós bíróság jogosult megvizsgálni az ilyen késedelmes előterjesztés vagy felajánlás indokának megalapozottságát, és adott esetben e bizonyítékok tartalmát, továbbá – amennyiben e késedelmes előterjesztés vagy felajánlás nem igazolt a jogilag megkövetelt módon, vagy az nem

megalapozott – jogosult azokat elutasítani. A bizonyítékok valamely fél általi késedelmes előterjesztése, illetve felajánlása igazolható többek között azzal, hogy ez a fél korábban nem rendelkezhetett a szóban forgó bizonyítékokkal, illetve akkor, ha az ellenérdekű fél késedelmes bizonyítékfelajánlása miatt a kontradiktórius eljárás elve tiszteletben tartásának biztosítása érdekében indokolt az iratanyagot kiegészíteni (2020. szeptember 16-i BP kontra FRA ítélet, C-669/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:713, 41. pont).

a) A válasz C.6, C.7 és C.37. mellékletének elfogadhatóságáról

67 A Bizottság azt állítja, hogy a UPS a válasz C.6, C.7 és C.37. mellékletét kizárólag a keresetlevél hiányosságainak pótlása érdekében nyújtotta be. Az ilyen késedelmes és indokolatlan benyújtás az eljárási szabályzat 85. cikke alapján szükségképpen e mellékletek elfogadhatatlanságát vonja maga után.

68 A fentebb megállapítottak szerint azonban a válasz 82. pontjából kitűnik, hogy a válasz C.6. mellékletét azért terjesztették elő, hogy cáfolják a Bizottságnak az ellenkérelem 47. pontjában szereplő azon érvelését, amely szerint a UPS a CO-formanyomtatványban nem tért ki a hatékonyságjavulásra. A válasz C.7. melléklete a Bizottság által benyújtott első Oxera-jelentés (az ellenkérelem B.7. melléklete) cáfolatára irányul. A második FTI-jelentés (a válasz C.37. melléklete) a Bizottság által benyújtott két másik szakértői jelentés (az ellenkérelem B.7. mellékletét képező első Oxera-jelentés és az ellenkérelem B.39. mellékletét képező első Schoutens-jelentés) cáfolatára törekszik.

69 Márpedig az ellenbizonyításra és az ellenérdekű fél által az ellenkérelemben tett ellenbizonyítást követően felajánlott bizonyítékok kiegészítésére nem vonatkozik az eljárási szabályzat 85. cikke (1) bekezdésének jogvesztő szabálya (1998. december 17-i Baustahlgewebe kontra Bizottság ítélet, C-185/95 P, EU:C:1998:608, 72. pont; 2019. május 21-i Le Pen kontra Parlament végzés, C-525/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:435, 48. pont).

70 Következésképpen a C.6, C.7 és C.37. melléklet az eljárási szabályzat 85. cikkének (1) bekezdése értelmében nem tekinthető elfogadhatatlannak.

b) A Bizottság által benyújtott ökonometriai szakértői jelentések elfogadhatóságáról

71 A Törvényszék írásbeli kérdéseire válaszolva a UPS a Bizottság által a viszonválasz mellékletében előterjesztett két, egyetlen ökonometriai szakértő által készített jelentés (a viszonválasz D.5 és D.6. melléklete) elfogadhatóságát vitatja. A UPS lényegében arra hivatkozik, hogy a Bizottság késve és igazolás nélkül terjesztette elő ezeket a jelentéseket.

72 A Bizottság azt állítja, hogy e két jelentés elfogadható.

73 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy az eljárási szabályzat 81. cikkének (1) bekezdése, és 85. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében a jogalapokat és az érveket, valamint a bizonyítékokat és a felajánlott bizonyítékokat főszabály szerint az ellenkérelemben kell megjelölni, és az alperes köteles megindokolni a bizonyítékok késedelmes benyújtását vagy felajánlását, ennek elmulasztása pedig a bizonyítási indítvány elutasítását eredményezi (lásd ebben az értelemben: 2007. november 15-i Magyarország kontra Bizottság ítélet, T-310/06, EU:T:2007:343, 164. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

74 A jelen ügyben a Bizottság a viszonválasz benyújtásának szakaszában terjesztette elő az egy közgazdász által készített két jelentést, amelyeket 2019. október 16-ra, vagyis az ellenkérelem benyújtását követő időpontra kelteztek. A Bizottság ezeket a jelentéseket nem a válaszban, hanem a keresetlevélben előterjesztett jogalapokra és érvekre adott válaszának alátámasztása céljából nyújtotta be.

75 A Bizottság ugyanis a viszonválasz 26. és 27. pontjában kijelentette, hogy válaszolni kíván a UPS által a keresetlevél 35. és 36. pontjában felhozott érvelésre, amelyben a UPS lényegében azt a kérdést vetette fel, hogy a tervezett összefonódás sajátos körülményei miatt elfogadható-e a becslési szakaszban, illetve az előrejelzési szakaszban használt összefonódási változók jellege közötti eltérés. E célból a Bizottság lényegében két érvet hozott fel. Az első, a viszonválasz 28–50. pontjában kifejtett érv az, hogy a UPS által a közigazgatási eljárás során egymást követően javasolt ökonometriai modellek egyike sem volt elfogadható. Ezen érv alátámasztására a Bizottság benyújtotta a fent említett szakértő első jelentését (a viszonválasz D.5. melléklete). Második érvként a Bizottság a viszonválasz 39–41. pontjában azt állítja, hogy az általa végül elfogadott modell a tervezett összefonódás sajátos körülményeinek fényében indokolt és észszerű volt. Ezen érv alátámasztására a Bizottság az említett szakértő második jelentésére (a viszonválasz D.6. melléklete) hivatkozik.

76 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Bizottság ezen érvelése nem különbözik jelentős mértékben az ellenkérelem 21–31. pontjában kifejtettektől.

77 E körülmények között el kell fogadni, hogy a Bizottság az általa felkért szakértő két jelentését (a viszonválasz D.5 és D.6. melléklete) késedelmesen terjesztette elő, anélkül hogy ezt a késedelmet a viszonválaszban megindokolta volna. Ezért meg kell állapítani, hogy ezek a jelentések elfogadhatatlanok.

78 A meghallgatáson a Bizottság kijelentette, hogy bár ideális esetben ezt a két jelentést az ellenkérelem szakaszában kellett volna benyújtani, ezek csak a UPS szakértői által készített jelentések (a keresetlevél A.8 és A.9. melléklete) és kiegészítő vélemények (a válasz C.1 és C.2. melléklete) cáfolatát képezik. A Bizottság hozzátette, hogy mivel a UPS a Törvényszék által hozott pervezető intézkedést követően írásban állást foglalhatott a Bizottság szakértője által készített jelentések elfogadhatóságáról és tartalmáról, e jelentések elfogadhatóságának kérdése már nem merül fel.

79 A Bizottság állításával ellentétben azonban az általa előterjesztett szakértői jelentések nem kifejezetten a UPS által a válaszadási szakaszban benyújtott két további szakértői vélemény (a válasz C.1 és C.2. melléklete) megválaszolására irányulnak. Továbbá az a körülmény, hogy a Törvényszék a jelen ügyben felhívta a UPS-t, hogy írásban foglaljon állást a Bizottság szakértője első jelentésének elfogadhatóságával és tartalmával kapcsolatban, nem jelenti azt, hogy e jelentés elfogadható. Az eljárási szabályzat 85. cikkének (4) bekezdése értelmében ugyanis a késedelmesen előterjesztett bizonyítékok elfogadhatóságának tárgyában a Törvényszék által meghozandó határozat sérelme nélkül kapott a többi fél lehetőséget arra, hogy e bizonyítékokról állást foglaljanak.

80 Mivel a UPS érvelése megalapozott, a Bizottság által vitára bocsátott jelentéseket (a viszonválasz D.5 és D.6. melléklete) a késedelmes és indokolatlan benyújtásuk miatt elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

B. Az ügy érdeméről

1. Az Unió szerződésen kívüli felelőssége megállapításának feltételeiről

81 Az EUMSZ 340. cikk második bekezdése értelmében szerződésen kívüli felelősség esetén az Unió a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat.

82 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Európai Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása három együttes feltétel teljesülését feltételezi, nevezetesen: a megsértett jogszabály célja, hogy a magánszemélyeket jogokkal ruházza fel, és a jogsértés kellően súlyos, továbbá a kár valódiságát bizonyítják, és végül közvetlen okozati összefüggés áll fenn az aktus kibocsátóját terhelő kötelezettség megsértése és a sérelmet szenvedett személyek kára között (2018. december 13-i Európai Unió kontra Kendrion ítélet, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, 117. pont; lásd még ebben az értelemben: 2000. július 4-i Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 39–42. pont). E feltételek együttes jellege azzal jár, hogy amennyiben azok közül valamelyik nem teljesül, az Unió szerződésen kívüli felelősségét nem lehet megállapítani (lásd ebben az értelemben: 1999. szeptember 9-i Lucaccioni kontra Bizottság ítélet, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 63. és 64. pont; 2000. június 15-i Dorsch Consult kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-237/98 P, EU:C:2000:321, 54. pont).

83 A magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése akkor állapítható meg, ha magában foglalja a mérlegelési jogkörre vonatkozóan előírt korlátoknak az érintett intézmény általi nyilvánvaló és jelentős mértékű megsértését, és e vonatkozásban figyelembe kell venni többek között a szabályozandó helyzetek összetettségét, a megsértett szabály egyértelműségének és pontosságának fokát, valamint a megsértett szabály által az uniós intézmény részére biztosított mérlegelési mozgástér terjedelmét (lásd ebben az értelemben: 2007. április 19-i Holcim [Deutschland] kontra Bizottság ítélet, C-282/05 P, EU:C:2007:226, 50. pont; 2017. május 30-i Safa Nicu Sepahan kontra Tanács ítélet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 30. pont).

84 Valamely uniós jogszabály kellően súlyos megsértésének követelménye abból a szükségszerűségből ered, hogy mérlegelni kell egymással szemben egyrészt a magánszemélyek számára az intézmények jogellenes cselekményeivel szemben biztosított védelmet, másrészt pedig azt a mozgásteret, amelyet az intézmények számára el kell ismerni ahhoz, hogy ne bénuljon meg a működésük (2019. szeptember 10-i HTTS kontra Tanács ítélet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 34. pont).

85 E mérlegelés annál is inkább fontos, mivel a Bizottság kötelessége az uniós versenypolitika meghatározása és végrehajtása, és e tekintetben diszkrecionális jogkörrel rendelkezik (2009. április 23-i AEPI kontra Bizottság ítélet, C-425/07 P, EU:C:2009:253, 31. pont).

86 Igaz, hogy az Unió felelőssége megállapításának oly módon történő megkönnyítése, hogy az uniós jog kellően súlyos megsértésének fogalmát kiterjesztenénk a jogi kötelezettségek minden olyan megsértésére, amely – bármilyen sajnálatos is – többek között azon objektív kényszerekkel magyarázható, amelyek a Bizottságot terhelik, veszélyeztetné, sőt meg is akadályozhatná ezen intézménynek az összefonódások ellenőrzése területén való fellépését. Ugyanakkor biztosítani kell a kártérítéshez való jogot azon személyek számára, akiket a Bizottság magatartásából eredően kár ért, amennyiben e magatartás olyan cselekmény formáját ölti, amely – objektív igazolás és magyarázat nélkül – a jogszabállyal nyilvánvalóan ellentétes, és súlyosan sérti e személyek érdekeit

(lásd ebben az értelemben: 2007. július 11-i Schneider Electric kontra Bizottság ítélet, T-351/03, EU:T:2007:212, 123. és 124. pont; 2008. szeptember 9-i MyTravel kontra Bizottság ítélet, T-212/03, EU:T:2008:315, 42. és 43. pont).

87 Az Unió szerződésen kívüli felelőssége megállapítására vonatkozóan ekképpen meghatározott küszöb azon mozgástér és mérlegelési szabadság védelmét szolgálja, amellyel a Bizottságnak rendelkeznie kell mind a határozatainak célszerűségét, mind az uniós versenyjog vonatkozó rendelkezéseinek értelmezését és alkalmazását illetően, anélkül azonban, hogy a kirívó és nem kimenthető kötelezettségszegések következményeinek terhe harmadik személyekre hárulna (lásd ebben az értelemben: 2007. július 11-i Schneider Electric kontra Bizottság ítélet, T-351/03, EU:T:2007:212, 125. pont).

88 Ebből következően kizárólag olyan szabálytalanság megállapítása alapozhatja meg az Unió szerződésen kívüli felelősségét, amelyet a szokásosan elővigyázatos és gondos igazgatási szerv hasonló körülmények között nem követett volna el (2019. szeptember 10-i HTTS kontra Tanács ítélet, C-123/18, EU:C:2019:694, 43. pont).

2. Az állítólagos jogsértésekről

89 A UPS azt állítja, hogy a vitatott határozatot és az annak elfogadásához vezető eljárást számos olyan jogellenesség jellemez, amely az uniós jog kellően súlyos megsértését valósítja meg. A Bizottság megsértette a UPS eljárási jogait, figyelmen kívül hagyta az indokolási kötelezettségét, és hibákat követett el az összefonódás érdemi értékelése folyamán, először is azáltal, hogy eltért a hagyományos ökonometriai módszerektől az összefonódás árakra gyakorolt hatásának elemzése során, másodszor azzal, hogy a FedEx által gyakorolt versenykényszert statikus módon vizsgálta, harmadszor pedig azzal, hogy nem megfelelően értékelte a hatékonyságjavulást.

90 Egymás után meg kell vizsgálni a UPS eljárási jogainak megsértésére, az indokolási kötelezettség megsértésére és a vitatott határozatban foglalt értékelések érvényességére vonatkozó állításokat.

a) A UPS eljárási jogainak megsértéséről

91 Az eljárási jogainak megsértésével kapcsolatos jogellenesség alátámasztására a UPS először is azt kifogásolja, hogy a Bizottság nem tájékoztatta az alkalmazott ökonometriai modellről, másodszor, hogy nem közölte a hatékonyságjavulás értékelésének szempontjait, harmadszor pedig, hogy nem tájékoztatta a FedEx egyes bizalmas dokumentumairól.

1) Az alkalmazott ökonometriai modellről való tájékoztatás hiányáról

92 A UPS arra hivatkozik, hogy a Törvényszék, majd a Bíróság már megállapította, hogy a Bizottság megsértette a védelemhez való jogát, amikor nem közölte vele az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak elemzéséhez használt ökonometriai modell végleges változatát. Ez a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály olyan egyértelmű és súlyos megsértése, ami nem indokolható sem az időhiánnyal, sem az ügy bonyolultságával.

93 A Bizottság úgy véli, hogy a UPS védelemhez való jogának megsértése nem minősíthető az uniós jog kellően súlyos megsértésének, tekintettel egyrészt arra, hogy a vitatott határozat elfogadásának időpontjában az uniós jog nem volt egyértelmű az ökonometriai modell végleges változatának közlésére vonatkozó, rá háruló kötelezettség tekintetében, másrészt pedig arra, hogy a tervezett összefonódás értékelése során időbeli korlátok álltak fenn.

94 Emlékeztetni kell arra, hogy a UPS által állított jogellenességet már véglegesen megállapították. A Törvényszék ugyanis a vitatott határozatot teljes egészében megsemmisítette azzal az indokkal, hogy a Bizottság megsértette a UPS védelemhez való jogát azáltal, hogy nem közölte vele az ökonometriai modelljének végső változatát (2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet, T-194/13, EU:T:2017:144, 221. és 222. pont). Ez az ítélet jogerőre emelkedett, miután a Bíróság a Bizottság fellebbezését a 2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítéletben (C-265/17 P, EU:C:2019:23) elutasította.

95 Nem vitatott, hogy az összefonódás-ellenőrzési eljárások keretében a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elve a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabályok kategóriájába tartozik (lásd ebben az értelemben: 2009. július 16-i Bizottság kontra Schneider Electric ítélet, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 162. pont).

96 Ezzel szemben a felek nem értenek egyet abban, hogy a UPS védelemhez való jogainak megsértése kellően súlyos-e ahhoz, hogy megalapozza az Unió szerződésen kívüli felelősségét.

97 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartása az uniós jog általános elvének minősül, amelyet akkor kell alkalmazni, ha a közigazgatási szerv valamely személlyel szemben olyan aktus meghozatalát helyezi kilátásba, amely e személynek sérelmet okoz (2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 28. pont).

98 Az összefonódás-ellenőrzési eljárások vonatkozásában ezen elvet a 139/2004 rendelet 18. cikkének (3) bekezdése, valamint közelebbről a 802/2004 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése fogalmazza meg. Ez utóbbi rendelkezések többek között megkövetelik, hogy a Bizottság a kifogásairól írásban tájékoztassa az összefonódást bejelentő feleket, határidőt szabva számukra, amelyen belül írásban ismertethetik álláspontjukat (2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 29. pont).

99 E rendelkezéseket kiegészítik az iratbetekintésre vonatkozó rendelkezések, ugyanis az iratbetekintés a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének szükségszerű következménye. Így a 139/2004 rendelet 18. cikkének (3) bekezdéséből és a 802/2004 rendelet 17. cikkéből kitűnik, hogy a kifogásközlést követően az ügy irataiba betekintést kell biztosítani a közvetlenül érintett feleknek, többek között a vállalkozások üzleti titkaik védelméhez fűződő jogos érdekére is figyelemmel, és a dokumentumokba való e betekintés nem terjed ki sem a bizalmas információkra, sem a Bizottságnak vagy a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak belső dokumentumaira (2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 30. pont).

100 Az összefonódásnak az érintett piacokon a versenyhelyzetet meghatározó tényezőkre gyakorolt hatásait vizsgáló, jövőre vonatkozó elemzés céljából az ökonometriai modellek alkalmazása lehetővé teszi a tervezett összefonódás jobb megértését azáltal, hogy azonosítják és adott esetben számszerűsítik az összefonódás bizonyos hatásait, és így hozzájárulhat a Bizottság határozatainak minőségéhez. Amikor tehát a Bizottság a határozatát ilyen modellekre kívánja alapozni, az

összefonódást bejelentő felek számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy e tekintetben előadhassák észrevételeiket (2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 33. pont).

101 E modellek és a kidolgozásuk alapjául szolgáló módszertani döntések hozzáférhetővé tétele annál is inkább szükséges, mivel a Charta 41. cikkében foglalt megfelelő ügyintézés elvének megfelelően hozzájárul az eljárás tisztességes jellegének biztosításához (2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 34. pont).

102 A védelemhez való jognak az összefonódás-ellenőrzési határozat meghozatalát megelőzően való tiszteletben tartása tehát megköveteli, hogy az összefonódást bejelentő felek hasznosan kifejthessék álláspontjukat mindazon elemek valóságtartalmával és relevanciájával kapcsolatban, amelyekre a Bizottság a határozatát alapozni kívánja (2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 31. pont).

103 A Bizottság a kifogásközlést követően nem módosíthatja lényegesen azon ökonometriai modellt, amelyre a kifogásait alapozni kívánja, anélkül hogy e módosítást az érintett vállalkozások tudomására hozná, és lehetővé tenné számukra, hogy e tekintetben megtegyék észrevételeiket. Ezen értelmezés ugyanis ellentétes lenne a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvével és a 139/2004 rendelet 18. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel, amelyek egyrészt megkövetelik, hogy a Bizottság csak olyan kifogásokra alapozza határozatait, amelyekkel kapcsolatban az érintettek megtehették észrevételeiket, másrészt pedig előírják, hogy legalább a közvetlenül érintett felek számára biztosítani kell az iratbetekintési jogot. Az is kizárt, hogy az ilyen elemeket a 802/2004 rendelet 17. cikke értelmében vett belső dokumentumoknak lehessen minősíteni (2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 37. pont).

104 Ebből következik, hogy a Bizottságnak a vitatott határozat elfogadása előtt tájékoztatnia kellett volna a UPS-t az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak értékeléséhez használt ökonometriai modellen végrehajtott változtatásokról. Ez a kötelezettség a 139/2004 rendelet 18. cikke (3) bekezdésének alkalmazásából ered, amely előírja a Bizottság számára, hogy kifogásait kellően világosan és pontosan fogalmazza meg annak biztosítása érdekében, hogy az összefonódást bejelentő fél a vitatott határozat elfogadása előtt élhessen a meghallgatáshoz való jogával. A Bizottság ezzel kapcsolatban csak jelentősen korlátozott mérlegelési mozgástérrel rendelkezett, sőt nem is rendelkezett mérlegelési mozgástérrel (lásd ebben az értelemben: 2009. július 16-i Bizottság kontra Schneider Electric ítélet, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 166. pont). Ezek a megfontolások azt mutatják, hogy a Bizottság, mivel nem közölte ökonometriai modelljét a UPS-szel, nyilvánvalóan és súlyosan figyelmen kívül hagyta a mérlegelési jogkörének korlátait.

105 A Bizottság azonban úgy véli, hogy jelen esetben nem ez a helyzet, és ezzel kapcsolatban két érvet hoz fel.

106 Az első érv az, hogy a vitatott határozat elfogadásakor az ítélkezési gyakorlat még nem volt egyértelmű az ökonometriai modellek közlésére vonatkozó kötelezettséget illetően.

107 Emlékeztetni kell arra, hogy az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása céljából utólag vitatott jogi aktus elfogadása során releváns uniós jogszabályok alkalmazásával vagy értelmezésével kapcsolatos nehézségeket figyelembe kell venni az érintett intézmény magatartásának értékelésekor, amelynek célja annak megállapítása, hogy elkövette-e valamely uniós jogszabály kellően súlyos megsértését. E szempontok mindegyike arra az időpontra

vonatkozik, amikor ezen intézmény a határozatot elfogadta, illetve a magatartást tanúsította. Ebből következik, hogy valamely uniós jogszabály kellően súlyos megsértésének fennállását szükségképpen azon körülmények alapján kell értékelni, amelyek között az intézmény e konkrét időpontban eljárt (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 10-i HTTS kontra Tanács ítélet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 44. és 46. pont).

108 A 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) valóban az első olyan ítélet, amely megvizsgálta azt a kérdést, hogy a Bizottság támaszkodhat-e egy ökonometriai modellre anélkül, hogy előzetesen lehetőséget biztosítana az összefonódást bejelentő vállalkozásnak arra, hogy meghallgassák e modell módosításaival kapcsolatban. A védelemhez való jog és a meghallgatáshoz való jog elvének tiszteletben tartására vonatkozó ítélkezési gyakorlat azonban már az említett ítélet meghozatala előtt is bőséges volt. Így a Bíróság és a Törvényszék a jelen ügytől eltérő szabályozási és ténybeli összefüggésben lényegében már megállapította, hogy a Bizottság – mivel anélkül támaszkodott egy saját kezdeményezésére módosított jelentésre, hogy az érintett vállalkozásnál tájékozódott volna arról, hogy egyoldalú beavatkozása milyen hatással lehet az ez utóbbi által szolgáltatott információk megbízhatóságára – az uniós jog egyik szabályának kellően súlyos megsértését követte el (lásd ebben az értelemben: 2003. július 10-i Bizottság kontra Fresh Marine ítélet, C-472/00 P, EU:C:2003:399, 30. pont; 2000. október 24-i Fresh Marine kontra Bizottság ítélet, T-178/98, EU:T:2000:240, 80–82. pont).

109 Egyebekben rá kell mutatni azokra feltételekre, amelyek mellett a Bíróság elutasította a Bizottság által a vitatott határozatnak a UPS védelemhez való jogának megsértése miatti megsemmisítéséhez vezető 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) indokolásával szemben előadott érvelést. A Bíróság úgy ítélte meg, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartását illetően az a kérdés, hogy az ökonometriai modell összefonódásban részes felekkel való közlésének elmaradása indokolja-e a Bizottság határozatának megsemmisítését, nem függ e modell terhelő vagy mentő bizonyítéknak való előzetes minősítésétől. Figyelemmel arra, hogy az ökonometriai modellek az összefonódás hatásainak jövőre vonatkozó elemzését illetően jelentőséggel bírnak, az ahhoz megkövetelt bizonyítási küszöb emelése, hogy valamely határozatot a védelemhez való jog megsértése miatt megsemmisítsenek, mivel – amint a jelen ügyben – különösen a statisztikai módszereket illetően nem közölték azon módszertani választásokat, amelyek e modellek szerves részét képezik, amint e küszöb emelését a Bizottság lényegében javasolja, ellentétes lenne azon célkitűzéssel, hogy a Bizottságot arra kell ösztönözni, hogy az összefonódás-ellenőrzési eljárások során használt ökonometriai modellek kidolgozása során átláthatóságról tegyen tanúbizonyságot, és sértené a bizottsági határozatok későbbi bírósági felülvizsgálatának hatékonyságát (2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 54. és 55. pont).

110 A 2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet (C-265/17 P, EU:C:2019:23) tehát nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a vitatott határozat elfogadásának időpontjában bizonytalanság állt fenn mind a többek között a 139/2004 rendelet 18. cikkének (3) bekezdésében foglalt, a védelemhez való jog tiszteletben tartására vonatkozó elv, mind pedig azon következmények értelmezése tekintetében, amelyeket a védelemhez való jognak a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló ökonometriai modell közlésének elmulasztásából eredő megsértéséből le kell vonni.

111 E körülmények között el kell utasítani a Bizottság azon állítását, hogy a UPS védelemhez való jogának megsértését a vitatott határozat elfogadásának időpontjában az uniós jog nem egyértelmű jellege miatt menthetőnek kell tekinteni.

112 A Bizottság második érve az, hogy a UPS és a TNT közötti összefonódás összetettségének értékelésére rendelkezésre álló idő rövidsége miatt a UPS védelemhez való jogának megsértése nem tekinthető kellően súlyosnak. A Bizottság véleménye szerint ezeket az időkorlátokat nem lehet minimalizálni. A Bizottság csak két hónappal a vitatott határozat meghozatala előtt fogadta el az ökonometriai modell további módosításait. E két hónap alatt a Bizottságnak elemeznie kellett a kifogásközlésre adott választ (346 oldal), egyeztető találkozókat kellett szerveznie, ideiglenes következtetéseit közölnie kellett a UPS-szel, értékelnie kellett ez utóbbi kötelezettségvállalási felajánlásait, konzultálnia kellett a tagállamokkal, és meg kellett szövegeznie a vitatott határozatot (450 oldal), mindezt annak ellenére, hogy a UPS az eljárás késői szakaszában nyújtotta be az összefonódás árakra gyakorolt hatására vonatkozó elemzését.

113 Természetesen a Bizottság feladata, hogy a 139/2004 rendelet általános rendszerét jellemző gyorsasági követelményt a védelemhez való jog tiszteletben tartásával összeegyeztesse (2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 38. pont).

114 Ami azonban a jelen ügy körülményeit illeti, a Bíróság már megállapította, hogy a Bizottság az ökonometriai modell végleges változatát 2012. november 21-én, vagyis több mint két hónappal a vitatott határozat meghozatala előtt fogadta el. Ezekről a módosításokról – jóllehet nem voltak jelentéktelenek – nem tájékoztatták a UPS-t. A Bizottság semmilyen információval nem szolgált arra vonatkozóan, hogy mely konkrét okok tették gyakorlatilag lehetetlenné számára, hogy ezen időpontban rövid válaszadási határidő tűzésével lehetővé tegye a UPS számára, hogy az említett módosításokkal kapcsolatban észrevételeket tegyen (2019. január 16-i ítélet, Bizottság kontra United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 41. és 42. pont), holott az ökonometriai modell módosításának közlése nem járt semmilyen technikai vagy adminisztratív nehézségekkel, és így a Bizottságnak elegendő ideje lett volna arra, hogy a UPS meghallgatását követően fogadja el a vitatott határozatot.

115 E tényezők fényében a Bizottságnak az időkorlátok fennállásán alapuló indokolása megalapozatlan.

116 A Bizottság azonban azt állítja, hogy a vitatott határozat elfogadásának körülményeit figyelembe véve az ökonometriai modell legutóbbi módosításaira vonatkozó közlés hiánya nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy megvalósult az uniós jog valamely szabályának kellően súlyos megsértése. Azt állítja, hogy az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak a vitatott határozatban szereplő elemzése a UPS-szel folytatott ismétlődő párbeszéd eredménye volt, ami enyhíti az elkövetett hibát. A UPS javaslatainak mérlegelését követően a Bizottság végül a legmegfelelőbb modell elfogadása mellett döntött a vitatott határozat (727)–(740) preambulumbekezdésében ismertetett okok miatt.

117 Annak megállapítása érdekében, hogy a Bizottság által elkövetett jogsértés az Unió felelősségét vonhatja-e maga után, az uniós jogrendben az alapvető biztosítékok különös jelentősége mellett hangsúlyozni kell, hogy az összefonódás hatásainak jövőre vonatkozó elemzéséhez felhasznált ökonometriai modellek módszertani alapjainak a lehető legobjektívebbeknek kell lenniük annak érdekében, hogy ezen elemzés eredményét semmilyen irányba ne befolyásolják előre. Ezen elemek így hozzájárulnak a Bizottság határozatainak pártatlanságához és minőségéhez, amelytől függ végső soron a nyilvánosságnak és a vállalkozásoknak az uniós összefonódás-ellenőrzési eljárás jogszerűségébe vetett bizalma (2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 53. pont).

118 Azáltal, hogy a Bizottság így kivonta magát egy olyan eljárási követelmény alól, amelynek célja az uniós összefonódás-ellenőrzési eljárás legitimitásának és méltányosságának biztosítása, a UPS-t ezenkívül olyan helyzetbe hozta, amelyben ez utóbbi nem tudta megérteni a vitatott határozat indokolásának egy részét.

119 A Bizottság azon érvét illetően, amely szerint a védelemhez való jog megsértése nem elég súlyos, mivel a UPS az ökonometriai modell végleges változatában eszközölt változtatásokat az annak kidolgozását megelőző megbeszéléseknek köszönhetően megérthette, emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék már jogerősen kimondta, hogy bár a végső ökonometriai modell és a korábban megvitatott modellek között valóban sok hasonlóság fedezhető fel, mindazonáltal az elvégzett módosítások nem elhanyagolhatóak, és hogy a közigazgatási eljárás során a különböző összefonódási változók alkalmazása egyáltalán nem képezte többszöri tárgyalások tárgyát (2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet, T-194/13, EU:T:2017:144, 204–209. pont).

120 A UPS ugyanis csak a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) alapját képező eljárásban, a Törvényszék által 2016. április 11-én elfogadott pervezető intézkedést követően szerezhetett tudomást az ökonometriai modell végleges változatán alkalmazott módosításokról.

121 Ezért megalapozatlan a Bizottság azon érve, amely szerint a védelemhez való jog megsértését enyhíti az a körülmény, hogy az ökonometriai modell kidolgozását számos, a UPS-szel folytatott eszmecsere előzte meg.

122 Így a UPS azáltal, hogy nem kapta meg az ökonometriai modell végleges változatát, nem rendelkezett egy olyan információval, amelyet ha kellő időben megküldtek volna neki, lehetővé vált volna számára, hogy az összefonódás árra gyakorolt hatásaira vonatkozó eltérő eredményekre hivatkozzon, amely a Bizottság által figyelembe vett minőségi információk tartalmának újraértékeléséhez, ennélfogva pedig a hatékony verseny jelentős akadályozásával érintett államok számának csökkentéséhez vezethetett volna (2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet, T-194/13, EU:T:2017:144, 218. pont). Ezért azt a következtetést kell levonni, hogy a UPS védelemhez való jogának megsértése nyilvánvaló és súlyos.

123 A UPS védelemhez való jogának Bizottság általi megsértése tehát egy magánszemélyek számára jogokat keletkeztető uniós jogszabály kellően súlyos megsértését jelenti.

2) A hatékonyságjavulás értékelésére vonatkozó kritériumok közlésének elmulasztásáról

124 A UPS, miközben egyetért azzal, hogy a hatékonyságjavulás bizonyításának terhe az összefonódást bejelentő félre hárul, úgy véli, hogy a Bizottságnak a végleges határozat elfogadása előtt meg kell határoznia azt a bizonyítási küszöböt, amelyet megkövetel ahhoz, hogy az állítólagos hatékonyságjavulás a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló tanácsi rendelet szerint a horizontális összefonódások értékeléséről szóló iránymutatás (HL 2004. C 31., 5. o.; a továbbiakban: iránymutatás) értelmében igazolhatónak minősüljön. E kritériumok előzetes közzététele nélkül a Bizottság önkényesen fogadhatná el vagy utasíthatná el az állítólagos hatékonyságjavulást, anélkül hogy erre vonatkozóan az összefonódást bejelentő fél vagy az uniós bíróság bármilyen ellenőrzést gyakorolhatna. A Bizottság már a kifogásközlés vagy az e kifogásközlést az EUMSZ 101. és 102. cikkével kapcsolatos eljárások lefolytatására vonatkozó legjobb gyakorlatokról szóló bizottsági közlemény (HL 2011. C 308., 6. o.) 111. pontja alapján

kiegészítő, a tényállást közlő levél megküldésének szakaszában kifejthette volna, hogy miért szándékozik egyes hatékonyságjavulásokat elfogadni, másokat pedig elutasítani. A UPS szerint azonban a Bizottság ezt nem tette meg.

125 Hasonlóan ahhoz, ami az ökonometriai modell közlésének elmulasztásával kapcsolatban már megállapításra került, a UPS arra hivatkozik, hogy a hatékonyságjavulás értékelésére vonatkozó kritériumok közlésének elmulasztása a védelemhez való jogának megsértését eredményezte. A Bizottság köteles ismertetni az állítólagos hatékonyságjavulások igazolhatóságával kapcsolatos kifogásait, és lehetőséget adni az összefonódást bejelentő feleknek, hogy azokra vonatkozóan észrevételeket tegyenek. A Bizottság nem tett eleget ennek a kötelezettségének, és ezáltal lehetetlenné tette a UPS számára a hatékonyságjavulás fennállásának bizonyítását.

126 Egyébiránt, bár a UPS már a bejelentési formanyomtatvány benyújtásakor számos bizonyítékot szolgáltatott a hatékonyságjavulásra vonatkozóan, a Bizottság ezeket mint elégteleneket egyszerűen – további információkérések nélkül – elutasította. A Bizottság csak a közigazgatási eljárás végén próbált korlátozott párbeszédet kezdeményezni vele a hatékonyságjavulásról. Ugyanakkor – tekintettel a 2012. november 20-án tartott egyeztető találkozón kialakított álláspontjára – valószínűtlen, hogy a Bizottságnak lett volna ideje figyelembe venni a UPS által utoljára e napon benyújtott információkat.

127 Végül, a UPS szerint csak a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) alapjául szolgáló ügyben folytatott peres eljárás szakaszában állt módjában, hogy e kérdésben érdemi vitába bocsátkozzon a Bizottsággal.

128 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

129 Emlékeztetni kell arra, hogy ahhoz, hogy valamely összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek lehessen nyilvánítani, a 139/2004 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében a Bizottságnak azt kell bizonyítania, hogy a bejelentett összefonódás megvalósítása különösen erőfölény létrehozása vagy megerősítése következményeként a belső piacon vagy annak egy jelentős részén a hatékony versenyt jelentősen akadályozná (2010. július 6-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-342/07, EU:T:2010:280, 26. pont).

130 Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az összefonódások belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó bizottsági határozatokat kellően jelentős és egybehangzó bizonyítékokkal kell alátámasztani. Így amikor a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely összefonódást meg kell tiltani, e következtetését meggyőző bizonyítékokkal kell alátámasztania (lásd ebben az értelemben: 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 50. pont; 2002. június 6-i Airtours kontra Bizottság ítélet, T-342/99, EU:T:2002:146, 63. pont).

131 Ebben az összefüggésben a Bizottság által a valamely összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat szükségességének alátámasztására előadott bizonyítékok minősége különösen fontos. Ebből azonban nem lehet arra következtetni, hogy a Bizottságnak magasabb szintű bizonyítási követelményeknek kell eleget tennie az összefonódásokat megtiltó határozatokra vonatkozóan, mint az összefonódásokat engedélyező határozatokra vonatkozóan. A fenti 130. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat ugyanis egyszerűen a bizonyíték alapvető szerepét tükrözi, amely nem más, mint hogy meggyőzzön valamely elmélet megalapozottságáról, illetve – mint az összefonódások ellenőrzése vonatkozásában – megerősítse a Bizottság határozatait alátámasztó megállapításokat. E

tekintetben a versenynek a bejelentett összefonódással kapcsolatban felmerülő akadályozására vonatkozó feltételezésben rejlő összetettség olyan tényezőnek minősül, amelyet figyelembe kell venni ezen összefonódás különböző következményei elfogadhatóságának értékelésekor annak meghatározása végett, hogy melyiknek a legnagyobb a valószínűsége, az ilyen összetettség önmagában azonban nincs hatással a megkövetelt bizonyítási szintre (2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 50. és 51. pont).

132 A 139/2004 rendelet nem tartalmaz a hatékonyságjavulásra vonatkozó rendelkezéseket. A (29) preambulumbekezdése azonban a következőket mondja ki:

„Egy összefonódás közös piaci versenyre gyakorolt hatásának meghatározásához helyénvaló figyelembe venni az érintett vállalkozások által bemutatott, alátámasztott és valószínűsíthető hatékonyságjavulást. Lehetséges, hogy az összefonódás révén megvalósuló hatékonyságjavulás ellensúlyozza a versenyre gyakorolt hatásokat, és különösen a fogyasztóknál máskülönben jelentkező lehetséges hátrányokat, és ennélfogva az összefonódás a hatékony versenyt, különösen erőfölény létrehozásának vagy megerősítésének következményeként, nem akadályozza jelentősen a közös piacon vagy annak egy jelentős részén. A Bizottság útmutatást tesz közzé egy összefonódás értékelésének azon feltételeiről, amelyek esetén a hatékonyságjavulást figyelembe veszi.”

133 A 139/2004 rendelet (29) preambulumbekezdésében említett bizottsági útmutatásokat az iránymutatás 76–88. pontja tartalmazza.

134 Az iránymutatás 76. és 77. pontjából kitűnik, hogy lehetséges, hogy a hatékonyságjavulás ellensúlyozza az összefonódás versenyre gyakorolt káros hatásait. A Bizottság tehát dönthet úgy, hogy nem indokolt összeegyeztethetetlennek nyilvánítani az összefonódást, ha ezen intézmény elegendő bizonyíték alapján arra a következtetésre jut, hogy az összefonódásnak tulajdonítható hatékonyságjavulás várhatóan arra ösztönzi majd és arra teszi képessé az összefonódással létrejött vállalkozást, hogy a versenyt a fogyasztók javára élénkítse.

135 Ehhez az iránymutatás 78. pontja szerint három együttes feltételnek kell teljesülnie: a hatékonyságjavulásnak először is a fogyasztók javát kell szolgálnia, másodszor az összefonódáshoz kötődőnek, harmadszor pedig igazolhatónak kell lennie.

136 A hatékonyságjavulás igazolhatóságára vonatkozó feltételt az iránymutatás 86–88. pontja tárgyalja. Az iránymutatás 86. pontja kimondja, hogy e feltétel célja annak lehetővé tétele, hogy a Bizottság „ésszerűen megbizonyosodhasson arról, hogy a hatékonyságjavulás várhatóan megvalósul, és elég lényeges mértékű ahhoz, hogy ellensúlyozza az összefonódás által a fogyasztóknak potenciálisan okozott kárt”. Az említett pont rámutat, hogy minél pontosabbak és minél meggyőzőbbek a hatékonyságjavulásra alapított érvek, annál jobban tudja a Bizottság értékelni azokat. Ezzel összefüggésben kifejti, hogy ha észszerűen lehetséges, a hatékonyságjavulást és az ebből a fogyasztókra származó előnyöket „számszerűsíteni” kell, és hogy „ha a szükséges adatok nem állnak rendelkezésre a pontos mennyiségi elemzéshez, akkor is be kell tudni mutatni a fogyasztókra gyakorolt, világosan meghatározható, nem pusztán marginális pozitív hatást”.

137 Végül a bizonyítási teher kérdésével és a hatékonyságjavulás értékeléséhez hasznos bizonyítékok leírásával az iránymutatás 87. és 88. pontja foglalkozik, amely a következőképpen szól:

„87. Mindazon információk legnagyobb része, amelyek lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy felmérje, hogy az összefonódás valóban olyan hatékonyságjavulást eredményez-e, amely lehetővé teszi számára az összefonódás engedélyezését, kizárólag az összefonódásban részt vevő felek birtokában van. Ezért a bejelentő felek felelőssége, hogy az összes olyan vonatkozó információt kellő időben megadják, amely szükséges annak bizonyításához, hogy a hivatkozott hatékonyságjavulás összefonódás-specifikus, és várhatóan meg is valósul. Hasonlóképpen a bejelentő felek feladata annak kimutatása, hogy a hatékonyságjavulás milyen mértékben ellensúlyozza az összefonódásból egyébként adódó, versenyre gyakorolt káros hatásokat, és ezáltal milyen mértékben szolgálja az a fogyasztók javát.

88. A hatékonyságjavulásra vonatkozó hivatkozások értékelése szempontjából lényeges bizonyítékok közé tartoznak különösen azok a belső dokumentumok, amelyek alapján a vállalkozás vezetői határoztak az összefonódásról, a vállalkozás vezetőinek a tulajdonosok, illetve a pénzügyi piacok számára a várható hatékonyságjavulásról tett nyilatkozatai, az ilyen hatékonyságjavulás és fogyasztói előnyök korábbi példái, továbbá külső szakértők összefonódás előtti vizsgálatai a hatékonyságjavulás jellegéről és mértékéről, illetve arról, hogy az várhatóan milyen mértékben szolgálja majd a fogyasztók javát.”

138 Az iránymutatásból tehát világosan kitűnik, hogy az összefonódást bejelentő félre hárul az a feladat, hogy olyan pontos és meggyőző bizonyítékokat szolgáltasson, amelyek lehetővé teszik a várt hatékonyságjavulásnak a lehetőségek szerinti számszerűsítését. Ez eltér az összefonódás előrelátható hatásaira vonatkozó bizonyítás terhétől, ami a Bizottság feladata, és amiből az következik, hogy az e célból alkalmazott ökonometriai modelleket közölni kell az összefonódást bejelentő felekkel, mivel azok a döntéshozatalt segítő eszközt jelentenek (2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 33. pont).

139 Az iránymutatásban szereplő ezen útmutatások általánosságban valóban kijelentik, hogy csak a bizonyítékokkal alátámasztott hatékonyságjavulás mértékét és valószínűségét lehet objektíven értékelni. Ez az iránymutatás indikatív példákkal szolgál az e tekintetben releváns információkra, többek között az érintett vállalkozások belső dokumentumaira vonatkozóan. Az iránymutatásban használt megfogalmazás általánossága azonban érthető, és elkerülhetetlen, tekintettel a vállalkozások egyéni helyzetének heterogenitására, a lehetséges hatékonyságjavulásokra, és azon piacok jellemzőire, amelyeken a Bizottság az összefonódás bejelentésekor ellenőrzést köteles végezni. Ezért észszerűen nem várható el, hogy a Bizottság egy olyan eszközzel, mint amilyen az iránymutatás, előre, mélyrehatóan és részletesen meghatározza mindazokat a kritériumokat, amelyek alapján e hatékonyságjavulás igazolhatónak tekinthető.

140 Hasonlóképpen, a 139/2004 rendelet és az iránymutatás egyetlen rendelkezése sem követeli meg a Bizottságtól, hogy amikor az összefonódást bejelentő felek hatékonyságjavuláson alapuló érveket hoznak fel, előzetesen és elvontan meghatározza azokat a konkrét kritériumokat, amelyek alapján el kívánja fogadni, hogy a hatékonyságjavulás igazolhatónak tekinthető.

141 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a dömpingellenes szabályozással összefüggésben már megállapítást nyert, hogy az intézmény nem sérti meg a jogbiztonság elvét, ha anélkül él az e szabályozás által ráruházott mérlegelési mozgástérrel, hogy részletesen és előzetesen ismertetné az egyes konkrét helyzetekben alkalmazni kívánt kritériumokat (lásd ebben az értelemben: 1988. október 5-i Brother Industries kontra Tanács ítélet, 250/85, EU:C:1988:464, 29. pont; 1991. május

7-i Nakajima kontra Tanács ítélet, C-69/89, EU:C:1991:186, 118. pont). Ez a helyzet hasonló a jelen ügyhöz, ahol a 139/2004 rendelet mérlegelési mozgásteret biztosít a Bizottságnak az összefonódást bejelentő felek által állított hatékonyságjavulás értékelésére anélkül, hogy a Bizottság számára előírná az e célból releváns kritériumok előzetes és elvont meghatározását.

142 E körülmények között jogi szempontból megalapozatlan a UPS azon érvelése, hogy a Bizottság köteles lett volna közölni vele azokat a konkrét kritériumokat és bizonyítási küszöböket, amelyeket alkalmazni szándékozott annak megállapítására, hogy az egyes állítólagos hatékonyságjavulások igazolhatóak-e.

143 A fenti megfontolásokra tekintettel mint megalapozatlant el kell utasítani azt az érvelést, amely szerint a Bizottság megsértette a UPS eljárási jogait a hatékonyságjavulás elemzése során, mivel nem közölte a hatékonyságjavulás értékelésének kritériumait.

3) Egyes bizalmas FedEx-dokumentumok közlésének elmulasztásáról

144 A UPS azt kifogásolja, hogy a Bizottság nem biztosított számára hozzáférést a FedEx által a közigazgatási eljárás során szolgáltatott valamennyi információhoz, vagy legalábbis nem biztosított ilyen hozzáférést az ügyvédei számára annak érdekében, hogy azok önállóan ellenőrizhessék az információk tartalmát. A UPS úgy véli, hogy megfosztották attól a lehetőségtől, hogy értékelje a FedEx által szolgáltatott információk bizonyító erejét, noha ezek az információk befolyásolták a Bizottság azon döntését, hogy tizennégy nemzeti piac esetében eltekint a hatékony verseny jelentős akadályozására vonatkozó kifogásoktól, míg tizenöt másik nemzeti piac vonatkozásában fenntartja azokat.

145 A UPS úgy véli, hogy ezek a FedExre vonatkozó dokumentumok a másik tizenöt piacon is relevánsak lehettek, amelyeken a Bizottság tévesen tartotta fenn a hatékony verseny jelentős akadályozására vonatkozó kifogásait. A UPS azt állítja, hogy e gyanúját erősíti a Bizottság által egymás után felhozott azon indokok változó jellege, amelyekre az eljárás során a FedEx belső dokumentumai relevanciájának megkérdőjelezése érdekében hivatkozott.

146 Sem a UPS-nek, sem a Törvényszéknek nem állt módjában a FedEx által megadott információk pontosságának ellenőrzése. A UPS szerint ezek ismeretében bizonyítani tudta volna, hogy az a tizenöt nemzeti piac, amely vonatkozásában a Bizottság megállapította a hatékony verseny jelentős akadályozását, nem különböztethető meg a többi tizennégy piactól. A UPS azt gyanítja, hogy a FedEx azzal próbálta meggyőzni a Bizottságot a közte és a TNT között tervezett összefonódás megtiltásának szükségességéről, hogy jelentéktelennek állította be az európai terjeszkedési terveit. A UPS arra hivatkozik, hogy ellentmondások állnak fenn a FedEx által a közigazgatási eljárás során tett észrevételek és a befektetőknek tett nyilvános nyilatkozatok között.

147 A UPS pontosítja, hogy az érvelése nem a terhelő bizonyítékként meghatározott bizalmas FedEx-dokumentumokba való betekintésre vonatkozik, hanem arra a kérdésre, hogy megtagadható-e tőle a betekintés olyan egyéb bizalmas FedEx-dokumentumokba, amelyek a terhelő bizonyítékként meghatározott dokumentumok bizonyító erejének értékelése szempontjából hasznosak. E tekintetben úgy véli, hogy nem a Bizottság feladata annak eldöntése, hogy mely dokumentumok hasznosak az összefonódást bejelentő vállalkozás védelme szempontjából.

148 Csak a Törvényszék által a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) alapjául szolgáló ügyben hozott intézkedéseknek köszönhetően jutott tudomására néhány, a FedEx által a Bizottságnak megküldött információ. Az általa így megvizsgált néhány dokumentum ellentmond a Bizottság által a nemzeti piacok vonatkozásában elfogadott azon különbségtételnek, amelynek alapja az, hogy e piacokon fennáll-e, vagy sem, a hatékony verseny jelentős akadályozása.

149 A UPS szerint a Bizottság – amint az a 2011. október 25-i Solvay kontra Bizottság ítélet (C-109/10 P, EU:C:2011:686) 63. pontjából kitűnik – nem állíthatja, hogy a UPS-nek kell bizonyítania, hogy azok a dokumentumok, amelyekbe soha nem tekinthetett be, hatással voltak a vitatott határozatra, és nem hivatkozhat a 2005. december 14-i General Electric kontra Bizottság ítéletre (T-210/01, EU:T:2005:456), mivel ez az ítélet nem a harmadik fél nyilatkozatainak terhelő minőségét cáfoló dokumentumokba való betekintésre vonatkozott.

150 A UPS szerint a Bizottság öt hónappal a vitatott határozat meghozatala előtt birtokában volt a FedEx dokumentumainak. E körülmények között a Bizottság nem hivatkozhat semmilyen időbeli korlátra a UPS védelemhez való joga megsértésének kimentése céljából.

151 A UPS úgy véli, hogy csak akkor lesz lehetősége pontosan ismertetni egy kontrafaktuális forgatókönyvet, ha betekinthet ezekbe a dokumentumokba. Azt kéri a Törvényszéktől, hogy pervezető intézkedésként vagy bizonyításfelvételként kötelezze a Bizottságot a birtokában lévő összes belső FedEx-dokumentum benyújtására.

152 A Bizottság vitatja a UPS eljárási jogainak bármilyen megsértését.

153 Hangsúlyozni kell, hogy a UPS nem állítja, hogy a Bizottság nem közölte a FedEx azon belső dokumentumait, amelyeken a UPS és a TNT közötti összefonódás összeegyeztethetetlenségét megállapító határozat alapult. A UPS nem vitatja a FedEx azon belső dokumentumainak bizalmas jellegét sem, amelyekbe a közigazgatási eljárás során betekintést kért, vagy amelyeket szerkesztett változatban vagy összefoglalók formájában közöltek vele. Ezzel szemben a UPS arra hivatkozik, hogy a védelemhez való jogát megsértették, mivel a Bizottság nem engedélyezte számára, hogy betekintsen az aktában szereplő valamennyi belső FedEx-dokumentumba, azok szerkesztetlen, bizalmas változatában. Mivel a UPS úgy véli, hogy mindezen dokumentumok potenciálisan mentő bizonyítékok lehetnek, szerinte a Bizottságnak legalább úgynevezett „korlátozott hozzáférést” kellett volna biztosítania a részére, ami a külső jogi tanácsadói számára lehetővé teszi a dokumentumok bizonyító erejének független vizsgálatát, tiszteletben tartva ugyanakkor azok bizalmas jellegét.

154 Az összefonódások ellenőrzése során a Bizottság köteles közölni az összefonódást bejelentő felekkel mindazokat az információkat, amelyekre a határozatát alapozni kívánja, hogy lehetővé tegye számukra a meghallgatásukat (2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 31. pont). A 139/2004 rendelet 18. cikkének (1) bekezdése ugyanis arra kötelezi a Bizottságot, hogy a vitatott határozathoz hasonló határozat elfogadása előtt „az eljárás minden szakaszában a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációig az érintett személyek, vállalkozások és vállalkozások társulásai részére biztosítja a véleménynyilvánítás lehetőségét az ellenük felhozott kifogásokkal kapcsolatban”. E rendelet 18. cikkének (3) bekezdése szerint „[a] Bizottság határozatát kizárólag azon kifogásokra alapozza, amelyekkel kapcsolatban a felek meg tudták tenni észrevételeiket”, és „[a]z eljárás során a védelemhez való jogot maradéktalanul tiszteletben kell tartani”.

155 A Bizottság által közölt kifogások alátámasztására hivatkozott dokumentumokon kívüli dokumentumok tekintetében az iratbetekintés nem automatikus, hanem kérelmezni kell. A 802/2004 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése ugyanis előírja, hogy „[a] Bizottság kérelemre betekintést nyújt az aktába azoknak a feleknek, akikhez kifogásközlést intézett, azzal a céllal, hogy lehetővé tegye számukra védekezéshez való joguk gyakorlását”, és hogy a betekintést „a kifogásközlésről szóló értesítést követően biztosítják”. Ezeket a rendelkezéseket tükrözi az [EUMSZ 101.] és [EUMSZ 102. cikk], az EGT-megállapodás 53., 54. és 57. cikke, valamint a 139/2004 rendelet alapján folytatott eljárásokban a Bizottság aktájába való betekintés szabályairól szóló bizottsági közlemény (HL 2005. C 325., 7. o.; a továbbiakban: az aktába való betekintésről szóló bizottsági közlemény) 7. pontja, amely szerint „kérelem alapján biztosított az iratbetekintés lehetősége olyan személyek, vállalkozások vagy vállalkozások társulásai számára, amelyeknek a Bizottság megküldi a kifogásközlő nyilatkozatát”.

156 Az aktába való betekintés iránti kérelmet a Versenypolitikai Főigazgatósághoz kell benyújtani, mielőtt azt adott esetben megküldik a meghallgatási tisztviselő részére. A meghallgatási tisztviselő egyes versenyjogi eljárásokban meglévő feladatáról és megbízatásáról szóló, 2011. október 13-i 2011/695/EU európai bizottsági elnöki határozat (HL 2011. L 275., 29. o.) 3. cikkének (7) bekezdése ugyanis előírja, hogy az érintett felek eljárási jogainak hatékony gyakorlásával kapcsolatos bármely ügyet az említett személyeknek először a Versenypolitikai Főigazgatóság elé kell tárniuk, és ha az ügy nem nyer megoldást, a meghallgatási tisztviselő elé terjeszthető. A 2011/695 határozat 7. cikkének (1) bekezdése e tekintetben úgy rendelkezik, hogy amennyiben az aktába való betekintéshez fűződő jogát gyakorló fél okkal feltételezheti, hogy a Bizottság rendelkezik olyan dokumentumokkal, amelyeket nem bocsátottak rendelkezésére, és ezek a dokumentumok szükségesek a meghallgatáshoz való jog megfelelő gyakorlásához, a meghallgatási tisztviselőhöz intézett indokolt kérelemmel igényelheti az említett dokumentumokhoz való hozzáférést. Ezek a rendelkezések képezik az aktába való betekintésről szóló bizottsági közlemény 47. pontjának a lényegét. Az iratbetekintés lehetőségét megkönnyítendő az aktába való betekintésről szóló bizottsági közlemény 45. pontja előírja, hogy a Bizottság „részletes listát” bocsát a felek rendelkezésére „azokról a dokumentumokról, melyek a bizottsági akta tartalmát képezik”.

157 Az összefonódás-ellenőrzési eljárásokban a betekintési jog tényleges érvényesülésének biztosítása érdekében az iratbetekintés iránti kérelmet kellő időben kell benyújtani. Amint arra az aktába való betekintésről szóló bizottsági közlemény 28. pontja emlékeztet, a 139/2004 rendelet 18. cikke (1) és (3) bekezdésének, valamint a 802/2004 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének együttes olvasatából kitűnik, hogy az összefonódást bejelentő felek kérésükre betekintést nyernek az aktába – a Bizottság kifogásközlését követően, a tanácsadó bizottság tanácskozásáig – az eljárás minden szakaszában. A 2011/695 határozat 3. cikkének (7) bekezdése előírja továbbá, hogy az olyan megkereséseket, amelyek határidőhöz kötött intézkedéssel kapcsolatosak, kellő időben, az eredeti határidőn belül kell benyújtani. Ebből következik, hogy elkésettnek kell tekinteni a Versenypolitikai Főigazgatósághoz vagy a meghallgatási tisztviselőhöz azt követően benyújtott iratbetekintés iránti kérelmet, hogy a tanácsadó bizottság véleményt fogadott el a Bizottság határozattervezetéről.

158 A jelen ügyben a UPS érvelése részben túl általános ahhoz, hogy arra a következtetésre lehessen jutni, hogy a nem közölt dokumentumok legalábbis potenciálisan szükségesek voltak a védelemhez való jogának gyakorlásához. A UPS ugyanis arra hivatkozik, hogy a FedEx valamennyi bizalmas belső dokumentumát közölni kellett volna vele, mivel ezek alapján

megérthette volna, hogy a Bizottság milyen alapon fogadta el további pontosítások nélkül a hatékony verseny jelentős akadályozásának fennállását tizenöt nemzeti piac, és zárta ki tizennégy másik piac vonatkozásában.

159 A UPS azonban konkrétan a FedEx által a Bizottságnak – állítólagosan egyrészt a 2012. október 19-i kifogásközlés előtt, másrészt ezután – továbbított belső bizalmas dokumentumok két csoportjára hivatkozik. A UPS szerint ezek a dokumentumok segítenének megérteni, hogy a Bizottság miért hagyott fel a kifogásközlésben tizennégy nemzeti piac tekintetében eredetileg megfogalmazott aggályokkal.

160 Az első csoport a UPS szerint 484 belső FedEx-dokumentumból áll, amelyek 2012. augusztus 10. óta vannak a Bizottság birtokában. A második csoport azokhoz a dokumentumokhoz kapcsolódik, amelyeket a FedEx 2012. november 9-én és 15-én nyújtott be a Bizottságnak a terjeszkedési terveivel kapcsolatban, és amelyekbe a UPS állítása szerint a Törvényszék által a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) alapjául szolgáló ügyben 2016. április 11-én elfogadott pervezető intézkedést követően ügyvédei részben betekinthettek.

i) A 2012. augusztus 10-én az aktához csatolt 484 belső bizalmas FedEx-dokumentumba való betekintésről

161 A UPS a keresetlevél 52. pontjában előadja, hogy a Bizottság, mivel 2012. augusztus 10. óta birtokában volt a FedEx belső dokumentumainak nagy része, legkésőbb a tényállásközlés szakaszában betekintést biztosíthatott volna a UPS számára a felmentő bizonyítékokba. Ezt azonban elmulasztotta, és ezzel nyilvánvalóan és súlyosan megsértette a védelemhez való jogot. A válaszadási szakaszban a UPS arra kérte a Törvényszéket, hogy kötelezze a Bizottságot a birtokában lévő összes belső FedEx-dokumentum benyújtására. Az ezzel kapcsolatban hozzá intézett írásbeli kérdésre válaszul a UPS 484 belső FedEx-dokumentumra hivatkozott, amelyek e vállalkozás terjeszkedési terveire vonatkoznak.

162 A Bizottság ezzel szemben lényegében azt állítja, hogy a vitatott határozat nem alapul egyetlen olyan FedEx-dokumentumon sem, amelybe a UPS nem tekinthetett volna be, és hogy a UPS egyébként a közigazgatási eljárás során nem kért betekintést a szóban forgó 484 dokumentumba.

163 Fontos megjegyezni, hogy a felek egyetértenek abban, hogy a FedEx 2012. augusztus 10-én, a Bizottság 2012. augusztus 2-i információkérésére válaszul küldte meg a kérdéses 484 dokumentumot. A UPS nem állítja, hogy e dokumentumok nem szerepelnek az aktát alkotó iratokat tartalmazó felsorolásban. A keresetlevél A.14. mellékletének 49. lábjegyzetében a UPS azt állítja, hogy a FedEx ügyvédjeinek 2012. augusztus 10-én kelt, a szóban forgó dokumentumok megküldését kísérő, nem bizalmas jellegű levelét (a dokumentum azonosítószáma: ID 6459) tanulmányozva sikerült azonosítania e dokumentumok létezését. Bár a meghallgatáson nem pontosította, hogy mikor szerzett tudomást e dokumentumok létezéséről, a UPS kijelentette, hogy a közigazgatási eljárás során betekintést kért e dokumentumokba, és e célból 2012. október 30-án a meghallgatási tisztviselőhöz fordult.

164 Meg kell azonban állapítani, hogy a UPS által a Versenypolitikai Főigazgatóságnak 2012. október 25-én megküldött iratbetekintés iránti kérelem nem tartalmaz hivatkozást ezekre a dokumentumokra. A UPS kérelmében betekintést kért az igazgatási akta jegyzékében szereplő 7299 dokumentumból 1122, harmadik személytől származó dokumentumba, amelyet a Bizottság nem közölt vele, anélkül hogy a mulasztást indokolta volna.

165 A Bizottság egy 2012. október 25-i e-mailben azt válaszolta a UPS-nek, hogy az aktában szereplő azon dokumentumok közül, amelyek tekintetében a kifogásközlés óta betekintési joga volt, csak 323 dokumentumba nem lehet üzleti titok miatt betekinteni, további 1177 dokumentum esetében pedig azok betekinthető változatába lehet betekinteni.

166 Meg kell állapítani, hogy a UPS a meghallgatási tisztviselőhöz 2012. október 30-án benyújtott kérelmében a hivatkozással megjelölt vagy legalábbis azonosítható egyes konkrét dokumentumokba való betekintésre irányuló kérelmeken túlmenően megelégedett azzal, hogy általánosságban arra a jogára hivatkozott, hogy „közvetlenül vagy ügyvédjei útján megismerhessen minden, a Bizottság aktájában található, potenciálisan mentő iratot, különösen a FedEx stratégiájára vonatkozó belső adatokat”.

167 Márpedig a UPS-nek nemcsak hogy nincs ilyen korlátlan és abszolút betekintési joga az aktában szereplő bizalmas információkhoz, de észszerűen nem is várhatta el a meghallgatási tisztviselőtől, hogy ezt a homályos és elvont kérelmet úgy értelmezze, hogy az kifejezetten a FedEx által a Bizottság kérdéseire adott 2012. augusztus 10-i válaszához csatolt 484 dokumentumra vonatkozik.

168 A UPS nem bizonyította, hogy a közigazgatási eljárás hátralévő részében betekintést kért a szóban forgó 484 dokumentumba, sem a Bizottsághoz 2012. november 26-án benyújtott iratbetekintés iránti kérelmében, sem a tényállásközlésre válaszul benyújtott 2013. január 4-i kérelmében.

169 Ezekből a tényekből következik, hogy a UPS – mivel nem bizonyította, hogy erre irányuló kérelmet nyújtott volna be – nem gyakorolta a 2011/695 határozat 3. cikkének (7) bekezdésében meghatározott feltételek mellett a FedEx által a Bizottságnak 2012. augusztus 10-én megküldött és az aktához csatolt 484 dokumentum tekintetében fennálló betekintési jogát.

170 Márpedig a Törvényszék az EUMSZ 101. cikk szerinti eljárás keretében már elutasította az iratbetekintési jog megsértésére alapított megsemmisítési jogalapot azzal az indokkal, hogy az arra hivatkozó fél nem élt e jogával a közigazgatási eljárás során (2014. december 9-i SP kontra Bizottság ítélet, T-472/09 és T-55/10, EU:T:2014:1040, 294. pont). A Törvényszék azt is kimondta, hogy az a fél, aki a közigazgatási eljárás során tudomást szerez arról, hogy a Bizottság olyan dokumentumokkal rendelkezik, amelyek hasznosak lehetnek a védekezése érdekében, kifejezett kérelmet köteles benyújtani az intézményhez az ezen iratokba való betekintésre vonatkozóan. Ennek a közigazgatási eljárás során való elmulasztása kizárja e joga érvényesítését az esetlegesen a végleges határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti kereset során (2000. március 15-i Cimenteries CBR és társai kontra Bizottság ítélet, T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95–T-39/95, T-42/95–T-46/95, T-48/95, T-50/95–T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 és T-104/95, EU:T:2000:77, 383. pont; 2007. április 26-i Bolloré és társai kontra Bizottság ítélet, T-109/02, T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 és T-136/02, EU:T:2007:115, 49. és 59. pont).

171 Ezek a megoldások átültethetők az iratbetekintési jognak az összefonódás-ellenőrzési eljárásokban történő állítólagos megsértéséből eredő kár megtérítése iránti keresetre. Az az összefonódást bejelentő fél, aki nem fordul iratbetekintés iránti kérelemmel a Versenypolitikai Főigazgatósághoz, majd – ha kérelmét elutasítják – a meghallgatási tisztviselőhöz, utólag nem állíthatja, hogy – jóllehet nem gyakorolta az iratbetekintési jogát a kellő időben és az előírt módon – teljesíti az e jog megsértéséből állítólagosan eredő kár megtérítésére vonatkozó feltételeket.

172 Ezért el kell utasítani a UPS azon érvelését, amely szerint sérült a 2012. augusztus 10-én a Bizottsághoz benyújtott 484 belső bizalmas FedEx-dokumentumba való betekintés iránti joga.

ii) A FedEx által 2012. november 9-én és 15-én megküldött dokumentumokba való betekintésről

173 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a 2012. október 19-i kifogásközlésben (lásd többek között annak 7.1.3.2 és 7.1.3.7. szakaszát) megállapította, hogy a FedEx többek között azért nem volt elég erős versenytárs ahhoz, hogy ellensúlyozza a UPS és a TNT közötti összefonódás hatásait, mert hálózatának lefedettsége a versenytársaiéhoz képest alacsony volt. A Bizottság a kifogásközlés 7.1.3.8. szakaszában azt is megjegyezte, hogy a FedEx közelmúltbeli felvásárlásai és terjeszkedési tervei nem teszik lehetővé számára, hogy a közeljövőben felzárkózzon fő versenytársaihoz. Ezen adatok alapján a Bizottság a kifogásközlés 7.1.3.9. szakaszában arra a következtetésre jutott, hogy a FedEx pozíciója túl gyenge ahhoz, hogy olyan jelentős versenykényszert jelentsen, amely lehetővé teszi a tervezett összefonódás versenyre gyakorolt kedvezőtlen hatásainak ellensúlyozását.

174 Az ügy irataiból kitűnik, hogy a Bizottság a 2012. október 26-i e-mailben további információkat kért a FedExtől e vállalkozás infrastruktúrájával kapcsolatban. Ez a kérelem, amelynek célja különösen a Bizottság tájékoztatása volt a FedEx terjeszkedési terveiről, konkrétan arra irányult, hogy minden egyes EGT-országra vonatkozóan bocsássa a rendelkezésére:

– a FedEx által a kiscsomagok kézbesítésére használt, illetve 2015. év vége előtt használatba venni tervezett infrastruktúrák elhelyezkedését bemutató térképet;

– a kiscsomagok felvétele és kézbesítése (pick up and delivery, a továbbiakban: PUD) során igénybe vett, illetve a FedEx által 2015 előtt felvenni tervezett alvállalkozók listáját, a székhelyük és a működési körzetük megjelölésével. Ezeket az információkat egy táblázat formájában kellett megadni, olyan címsorok alá rendezve, amelyek lehetővé teszik az egyes vállalkozások azonosítását és megtalálását, valamint adatokkal szolgálnak a FedEx-hálózaton belüli (légi, földi vagy helyi) helyzetükre és súlyukra vonatkozóan, megjelölve különösen a 2011. évi feldolgozási kapacitásukat, a működési körzetüket, a kiszolgált útvonalak számát, a teherautók napi mozgását és a kézbesítő járművek flottájának méretét. A Bizottság arra is felkérte a FedExet, hogy adja meg a még nem működő létesítmények működésének tervezett kezdési időpontját.

175 E kérelem célja az volt, hogy kiegészítse azokat az információkat, amelyekre a Bizottság a kifogásközlésben ismertetett, a FedExnek az EGT-n belüli expressz kézbesítési piacon elfoglalt versenyhelyzetére vonatkozó előzetes elemzését alapozta.

176 A FedEx válaszul 2012. november 9-én átadta a Bizottságnak a kért térképeket és táblázatokat. A FedEx 2012. november 15-én benyújtotta e dokumentumok felülvizsgált változatát.

177 Nem vitatott, hogy a Bizottság a közigazgatási eljárás során nem továbbította ezeket a dokumentumokat a UPS-nek. A UPS csak a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) alapját képező ügyben folytatott eljárás során, a Törvényszék 2016. április 11-i pervezető intézkedését követően ismerhette meg végül ezen dokumentumokat a betekinthető változatukban.

178 Mindazonáltal a tárgyaláson a Bizottság azzal érvelt, hogy a UPS védekezéshez való jogának e tekintetben való bármilyen megsértése kizárható, mivel a UPS nem fordult a meghallgatási tisztviselőhöz a Versenypolitikai Főigazgatóság elutasító határozatának vitatása céljából. A Bizottság rámutatott, hogy mivel ezen elutasítás 2013. január 11-én kelt, a UPS 2013. január 18-ig, a tanácsadó bizottság ülésének időpontjáig még a meghallgatási tisztviselőhöz fordulhatott volna, amit a UPS elmulasztott.

179 A UPS kétségtelenül élt az aktába való betekintési jogával, mivel 2013. január 4-én a tényállásközlésre adott válaszában adatszoba formájában korlátozott hozzáférést kért a Versenypolitikai Főigazgatóságtól, amely különösen a Q30 és Q31 hivatkozási számmal ellátott információkérésekre adott válaszokra vonatkozott.

180 Mindazonáltal az ügyiratból kitűnik, hogy a UPS 2013. január 11-én nem fordult a Versenypolitikai Főigazgatóság elutasító határozatával a meghallgatási tisztviselőhöz, noha a UPS számára a 139/2004 rendelet 18. cikkének (1) és (3) bekezdésével, valamint a 802/2004 rendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban rendelkezésre álló határidő a tanácsadó bizottság ülésének időpontjában, azaz a jelen esetben 2013. január 18-án járt le. Ráadásul a UPS nem hivatkozott arra, hogy ezek a szabályok bármilyen módon jogellenesek lennének.

181 E körülmények között meg kell állapítani, hogy mivel a UPS nem kérte a meghallgatási tisztviselőtől az iratbetekintést, utólag nem állíthatja, hogy – jóllehet nem gyakorolta az iratbetekintési jogát a kellő időben és az előírt módon – teljesíti az e jog megsértéséből állítólagosan eredő kár megtérítésére vonatkozó feltételeket.

182 A fentiekből következik, hogy megalapozatlan a UPS azon érvelése, amely szerint sérült a FedEx 2012. november 9-i és 15-i válaszaiba való betekintés iránti joga.

183 Továbbá, mivel a UPS korábban nem terjesztett elő a Bizottsághoz 2012. augusztus 10-én benyújtott 484 bizalmas belső FedEx-dokumentumba, valamint a FedEx 2012. november 9-i és 15-i válaszaiba való betekintés iránti kérelmet a Versenypolitikai Főigazgatóságnál, illetve elutasítás esetén a meghallgatási tisztviselőnél, a UPS ezen dokumentumok bemutatására vonatkozó pervezető intézkedések iránti kérelmének nem kell helyt adni.

b) Az indokolási kötelezettség megsértéséről

184 A UPS azt állítja, hogy a Bizottság a vitatott határozatot nem indokolta meg kellőképpen a bizonyításnak azon szintjét illetően, amely ahhoz volt szükséges, hogy az összefonódás által az árakra gyakorolt hatásoknak, a hatékonyságjavulásnak és a FedEx versenyképességének az elemzése alapján a többi tizennégy nemzeti piactól megkülönböztesse azt a tizenöt nemzeti piacot, amelyen a hatékony verseny jelentős akadálya áll fenn. Következésképpen sem a UPS-nek, sem a Törvényszéknek nem állt módjában annak vizsgálata, hogy a Bizottság e három elem alapján hogyan tett különbséget e piacok között, illetve annak értékelése, hogy megalapozottak voltak-e a verseny szorosságára vonatkozó következtetések. A UPS azt állítja, hogy bár az elégtelen indokolás önmagában még nem vezet a kár bekövetkezéséhez, a jelen ügyben ez a hiányosság rámutat arra, hogy a Bizottság súlyosan megsértette a jog elsőbbségének az elvét.

185 Ezzel szemben a Bizottság előadja, hogy az indokolás hiányossága nem olyan jellegű, hogy megalapozza az Unió szerződésen kívüli felelősségét.

186 Fontos emlékeztetni arra, hogy annak megállapításához, hogy az állítólagos jogellenesség alkalmas-e arra, hogy megalapozza az Unió szerződésen kívüli felelősségét, a Törvényszék számára lehetővé kell tenni az állítólagos jogsértés terjedelmének megismerését. A felperesnek kell ugyanis pontosan meghatároznia a kifogásolt magatartást, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül. Márpedig a UPS által a keresetlevél 73. pontjában kifejtett érvelésből nem derül ki egyértelműen, hogy az indokolási kötelezettség állítólagos megsértése miként minősül kellően súlyos jogsértésnek. E körülmények között a jelen kifogás elfogadhatatlan.

187 Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy a UPS által a keresetlevél 73. pontjában az indokolás hiányára vonatkozóan kifejtett érvelés valójában összemosódik azzal, amelyet a hatékonyságjavulás értékelésére, az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak megállapítására és a FedEx által esetlegesen gyakorolt versenybeli ellensúly értékelésére vonatkozó szempontok közlése jogellenes hiányának bizonyítása érdekében hozott fel. A UPS azt állítja, hogy a közte és a TNT közötti összefonódás értékelését befolyásolják az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak és a hatékonyságjavulásnak az elemzése során elkövetett hibák, a FedEx és a TNT közötti összefonódáshoz viszonyított eltérő bánásmód, valamint a FedEx helyzetének értékelése során elkövetett hibák. A UPS tehát egy vagy több kellően súlyos jogsértés fennállására hivatkozik, amennyiben a Bizottság a vitatott határozatban megállapította, hogy a szóban forgó szolgáltatások piacain tizenöt tagállamban a hatékony verseny jelentős akadályozása áll fenn.

188 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettség olyan lényeges formai követelménynek minősül, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik. Valamely határozat indokolása ugyanis azon indokok egyértelmű kifejezéséből áll, amelyeken e határozat alapszik. Ha ezen indokok nem megalapozottak, vagy hibában szenvednek, az a határozat jogszerűségét érinti, de annak indokolását nem (2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181. pont).

189 Az uniós jogi aktusok indokolására vonatkozó kötelezettséghez kapcsolódó lényeges formai követelmény megsértése nem okozhat a szóban forgó jogi aktus megalapozottságának hiányából eredő kártól elkülönülő vagyoni kárt. Egy uniós jogi aktus indokolásának esetleges elégtelensége önmagában főszabály szerint nem alapozza meg az Unió felelősségét (lásd ebben az értelemben: 2003. szeptember 30-i Eurocoton és társai kontra Tanács ítélet, C-76/01 P, EU:C:2003:511, 98. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2019. szeptember 10-i HTTS kontra Tanács ítélet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 103. pont).

190 A fentiek fényében a UPS-nek az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó érveit el kell utasítani, és meg kell vizsgálni a tervezett összefonódás értékelése során elkövetett hibákra vonatkozó érveit.

c) A tervezett összefonódás értékelése során elkövetett hibákról

191 A UPS azt állítja, hogy a közte és a TNT közötti összefonódás értékelését befolyásolják az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak és a hatékonyságjavulásnak az elemzése során elkövetett hibák, a FedEx és a TNT közötti összefonódáshoz viszonyított eltérő bánásmód, valamint a FedEx helyzetének értékelése során elkövetett hibák, amelyek külön-külön vagy együttesen olyanok, hogy megalapozhatják az Unió szerződésen kívüli felelősségét.

1) Az összefonódás árakra gyakorolt hatásának elemzéséről

192 A UPS két olyan hibára hivatkozik, amely a Bizottság által elfogadott modellel kapcsolatos. Egyrészről a FedEx bizonyos adatainak figyelmen kívül hagyásáról, másrészről a Bizottság ökonometriai modelljének kialakítása során elkövetett hibákról van szó.

i) A FedEx bizonyos adatainak figyelmen kívül hagyásáról

193 A UPS véleménye szerint a Bizottság kizárta a FedEx bizonyos adatait, amelyek pedig hasznosak lennének az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak modellezéséhez. Bár az összefonódás árakra gyakorolt hatásaira vonatkozó elemzés célja a 2015-ös évre vonatkozó árakra gyakorolt hatás előrejelzése volt, a Bizottság a FedEx 2012-es évre vonatkozó adatait vette figyelembe. Pedig a Bizottság rendelkezett információkkal a FedEx 2015-re vonatkozó előrejelzéseiről, de azokat nem vette számításba. E nyilvánvaló hiba nélkül a modell azon tizenöt állam közül, amelyben a Bizottság megállapította a hatékony verseny jelentős akadályozását, tizenháromban gyakorlatilag semmilyen áremelkedést nem jelzett volna. Ha a Bizottság felhasználta volna a rendelkezésére álló adatokat, megállapíthatta volna, hogy nem lehet megbízhatóan előre jelezni az áremelkedést, és hogy nincs alapja az elutasító határozatnak.

194 Meg kell állapítani, hogy a Bizottság az összefonódás mértéke és a megfigyelt árak közötti kapcsolat becsléséhez a modell kidolgozásának időpontjában, azaz 2012-ben rendelkezésre álló adatokra támaszkodott. Közelebbről, az összefonódási változó tekintetében a Bizottság a valós kép kialakítása érdekében a versenytársak hálózatainak az adott időpontban megfigyelhető lefedettségi arányát vette figyelembe. Ha ezekhez az adatokhoz olyan, pusztán hipotetikus jellegű, jövőbe mutató elemeket is társítanak, mint például a FedEx közel három év múlva esedékes hálózatbővítésre vonatkozó előrejelzései, az további bizonytalanságot eredményezett volna, ami nehezen egyeztethető össze egy megbízható modell létrehozásának céljával. Ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy ezek az adatok nem voltak relevánsak a tervezett összefonódás elemzése szempontjából, mivel a Bizottság az általános vagy „minőségi” elemzés keretében megvizsgálta, hogy a FedEx képes-e a jövőben versenybeli ellensúlyt gyakorolni a tervezett összefonódás következtében létrejövő jogalannyal szemben. E körülmények között el kell utasítani a UPS azon érvelését, amely szerint az ökonometriai modell vonatkozásában nem vették figyelembe a FedEx 2015-ös hálózatbővítésre vonatkozó előrejelzéseit.

ii) A Bizottság ökonometriai modelljének kialakítása során elkövetett hibákról

195 A UPS azt állítja, hogy a Bizottság az ökonometriában szokásos gyakorlattól – amely szerint az elemzés mindkét szakaszában ugyanazt a modellt használják – jelentős mértékben eltérő modell alkalmazásával figyelmen kívül hagyta a mérlegelési mozgástere korlátait. A Bizottság más modellt használt az előrejelzési szakaszban, mint a becslési szakaszban.

196 A UPS lényegében azt állítja, hogy a Bizottság azzal, hogy a becslési szakaszban diszkretizált – azaz egész számban kifejezett – összefonódási változót, az előrejelzési szakaszban viszont folytonos – azaz tizedes számban kifejezett – összefonódási változót használt, nyilvánvaló és súlyos hibát követett el, amely a modell egészének megbízhatóságát befolyásolja. Az összefonódás hatásainak előrejelzéséhez a Bizottság egy olyan modellre támaszkodott, amely ellentétes az e területen kialakult gyakorlattal, és amely nem rendelkezik empirikus alapokkal. Hasonló körülmények között egyetlen szokásosan elővigyázatos és gondos közigazgatási szerv sem vetítette volna előre az összefonódás árakra gyakorolt hatását ilyen modell alapján.

197 Állításai alátámasztására a UPS két egyesült államokbeli ökonometriai szakértő, a Chicagói Egyetem, illetve a Massachusetts Institute of Technology közgazdászprofesszorának jelentéseire hivatkozik. Az említett, 2017. november 30-i, illetve 2017. december 1-jei jelentések eredetileg a UPS kérésére készültek annak érdekében, hogy segítséget nyújtsanak a UPS-nek a 2019. január 16 -i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet (C-265/17 P, EU:C:2019:23) alapjául szolgáló ügyben, majd a jelen eljárásban benyújtott keresetlevélhez csatolták őket (a keresetlevél A.8 és A.9. melléklete). A UPS a válaszadási szakaszban két kiegészítő véleményt nyújtott be ugyanezektől a szakértőktől (a válasz C.1 és C.2. melléklete).

198 E szakértők szerint a Bizottság által használt modell ellentmond a józan észnek, nem hagyományos és önkényes. Mindkét jelentésből kiderül ugyanis, hogy az összefonódás árszintre gyakorolt várható hatásainak számszerűsítésére szolgáló modellek esetében az a szokásos módszer, hogy a két szakasz mindegyikében ugyanazt, és nem eltérő modellt használnak.

199 A két jelentés azt is kifogásolja, hogy a Bizottság által használt előrejelzési modellt nem tesztelték, ami eltér az ökonometriai modellek kidolgozására általában alkalmazott módszerektől.

200 A Bizottság nem bocsátott vitára ezen bizonyítékok cáfolata céljából elfogadható szakértői jelentéseket. Ugyanakkor arra hivatkozik, hogy az a kérdés, hogy a modell összhangban van-e a szokásos ökonometriai gyakorlattal, nem releváns a jelen kereset szempontjából. Az egyetlen releváns kérdés az, hogy az ügy körülményei között a becslési szakaszban alkalmazott diszkretizált összefonódási változó és az előrejelzési szakaszban alkalmazott folytonos összefonódási változó kombinációja az uniós jog kellően súlyos megsértését jelenti-e. E kérdés megválaszolásához fontos meghatározni, hogy ez a kombináció nem az ökonometriai modellek vonatkozásában szokásosan követett gyakorlatra, hanem a vizsgált összefonódás konkrét körülményeire tekintettel elfogadható-e. A Bizottság, noha elismeri, hogy eljárási szabálytalanságot követett el azzal, hogy nem közölte a végleges ökonometriai modellt a UPS-szel, azt állítja, hogy az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak elemzése nem súlyos érdemi hiba, és hogy a különböző típusú változók használata az elemzés két szakaszában nem elég súlyos ahhoz, hogy meg lehessen állapítani az Unió felelősségét.

201 Először is, ami a Bizottság mérlegelési mozgásterének mértékét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság az összefonódások ellenőrzése során bizonyos mérlegelési mozgástérrel bír a rendelkezésére álló ökonometriai eszközök, illetve az adott jelenség vizsgálatához megfelelő szempontok megválasztása tekintetében, amennyiben e választások nem nyilvánvalóan ellentétesek a közgazdaságtan elfogadott szabályaival, és következetesek (2008. szeptember 9-i MyTravel kontra Bizottság ítélet, T-212/03, EU:T:2008:315, 83. pont).

202 Meg kell továbbá állapítani, hogy az összefonódás árszintre gyakorolt hatásának előrejelzésére szolgáló ökonometriai modell meghatározása, az abban felhasznált adatok ellenőrzése, valamint a kidolgozásához szükséges különböző szakaszok és vizsgálatok olyan összetett technikai elemekkel kapcsolatos döntéseken alapulnak, amelyek a Bizottság mérlegelési mozgásterébe tartoznak.

203 Ebből következik, hogy a UPS által a modellnek az e téren szokásos gyakorlattal való összhangjára vonatkozóan előadott érvelés releváns elem annak a kérdésnek a szempontjából, hogy fennáll-e az uniós jog kellően súlyos megsértése. Mindazonáltal, amint arra a Bizottság helyesen rámutat, a gazdasági fegyelem elfogadott szabályainak megsértése önmagában nem elegendő az Unió szerződésen kívüli felelősségét megalapozó kellően súlyos szabálytalanság fennállásának megállapításához.

204 Emellett a felek egyetértenek abban, hogy a Bizottság által a jelen ügyben használt ökonometriai modell célja az, hogy az összefonódásra és az árszintre vonatkozóan az érintett piacon megfigyelt adatok alapján az úgynevezett „becslési” szakasznak nevezett első szakaszban olyan függvényt hozzanak létre, amely elmagyarázza az e két változó közötti kapcsolatot. Ezután válik lehetővé egy második, úgynevezett „előrejelzési” szakaszban az összefonódás szintjében bekövetkező adott változás által az árszintre kifejtett hatás meghatározása, amelynek során szem előtt kell tartani, hogy ez a hatás nem állandó, hanem az összefonódás eredeti szintjétől függően változhat.

205 A Bizottság arra hivatkozik, hogy az ökonometriai modellben alkalmazott megközelítés a UPS és a TNT közötti összefonódás körülményeire és jellemzőire tekintettel indokolt volt. Ami a becslési szakaszt illeti, a Bizottság kifejti, hogy úgy vélte, hogy a folytonos összefonódási változó használata ökonometriai nehézségeket okoz. Annak érdekében, hogy a Bizottság az őt terhelő időkorlátok között megoldja ezt a problémát, szükségesnek tartotta, hogy a becslési szakaszban diszkretizált összefonódási változót alkalmazzon abból a célból, hogy elkerülje valamely érdemi hiba bekövetkezését.

206 Meg kell azonban jegyezni, hogy a UPS nem kifogásolja a Bizottság által a becslési szakaszban használt diszkretizált összefonódási változó használatát.

207 Az előrejelzési szakaszt illetően a Bizottság azt állítja, hogy nem használhatta a becslési szakaszban alkalmazott diszkretizált változót. Három összefonódási intervallum esetén egy ilyen diszkretizált változó nem lett volna hatással az árakra, ha az összefonódás szintjének változása egy adott intervallumon belül marad. Egy ilyen eredmény nem lenne valós, és ellentétes lenne a becslési szakaszban tett észrevételekkel. E körülmények között a Bizottság kifejti, hogy úgy vélte, hogy a érdemi hiba elkerülése érdekében nincs más választása, mint visszatérni a folytonos változóhoz az előrejelzési szakaszban, annak ellenére, hogy a becslési szakaszban diszkretizált összefonódási változót használt. A Bizottság véleménye szerint ez a megoldás megfelelő és észszerű volt. Ezért – függetlenül attól, hogy ez a módszer összhangban van-e az ökonometriai gyakorlattal – nincs szó érdemi hibáról, következésképpen kellően súlyos hibáról sem.

208 A Bizottság ezért azt állítja, hogy hibás a UPS egyik szakértőjének azon állítása, amely szerint a Bizottság a becslési és az előrejelzési szakasz között megváltoztatta a modell együtthatóit. A Bizottság azt állítja, hogy a becslésben szereplő együtthatókat használta, az előrejelzési szakaszban pedig interpolálta azokat. Arról van szó, hogy az előrejelzési szakaszban egy további feltételezést is alkalmazott. A szakaszonkénti lineáris interpoláció feltételezése a becslési modell olyan kiegészítésére szolgált, amely az előrejelzési modellt eredményezte. Az előrejelzési szakaszban használt szegmentált lineáris modell egyfajta nemlineáris függvény.

209 Meg kell jegyezni, hogy a Bizottság ezekkel az érvekkel magyarázza azokat az okokat, amelyek miatt az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak előrejelzése érdekében módosította a becslési modellt. A Bizottság elismeri, hogy a becsléshez használt modellt több jellemzővel egészítette ki annak érdekében, hogy egy folytonos összefonódási változó használatával előrejelzéseket tudjon készíteni. Ezért a UPS szakértőinek nyilatkozataival összhangban egyet kell érteni abban, hogy a becslés és az előrejelzés nem azonos modelleken alapul.

210 A Bizottság nem vonja kétségbe a UPS szakértőinek azon állítását sem, hogy nem követte a szokásos ökonometriai gyakorlatot, amely mindazonáltal a maga a Bizottság által meghatározott legjobb gyakorlatokra vonatkozó szabályok alapja.

211 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság az EUMSZ 101. és 102. cikkével kapcsolatos eljárások lefolytatására vonatkozó legjobb gyakorlatokról szóló bizottsági közleményt kísérő 2011. október 17-i „Best practices for the submission of economic evidence and data collection in cases concerning the application of articles 101 and 102 TFEU and in merger cases” (az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásokban a gazdasági bizonyítékok benyújtására és az adatgyűjtésre vonatkozó legjobb gyakorlatok, a továbbiakban: legjobb gyakorlatok) SEC(2011) 1216 végleges dokumentumban (HL 2011. C 308., 6. o.) meghatározta a bizonyítékok benyújtása és a gazdasági adatok gyűjtése tekintetében általa követni kívánt irányvonalat. Már megállapításra került, hogy a Bizottság az ilyen közleményekkel korlátozza magát mérlegelési jogköre gyakorlásában, és nem térhet el e szabályoktól anélkül, hogy ne tenné ki magát annak, hogy adott esetben az általános jogelvek – mint az egyenlő bánásmód és a bizalomvédelem elvének – megsértése címén felelősségre vonható (lásd ebben az értelemben: 2005. június 28-i Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P és C-213/02 P, EU:C:2005:408, 211. pont; 2012. december 13-i Expedia ítélet, C-226/11, EU:C:2012:795, 28. pont).

212 A legjobb gyakorlatok célja a gazdasági elemzés keretekbe foglalása annak érdekében, hogy a Bizottság és az uniós bíróságok értékelni tudják annak relevanciáját és jelentőségét. E gyakorlatokat többek között az összefonódás-ellenőrzésre kell alkalmazni, mind az eljárásban részt vevő felek, mind a Bizottság tekintetében (a legjobb gyakorlatok 2. és 6. pontja). A legjobb gyakorlatok 15. pontja szerint az olyan gazdasági vagy ökonometriai elemzés, amely nem felel meg szigorúan az e legjobb gyakorlatokban meghatározott előírásoknak, általában kevésbé bizonyító erejű, és nem vehető figyelembe.

213 A legjobb gyakorlatok által a megbízható és releváns bizonyítékok hatékony felhasználásának biztosítására előirányzott eszközök közül a gazdasági vagy ökonometriai elemzésben érvényesülő standard technikák betartása a legfontosabb (a legjobb gyakorlatok 2. és 3. pontja). A legjobb gyakorlatok így nemcsak az adatok minőségére (a legjobb gyakorlatok 20. és 33. pontja) hivatkoznak, hanem arra is, hogy csak olyan tesztelt feltételezéseket lehet használni, amelyek összhangban vannak a vizsgált piac jellemzőivel, ellenőrizni kell az adatok és az empirikus módszerek minőségét, valamint meg kell vizsgálni a lehetséges alternatívákat és a kapott eredmények megbízhatóságát (a legjobb gyakorlatok 3., 10., 13., 15., 24. és 26. pontja). Az eredmények megbízhatóságára és az adatok változásainak érzékenységére, illetve az empirikus módszer és a pontos modellezési feltételezések megválasztására vonatkozó számos utalás (a legjobb gyakorlatok 15., 32., 40. és 41. pontja, valamint az 1. melléklet C. és E. szakasza) mutatja, hogy a Bizottság milyen fontosnak tartja ezt a fogalmat. A legjobb gyakorlatok 1. mellékletének E. szakasza különösen előírja, hogy minden empirikus tanulmányt alapos megbízhatósági elemzésnek kell kísérnie, és hogy a gazdasági modellhez általában érzékenységi elemzést kell csatolni a kulcsfontosságú változókra vonatkozóan, mivel az egyes változóknak csak a valószínűsíthető, de nem a pontos értékét lehet meghatározni.

214 A legjobb gyakorlatok az átláthatóságra is különös hangsúlyt fektetnek (lásd: a legjobb gyakorlatok 6., 10., 15., 24., 26., 28., 29. és 43. pontja, valamint a legjobb gyakorlatok 1. mellékletének C. és D. szakasza), amelyet felelősségi és hitelességi tényezőnek kell tekinteni (a legjobb gyakorlatok 6. és 43. pontja). Pontosítják, hogy a módszertani döntéseket meg kell magyarázni és indokolni kell annak érdekében, hogy kifejezetten ki lehessen emelni azok előnyeit és hátrányait (a legjobb gyakorlatok 24., 26. és 28. pontja), sőt e döntések korlátait is (a legjobb gyakorlatok 43. pontja). Az általánosan elfogadott módszerektől eltérő statisztikai módszerek alkalmazását részletesen meg kell indokolni (a legjobb gyakorlatok 29. pontja).

215 A jelen ügyben a Bizottság nem tartotta be saját legjobb gyakorlataira vonatkozó szabályait, mivel egy nem hagyományos – nem tesztelt és nem ellenőrzött feltételezéseken alapuló – módszerre támaszkodott anélkül, hogy megvizsgálta volna az eredmények megbízhatóságát és a modell érzékenységét, és anélkül, hogy a felekkel közölte volna ezeket a döntéseket és az azokat igazoló okokat. Meg kell említeni, hogy ellentét áll fenn egyrészt az átláthatóságnak a legjobb gyakorlatok szerinti jelentősége, másrészt pedig azon mód között, ahogyan a Bizottság a jelen esetben az előrejelzési szakaszban egyoldalúan módosította a modellt anélkül, hogy a feleket tájékoztatta volna e módosítások jellegéről. A legjobb gyakorlatok elveitől való ezen eltérést egyébként a Bizottság érvelése is alátámasztja a jelen eljárásban, amikor elismeri, hogy ha a UPS megismerhette volna a felülvizsgált modellt, a későbbi tárgyalások valószínűleg az e módosításokkal kapcsolatos problémákra vonatkoztak volna.

216 E tényezők ellenére az a körülmény, hogy a vitatott határozat részben az ökonometriai modellen alapul, nem elegendő annak megállapításához, hogy olyan jogellenesség áll fenn, amely megalapozza az Unió szerződésen kívüli felelősségét. A Bizottság jogosan mutat rá arra, hogy az ökonometriai modell csak egyike a tervezett összefonódás értékelésénél figyelembe vett elemeknek. Bármennyire is hasznos lehet a tervezett összefonódás által érintett piacok működésének pontosabb megértésében, az ökonometriai modellen alapuló mennyiségi elemzés – természeténél fogva – általában nem lehet egyedüli bizonyíték az összeegyeztethetetlenséget megállapító határozat alátámasztására. Valójában minden modell a valóság leegyszerűsítésén alapul, amint arra a Bizottság a legjobb gyakorlatok 12. pontjában helyesen rámutat. A modellezési technikának ez a velejáró korlátja azt jelenti, hogy az ökonometriai tanulmányoknak olyan bizonyító erőt kell tulajdonítani, amely nem tekinthető egy tény tárgyi bizonyítékának.

217 A jelen ügyben a Bizottság a vitatott határozatban annak megállapítása érdekében, hogy tizenöt nemzeti piacon nem egyeztetett hatások alapján a hatékony verseny jelentős akadályozása áll fenn, egyrészt az érintett piac jellemzőinek általános elemzésére, másrészt pedig egy mennyiségi elemzésre támaszkodott, amely lehetővé tette az állítólagos hatékonyságjavulás ezen elemzésbe történő beépítését követően az összefonódás által várhatóan az árszintre gyakorolt hatások mértékének megállapítását.

218 Az iránymutatás 24. pontja szerint az oligopol piacon a nem egyeztetett hatások meglétének vizsgálata lényegében egyrészt az összefonódásnak az összeolvadásban részt vevő felek áremelésre való ösztönzésére gyakorolt közvetlen hatását, másrészt pedig az összefonódásnak az oligopólium többi tagjának az összefonódásra áremeléssel való reagálásra való ösztönzésére gyakorolt hatásának ellenőrzését követeli meg.

219 A Bizottság az érintett piac oligopolisztikus szerkezetét hangsúlyozta, amelyen a DHL, a UPS, a TNT és a FedEx együttes részesedése 90–95% (a vitatott határozat (509) preambulumbekezdése). A piaci részesedés, a földrajzi lefedettség, valamint az EGT-n belüli hálózatának fejlettsége és sűrűsége tekintetében a DHL volt legfontosabb versenytárs. A TNT és a UPS a DHL közeli versenytársai voltak (a vitatott határozat (626)–(630) preambulumbekezdése). Másrészt a sokkal korlátozottabb hálózatai miatt a FedEx távol állt attól, hogy teljes mértékben versenyezzen a DHL-lel, a UPS-szel és a TNT-vel (a vitatott határozat (511)–(625), (631)–(635) és (702)–(711) preambulumbekezdése).

220 A Bizottság úgy vélte, hogy az összefonódás a FedEx gyenge pozíciójára tekintettel a szállítók számát négyről háromra (a vitatott határozat (712)–(714) preambulumbekezdése), egyes nemzeti piacokon pedig háromról kettőre csökkentené (a vitatott határozat (715)–(720) preambulumbekezdése). Azon tizenöt nemzeti piac közül, ahol a hatékony verseny

jelentős akadálya áll fenn, ez következne be az alábbi tagállamokban: Cseh Köztársaság (a vitatott határozat (1061) preambulumbekezdése); Dánia (a vitatott határozat (1135) preambulumbekezdése); Észtország (a vitatott határozat (1186) preambulumbekezdése); Lettország (a vitatott határozat (1359) preambulumbekezdése); Litvánia (a vitatott határozat (1411) preambulumbekezdése); Málta (a vitatott határozat (1430) preambulumbekezdése); Lengyelország (a vitatott határozat (1627) preambulumbekezdése); Szlovénia (a vitatott határozat (1788) preambulumbekezdése); Szlovákia (a vitatott határozat (1734) preambulumbekezdése); Finnország (a vitatott határozat (1226) preambulumbekezdése) és Svédország (a vitatott határozat (1839) preambulumbekezdése).

221 Négy olyan nemzeti piacon, ahol a hatékony verseny jelentős akadálya áll fenn (Cseh Köztársaság, Dánia, Litvánia és Hollandia), a UPS és a TNT által alkotott jogalany 50%-ot meghaladó piaci részesedéssel piacvezetővé válna (a vitatott határozat (1048)–(1049), (1121), (1393)–(1394) és (1502)–(1503) preambulumbekezdése).

222 A Bizottság megállapította továbbá, hogy az érintett piacot jelentős belépési és terjeszkedési korlátok jellemzik. Tekintve, hogy az EGT egészében infrastruktúrát kell kiépíteni, és szortírozóközpontokkal, informatikai, felvételi és kézbesítési, valamint légi és szárazföldi szállítási hálózatokkal kell rendelkezni, ezek a korlátok halmozódnak, és így a piacon az elmúlt 20 évben nem voltak jelentős új belépők. E bizonyítékok alapján a Bizottság megállapította, hogy sem a FedEx, sem pedig a többi gazdasági szereplő terjeszkedési tervei nem tennék lehetővé az összefonódásban részes felek által megvalósított bármilyen versenyellenes stratégia ellensúlyozását (a vitatott határozat (741)–(788) preambulumbekezdése).

223 A Bizottság azt is megállapította, hogy az ügyfelek nem képesek ahhoz elegendő kiegyenlítő vásárlóerőt kifejteni, hogy ellensúlyozzák az összefonódást követően a piacon bekövetkezett áremelést (a vitatott határozat (791)–(799) preambulumbekezdése).

224 Az összefonódás általános értékelésének ezen elemei főként a piaci struktúrához kapcsolódnak, és a UPS nem vitatja őket. Ezek az elemek viszonylagossá teszik a vitatott határozat (721)–(740) preambulumbekezdésében az összefonódás árszintekre gyakorolt várható hatásainak számszerűsítésére vonatkozó fejtegetések jelentőségét.

225 Arra is rá kell mutatni, hogy egyes nemzeti piacok sajátosságainak fényében nyilvánvalóvá váltak az összefonódás árakra gyakorolt hatásai elemzésének bizonyos korlátai. A Bizottság például megjegyezte, hogy a modell nem veszi figyelembe a holland és a svéd piac sajátosságait (a vitatott határozat (1545) és (1844)–(1845) preambulumbekezdése).

226 E körülmények között a UPS azon állítása, hogy az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak elemzését érintő szabálytalanságok hiányában egyetlen versenyhatóság sem ellenezte volna a tervezett összefonódást, a vitatott határozat téves értelmezésén alapul. A UPS állításával ellentétben az a puszta tény, hogy a Bizottság szabálytalanságok által jellemzett modellt használt, nem elegendő annak megállapításához, hogy e szabálytalanságok elég súlyosak ahhoz, hogy az Unió szerződésen kívüli felelősségét megalapozzák.

227 Az ökonometriai modellek hasznosságát is szem előtt kell tartani, különösen egy olyan összefonódás ellenőrzésével összefüggésben, amely nem egyeztetett hatásokat eredményezhet egy oligopol piacon. A Bizottságnak olyan mozgástérrel kell rendelkeznie, ami által elkerülhető a fellépésének, illetve az ilyen mennyiségi eszközök használatának akadályoztatása, amelyek szigorúságuk és objektivitásuk révén hozzájárulnak a gazdasági elemzés minőségéhez.

228 Mindezek fényében és az érintett érdekek mérlegelése után azt a következtetést kell levonni, hogy a UPS által a Bizottság ökonometriai modelljével kapcsolatban állított szabálytalanságok nem elég súlyosak ahhoz, hogy megalapozzák az Unió szerződésen kívüli felelősségét. A UPS érvelését ezért el kell utasítani.

2) A hatékonyságjavulásról

i) Előzetes észrevételek

229 A UPS azt állítja, hogy a vitatott határozatban szereplő hatékonyságjavulásra vonatkozó elemzést olyan jogellenesség befolyásolja, amely kellően súlyos jogsértésnek minősül. Egyetlen szokásosan elővigyázatos és gondos versenyhatóság sem jutott volna arra a következtetésre, hogy a közigazgatási eljárás során benyújtott bizonyítékok jellege és mennyisége alapján a hatékonyságjavulás megvalósulása nem tekinthető észszerű mértékben az iránymutatás 86. pontja értelmében racionálisnak.

230 A UPS azt állítja, hogy ha a Bizottság az állítólagos – az európai légi szállítás és földi kiszolgálási szolgáltatások területén jelentkező 65 millió eurós szinergián kívüli – hatékonyságjavulásnak akár csak a töredékét is elfogadta volna, akkor már nem lett volna abban a helyzetben, hogy az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak téves és nem hagyományos elemzése ellenére is megtilthassa az összefonódást. Ha a Bizottság a UPS és a TNT közötti összefonódást ugyanazzal a módszerrel értékelte volna, mint amelyet a FedEx és a TNT közötti összefonódásra vonatkozó ügyben is alkalmazott, akkor az állítólagos szinergiák nagyobb hányadát kellett volna elfogadnia.

231 A UPS vitatja, hogy a hatékonyságjavulással kapcsolatos bizonyítási teher teljes mértékben az összefonódást bejelentő felet terheli. Úgy véli, hogy egy ilyen értelmezés lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy minden állítólagos szinergiát magyarázat nélkül elutasítson.

232 Amint az fentebb, a hatékonyságjavulás értékelésére vonatkozó kritériumok közlésének elmulasztásával kapcsolatos kifogások vizsgálatakor megállapításra került, a Bizottság azon kötelezettségétől eltekintve, hogy gondosan és pártatlanul vizsgálja meg az összes releváns elemet, és kellően megindokolja értékelését, az összefonódást bejelentő félnek kell olyan pontos és meggyőző bizonyítékokkal szolgálnia, amelyek lehetővé teszik a várt hatékonyságjavulásnak a lehetőségek szerinti számszerűsítését. Ezért megalapozatlan a UPS-nek a bizonyítási teherre vonatkozó szabályok megsértésén alapuló érvelése.

ii) A UPS szerinti állítólagos hatékonyságjavulás értékeléséről

233 A UPS azt állítja, hogy ha megismerhette volna azokat a kritériumokat, amelyek alapján a UPS által a közte és a TNT közötti összefonódástól várt szinergiák többségét a Bizottság az igazolhatóság hiányában elutasította, akkor képes lett volna meggyőzni a Bizottságot e hatékonyságjavulás fennállásáról.

234 Ez az érvelés azonban a hatékonyságjavulás értékelésére vonatkozó kritériumok közlésének hiányával kapcsolatos kifogások vizsgálatát követően már elutasításra került.

235 A UPS hozzáteszi, hogy ezek a szinergiák voltak az okai a TNT tervezett felvásárlásának. A UPS azt állítja, hogy annak következtében, hogy e vállalkozások hálózatai kiegészítik egymást, képes lett volna csökkenteni a költségeit és hatékonyabban versenyezni az európai piac tekintetében fő

versenytársával, a DHL-lel. A tárgyalások során a UPS és a TNT igazgatótanácsa szakértői elemzések alapján, körültekintően és az alkalmazandó holland szabályokkal összhangban évi 400–550 millió eurós szinergiákat tervezett (a középérték 503 millió euró/év), amely becslés a nyilvános vételi ajánlatban található részvényenkénti 9,50 eurós árban tükröződik.

236 A UPS kifejti, hogy ezeket az előrejelzéseket benyújtotta a Bizottságnak abból a célból, hogy ezeket ez utóbbi a tervezett összefonódásnak a 139/2004 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja, és az iránymutatás 76. és azt követő pontjai alapján történő értékelése során figyelembe vegye. A Bizottság azonban csak az európai légi hálózathoz és a földi kiszolgáláshoz kapcsolódó szinergiákat fogadta el az összefonódás létrehozását követő első három évre vonatkozóan, évi 65 millió euró értékben.

237 A UPS azt állítja, hogy a Bizottság azzal, hogy ily módon a fennmaradó 438 millió euró értékű éves szinergiát az igazolhatóság hiánya miatt elutasította, súlyos mérlegelési hibát követett el.

238 A UPS azt kifogásolja, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a következő szinergiákat, amelyek az alábbiakban részletesebben megvizsgálásra kerülnek:

– légi hálózat és földi kiszolgálás Európában (negyedik év): 43 millió euró;

– igazgatási költségek: 210 millió euró;

– transzatlanti légi szállítás: 25 millió euró;

– harmadik fél nevében végzett légi szállítás: 33 millió euró;

– hálózatba kapcsolt közúti szállítás a csomóponti repülőterek és a bekötő útvonalhálózatok között: 22 millió euró;

– létesítmények: 17 millió euró;

– PUD-dal kapcsolatos hálózat (a továbbiakban: PUD-hálózat): 40 millió euró;

– külső szolgáltatások nyújtása: 48 millió euró.

239 A UPS úgy véli, hogy még ha az elutasított hatékonyságjavulást csak csekély részben fogadta is volna el a Bizottság igazolhatóként, egyértelmű, hogy teljesen alaptalan volt a tiltó határozata.

– *Az európai légi hálózatról és földi kiszolgálásról (negyedik év)*

240 A UPS felrója a Bizottságnak, hogy a vitatott határozat (905) preambulumbekezdésében elutasította a légi hálózattal és a földi kiszolgálással kapcsolatos szinergiákat a közte és a TNT közötti összefonódást követő három éven túl azzal az indokkal, hogy ez az időhorizont nagyobb bizonytalanságot és kevésbé gyors előnyöket jelent a fogyasztók számára. Ez az értékelés nyilvánvalóan téves és ellentmondásos, mivel e határozat (902) preambulumbekezdésében a Bizottság elismerte, hogy a szinergiák a negyedik évben ugyanolyanok lesznek, ami az integráció fokozatos megvalósítását tükrözi.

241 Ezen érvelésre válaszolva emlékeztetni kell arra, hogy az állítólagos szinergiák figyelembevétele definíció szerint a jövőbeni folyamatok nyereség vagy megtakarítás formájában megjelenő jelenértékének értékelésében áll, amely értékelés szükségszerűen függ az időhorizonttól, valamint e nyereség vagy megtakarítás megvalósulásának valószínűségétől. Így az iránymutatás 83. és 87. pontja rámutat arra, hogy általában a tervezett hatékonyságjavulás időben minél távolabbi, a Bizottság annál kisebb jelentőséget tulajdoníthat neki, illetve annál kevésbé tarthatja valószínűnek. A vitatott határozat (905) és (906) preambulumbekezdésében a Bizottság úgy döntött, hogy a várható hatékonyságjavulás figyelembevételét főszabály szerint az első három évre korlátozza. Ezzel szemben a Bizottság általános értékelésében kijelentette, hogy figyelembe vette a negyedik évre vonatkozó előrejelzéseket, ugyanakkor csökkentett jelentőséget tulajdonított nekik, tekintettel a légi hálózatok és a földi kiszolgálási szolgáltatások integrációjának bizonytalanságaira és összetettségére.

242 A UPS érvelése lényegében arra vonatkozik, hogy a jövőbeni hatékonyságjavulásra vonatkozó előrejelzései hitelesebbek, mint amekkora hitelt a Bizottság ténylegesen tulajdonított ezeknek. Tekintettel azonban e hatékonyságjavulás bizonytalan jellegére és a UPS által hivatkozott időhorizontra, a UPS érvei közül egyik sem teszi lehetővé azt a következtetést, hogy a Bizottság a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály olyan kellően súlyos megsértését valósította meg, amely megalapozhatná az Unió szerződésen kívüli felelősségét.

– *Az igazgatási költségekről*

243 A UPS szerint az igazgatási szinergiák a saját és a TNT vonatkozásában az európai központok és központi vállalati funkciók egyesítéséből adódnak. Az összevont személyzetnek a vezetői funkciók esetében 11%-os, az igazgatási funkciók esetében 12%-os csökkenése révén a várt hatékonyságjavulásnak négy év alatt el kell érnie a 210 millió eurót, és ezek a célkitűzések elmaradnak az általa már korábban tapasztaltaktól.

244 A vitatott határozat (891) preambulumbekezdésében a Bizottság azzal az indokkal vetette el ezeket a megtakarításokat, hogy azok olyan állandó költségekre vonatkoznak, amelyeket nem lehet a fogyasztókra hárítani. A UPS úgy véli, hogy ez az érvelés téves és ellentmondásos. Míg a Bizottság az átlagos összköltségekre (változó és állandó költségek) a hatékonyságjavulás vonatkozásában 67%-os áthárítási rátát alkalmazott, ezt az arányt az igazgatási költségekre kellett volna alkalmaznia, és meg kellett volna állapítania, hogy az e költségeken elért megtakarítások 67%-át a fogyasztókra hárítják, a fennmaradó rész pedig a UPS-t illeti. Ezzel szemben, ha a Bizottság a vitatott határozat (891) preambulumbekezdésének megfelelően el kívánta utasítani az említett rátának az állandó költségekre történő alkalmazását, akkor a következetesség érdekében magasabb áthárítási rátát kellett volna alkalmaznia a változó költségekre. Ez nagyobb hatékonyságjavulást eredményezett volna a UPS számára, és csökkentette volna a hatékony verseny jelentős akadályozásával potenciálisan érintett piacok számát.

245 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy a vitatott határozat (891) preambulumbekezdésében a Bizottság lényegében elismerte, hogy számviteli szempontból az igazgatási költségeket a kezelt csomagok mennyisége alapján lehet felosztani a különböző nemzeti szolgáltatások és piacok között. Gazdasági szempontból azonban ez a felosztási módszer nem tette lehetővé annak meghatározását, hogy ezek a fix költségek hogyan járultak hozzá az egyes kiegészítő szerződések értékének meghatározásához. Mivel a Bizottság bizonytalannak ítélte a választ arra a kérdésre, hogy az igazgatási költségekkel kapcsolatos megtakarítások elegendő mértékben befolyásolnák-e az érintett termékek árait ahhoz, hogy figyelembevételük indokolt legyen, a vitatott határozat (892) preambulumbekezdésében úgy vélte, hogy a UPS által ismertetett megtakarítások nem

igazolhatók, és ezért nem vehetők figyelembe. A vitatott határozat e preambulumbekezdéséből az is kitűnik, hogy az igazgatási költségekkel kapcsolatos megtakarítások fogyasztókra történő áthárítására vonatkozó megfontolásokat csak másodlagosan, e megtakarítások igazolhatóságát feltételezve terjesztették elő.

246 Az egyesülés következtében az igazgatási költségek csökkenéséből eredő szinergiák jellegüknél fogva a vállalkozás állandó költségeinek csökkenésével kapcsolatosak. Márpedig, amint arra az iránymutatás 80. pontja rámutat, a költséghatékonyságnak a változó vagy határköltségek csökkentését eredményező javulása valószínűleg nagyobb súllyal esik latba a hatékonyságjavulás értékelésében, mint az állandó költségek csökkenése; elvben az előbbiek nagyobb valószínűséggel eredményeznek alacsonyabb fogyasztói árakat. A Bizottság tehát nem követett el hibát, amikor az igazgatási költségek csökkentésével kapcsolatos szinergiákat elvetette azzal az indokkal, hogy azok nem relevánsak a hatékonyságjavulás értékelése szempontjából. Mivel a UPS e megtakarítások fogyasztókra való áthárításával kapcsolatos kritikái a kiegészítő értékelések ellen irányulnak, nem relevánsak, és el kell utasítani őket.

247 Ebből következik, hogy a UPS által hivatkozott, az adminisztratív költségek csökkentéséhez kapcsolódó hatékonyságjavulásra vonatkozó elemek egyike sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a Bizottság a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály olyan kellően súlyos megsértését valósította meg, amely megalapozhatná az Unió szerződésen kívüli felelősségét.

– *A transzatlanti légi szállításról*

248 A UPS a Bizottság azon értékelését bírálja, amely során a vitatott határozat (882) és (883) preambulumbekezdésében elvetette a transzatlanti légi szállításra vonatkozó 25 millió eurós megtakarításra vonatkozó becslést azzal az indokkal, hogy az nem igazolt. A UPS emlékeztet arra, hogy meg akarta szüntetni a TNT egyetlen, Liège (Belgium) és New York (USA) közötti transzatlanti útvonalát, mivel elegendő kapacitással rendelkezett ahhoz, hogy ezen útvonal forgalmának 75%-át kiszolgálja. A Bizottság elutasította a 25 millió eurós becslést eredményező számításokat azzal az indokkal, hogy azok azon a feltételezésen alapulnak, amely szerint a TNT Boeing 767-es repülőgépet üzemeltet, holott a valóságban Boeing 777-es repülőgépet üzemeltetett. Márpedig, mivel az utóbbi költségei magasabbak, mint az előbbié, az elért megtakarítás még nagyobb lett volna.

249 Rá kell azonban mutatni, hogy a vitatott határozat (881)–(883) preambulumbekezdésében a Bizottság nem utasította el az állítólagos hatékonyságjavulás fennállását. Úgy vélte, hogy ez a hatékonyságjavulás nem igazolható, mivel a UPS a TNT hálózatának 2007-es helyzetére alapozta számításait, és nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a TNT később nagyobb kapacitású repülőgépeket használt.

250 Ezen értékelés téves jellegének bizonyítása érdekében a UPS a keresetlevél alátámasztására több számítást is benyújtott, hogy alátámassza a transzatlanti légi szállítási szolgáltatásokból származó szinergiáktól várt hatékonyságjavulás nagyságrendjét. Márpedig meg kell állapítani, hogy ezeket a bizonyítékokat nem nyújtotta be a Bizottságnak a közigazgatási eljárás során, annak ellenére, hogy ez utóbbi a kifogásközlés 725. pontjában felhívta a UPS figyelmét arra, hogy a hatékonyságjavulásra vonatkozó becslései nehezen igazolhatók. A UPS így több olyan számítást (a keresetlevél A.35. melléklete) is előterjeszt a transzatlanti légi szállítási kapacitásainak 2012. évi kihasználásával kapcsolatban, amelyeket a UPS saját bevallása szerint sem mutatott be a közigazgatási eljárás során. Ugyanakkor a UPS feladata volt, hogy a közigazgatási eljárás során ne

csak az állítólagos hatékonyságjavulás meglétét bizonyítsa, hanem azokat az ellenőrizhető elemeket is, amelyekre e hatékonyságjavulás számszerűsítése során támaszkodott. A UPS transzatlanti légi szolgáltatásokra vonatkozó érvelése megalapozatlan, és azt el kell utasítani.

– *A harmadik fél nevében végzett szállításról*

251 A UPS megtakarítások megvalósítását tervezte azzal, hogy saját repülőgépein szállítja azokat a csomagokat, amelyeket a TNT harmadik fél által üzemeltetett kereskedelmi járatokon továbbított. A Bizottság a vitatott határozat (889) preambulumbekezdésében figyelmen kívül hagyta ezeket a megtakarításokat azzal az indokkal, hogy a UPS nem bizonyította, hogy a TNT által kezelt mennyiségeket a saját gépeivel tudja teljesíteni. A UPS bírálja a Bizottságot, amiért nem tette fel ezt a kérdést a közigazgatási eljárás során, noha minden szükséges információval rendelkezett a kérdés meggyőző megválaszolásához.

252 A UPS állításával ellentétben nem a Bizottságnak kellett volna felhívnia arra, hogy bizonyítékokkal támassza alá az állítólagos hatékonyságjavulást. A UPS-nek nemcsak az általa hivatkozott hatékonyságjavulás meglétét kellett bizonyítania, hanem azokat az ellenőrizhető elemeket is elő kellett volna terjesztenie, amelyekre támaszkodva számszerűsítette azt. A UPS érvelése megalapozatlan, ezért el kell utasítani.

– *A hálózatba kapcsolt közúti szállításról*

253 A UPS szerint a tervezett felvásárlás lehetővé tette volna számára, hogy racionalizálja az EGT-n belüli közúti szállítási útvonalhálózatát a TNT hálózatával való egyesítése révén, a logisztikai „hub feeder network optimisation model” (a begyűjtési pontok hálózatának optimalizálási modellje, a továbbiakban: HFNO-modell) segítségével, amelyet három piac (Németország, Olaszország és az Egyesült Királyság) adataira alkalmazott, amelyek a különböző európai piacok hálózatainak megfelelő mintájául szolgálnak. A megtámadott határozat (866) és (867) preambulumbekezdésében a Bizottság elvetette ezeket a megtakarításokat azzal az indokkal, hogy a benyújtott bizonyítékok részlegesek és megbízhatatlanok voltak. A UPS vitatja ezt az értékelést. Azt állítja, hogy a jövőbeli egységes hálózatára vonatkozó becslések megalapozottak, körültekintőek és megbízhatóak voltak. A UPS azt állítja, hogy óvatos becsléssel mintegy 15%-os költségszinergiát tervezett. A UPS mindazonáltal úgy véli, hogy még ha ezt a TNT által szolgáltatott adatok fényében módosítania is kellett volna, az így megfigyelt különbségek nem jelentősek, és a közte és a TNT között fennálló módszertani különbségekkel magyarázhatók.

254 A Bizottság vitatja ezeket az állításokat. Előadja különösen, hogy a UPS állítja, de nem bizonyítja, hogy a német, az olasz és a brit piac „megfelelő minta”, mivel nem áll rendelkezésre semmilyen bizonyíték ezen állítás igazságának igazolására.

255 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a vitatott határozat (865) és (866) preambulumbekezdése szerint az állítólagos hatékonyságjavulást a UPS a HFNO-modellje segítségével, három nemzeti piacra vonatkozó adatok alapján számította ki. A UPS – anélkül, hogy megindokolta volna – úgy vélte, hogy ezek az eredmények kiterjeszthetők az összes többi piacra is. A Bizottság tehát lényegében arra hivatkozott, hogy nem volt bizonyíték a UPS által használt minta reprezentativitására.

256 Kitűnik azonban, hogy a kifogásközlésre adott válaszában a UPS benyújtotta a mintát alkotó három nemzeti piac kiválasztásának okait magyarázó dokumentumot (a kifogásközlés 4.8. melléklete). E dokumentumból ugyanis kiderül, hogy ezek a piacok három olyan esetet mutatnak be, amelyek a UPS és a TNT által kezelt mennyiségek közötti kapcsolatot jellemzik, vagyis azt az esetet, amikor a UPS mennyiségei meghaladják a TNT mennyiségeit (Németország), elmaradnak azoktól (Olaszország), vagy egyenlőek azokkal (Egyesült Királyság). Ezt követően ezt a három piacot egyetlen hálózatként modellezték. E körülmények között a Bizottság nem állíthatja, hogy a UPS a közigazgatási eljárás során elmulasztotta volna megmagyarázni az általa reprezentatívnak tekintett három piacból vett minta kiválasztásakor követett módszertant.

257 E hibától eltekintve meg kell jegyezni, hogy a vitatott határozat (867) preambulumbekezdése szerint a Bizottság felhívta a UPS-t, hogy a TNT adatainak figyelembevételével pontosítsa az e mintán alapuló számításait. Ennek alapján nyilvánvalóvá vált, hogy egyes nemzeti piacok esetében az így kapott eredmények jelentősen eltérnek a UPS eredeti becsléseitől. E különbségek miatt a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a várható hatékonyságjavulás számszerűsítése bizonytalan.

258 Meg kell állapítani, hogy e „jelentősnek” minősített különbségek fennállása kétségbe vonja a UPS által az állítólagos hatékonyságjavulásra vonatkozóan a HFNO-modellje alapján felállított becslés érvényességét. Bár a UPS vitatja e különbségek jelentőségét, e tekintetben nem terjesztett elő konkrét érveket, és nem terjesztett elő olyan számadatokat sem, amelyek megkérdőjeleznék a vitatott határozat (867) preambulumbekezdésében tett megállapítás megalapozottságát. A UPS, bár elismerte az ilyen különbségek fennállását, azt állította, hogy azok nem a becsült és a tényleges adatok közötti lényeges eltérésekből adódnak, hanem inkább abból, hogy a TNT más alapot választott a költségei felosztása vonatkozásában.

259 E tényezők alapján megállapítható, hogy a UPS nem bizonyította, hogy a Bizottság a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály olyan kellően súlyos megsértését valósította meg, amely megalapozhatná az Unió szerződésen kívüli felelősségét, amikor úgy döntött, hogy a hálózatba kapcsolt közúti szállítás hálózatával kapcsolatos hatékonyságjavulás becslése túl bizonytalan ahhoz, hogy igazoltnak lehessen tekinteni. A UPS érvelését ezért el kell utasítani.

– *A létesítményekről*

260 A UPS azt kifogásolja, hogy a Bizottság a vitatott határozat (863) preambulumbekezdésében a tervezett összefonódás következtében feleslegessé váló létesítmények racionalizálásából származó tervezett megtakarításokat nem tekintette igazoltnak, és elutasította azokat azzal az indokkal, hogy a szolgáltatott adatok csak néhány országra vonatkoztak. A UPS arra hivatkozik, hogy ez az értékelés téves: azt állítja, hogy a bezárásra szánt 118 létesítményből 112-re vonatkozóan részletes számításokat nyújtott be a Bizottságnak.

261 Rá kell mutatni arra, hogy a vitatott határozat (862) preambulumbekezdésében a Bizottság kifejtette, hogy a UPS a létesítményeinek racionalizálásából származó várható megtakarításokat az egy létesítményre jutó éves költség és a bezárásra szánt létesítmények teljes számának szorzata alapján számította ki. Ezt követően az így kapott számot megszorozta a létesítmény éves átlagos üzemeltetési költségeivel, amelyet 330 000 euróra becsült. E művelet eredményét (18 millió euró) ezután kiigazította, és 17 millió euróra csökkentette.

262 A Bizottság a vitatott határozat (863) és (864) preambulumbekezdésében megállapította, hogy ez a módszer két szempontból is pontatlan. Először is, ez a módszer csekély számú országra vagy országcsoportra vonatkozó adatokra támaszkodott, annak ellenére, hogy a várható megtakarítások országspecifikusak voltak. Másodszor, ez a módszer azon a feltételezésen alapult, hogy a bezárandó telephelyhez kapcsolódó összes költség megtakarítást jelent. Márpedig, mivel az e létesítmények által kezelt mennyiségeket más létesítményekbe kellett volna átirányítani, a nettó megtakarítást az egyesülés előtti feldolgozási költségek és az egyesülés utáni többletköltségek összehasonlításával kellett volna kiszámítani.

263 A Bizottság e második kifogása lényegében arra vonatkozik, hogy a UPS a tervezett megtakarítások értékelése során nem különböztette meg kellőképpen az állandó és a változó költségekhez kapcsolódó megtakarításokat. Márpedig, amint az az igazgatási költségek szinergiáival kapcsolatos hatékonyságjavulás kapcsán már megemlítésre került, a költséghatékonyságnak a változó vagy határköltségek csökkentését eredményező javulása valószínűleg nagyobb súllyal esik latba a hatékonyságjavulás értékelésében, mint az állandó költségek csökkenése.

264 Meg kell azonban állapítani, hogy a UPS érvelése megkerüli ezt a kérdést, és kizárólag a Bizottság által felvetett első problémára összpontosít. E körülmények között ez az érvelés nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a Bizottság a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabálynak az Unió szerződésen kívüli felelősségének megalapozására alkalmas kellően súlyos megsértését valósította meg, amikor megállapította, hogy a feleslegessé vált létesítmények bezárásához kapcsolódó megtakarításokra vonatkozó becslés a megbízhatatlansága miatt nem fogadható el.

– *A PUD-hálózatról*

265 A UPS kifogásolja, hogy a Bizottság a vitatott határozat (853) és (854) preambulumbekezdésében elvetette a PUD-hálózat racionalizálásától várt szinergiák számszerűsítését azzal az indokkal, hogy a számításait nem lehetett ellenőrizni.

266 A UPS először is azt állítja, hogy a Bizottság nem e szinergiák meglétét, csupán azok értékelését kérdőjelezte meg. A Bizottság nem közölte azt a kritériumot, amely alapján kész lett volna elfogadni ezeket a számításokat, és kérdéseket intézett volna hozzá.

267 Mindazonáltal a Bizottság nem volt köteles felhívni a UPS-t, hogy bizonyítékokkal támassza alá az állítólagos hatékonyságjavulást. A UPS-nek kellett volna az állítólagos hatékonyságjavulás fennállásának bizonyítása mellett bizonyítékokkal alátámasztania a hatékonyságjavulás számszerűsítésének alapját képező ellenőrizhető elemeket is. A UPS ezen első érvét ezért el kell utasítani.

268 Másodszor, ami a UPS azon érvét illeti, amely szerint a hatékonyságjavulás elutasításának alátámasztására a Bizottság által felhozott indokokat a közigazgatási eljárás során nem közölték vele, emlékeztetni kell arra, hogy ez az érv a hatékonyságjavulás értékelésére vonatkozó kritériumok közlésének hiányára vonatkozó kifogások elemzését követően már elutasításra került.

269 Harmadszor, a UPS azt állítja, hogy nyilvánvalóan téves a Bizottság azon indokolása, amely alapján figyelmen kívül hagyta a PUD-hálózathoz kapcsolódó hatékonyságjavulást.

270 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a vitatott határozat (851) és (852) preambulumbekezdésében elismerte a PUD-hálózatok egyesítésével kapcsolatos szinergiákból eredő hatékonyságjavulás meglétét. Ugyanakkor ugyanezen határozat (853) és (854) preambulumbekezdésében elutasította e hatékonyságjavulásnak a UPS által becsült összegét azzal az indokkal, hogy az megbízhatatlan. Konkrétabban a Bizottság hangsúlyozta a UPS által szolgáltatott adatok alacsony reprezentativitását és korát.

271 Ami az adatok reprezentativitását illeti, a vitatott határozat (824) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a UPS a járművezetőkkel kapcsolatban az egyes nemzeti piacokon elért megtakarítások becslésére (45 millió euró) támaszkodott, amelyet 40 millió euróra lefelé korrigált. A Bizottság azonban megjegyezte, hogy ez a számítás kizárólag a német, a francia, a Benelux (Belgium, Luxemburg és Hollandia), az ír és az egyesült királysági piacokra vonatkozó részletes adatokon alapul. A UPS a piac többi részét két csoportra osztotta, nevezetesen „Kelet-Európára” és „Európa többi részére”, amelyek esetében becslést készített a járművezetőkkel kapcsolatos átlagos csökkentés mértékéről anélkül, hogy e tárgyban magyarázattal szolgált volna. Mivel a PUD-hálózatból származó megtakarítások szorosan kapcsolódnak az egyes piacok körülményeihez, a Bizottság a vitatott határozat (853) preambulumbekezdésében úgy vélte, hogy a UPS-nek az országcsoportra alkalmazott becslés helyett az egyes piacokra vonatkozó adatokra kellett volna támaszkodnia. A Bizottság ebből arra következtetett, hogy a PUD-hálózattal kapcsolatos szinergiák becslése e két csoport esetében nem megbízható.

272 Ezzel kapcsolatban a UPS rámutat, hogy a „Kelet-Európa” és az „Európa többi része” kategóriába tartozó országok a várható 40 milliós megtakarításból csak 9 millióval részesedtek, mivel a többi országot a hálózatuk jellemzői (azaz a járművezetők és a mérföldenkénti megállások száma) alapján négy csoportba osztották.

273 Meg kell azonban jegyezni, hogy a UPS nem vitatja a Bizottság fő kifogását, amely szerint a UPS az e piacok költségei között fennálló különbségek ellenére nem vette figyelembe a piacspecifikus adatokat. Márpedig az állítólagos hatékonyságjavulás értékelésének célja annak ellenőrzése, hogy azokon a piacokon, ahol a hatékony verseny jelentős akadálya áll fenn, ez a hatékonyságjavulás ellensúlyozza-e azokat a versenyellenes hatásokat, amelyeket az összefonódás valószínűleg eredményezne. Ha – mint a jelen esetben is – ezek a versenyellenes hatások egyes tagállamok területén belül lokalizálódnak, akkor minden egyes nemzeti piacon meg kell tudni vizsgálni, hogy az állítólagos hatékonyságjavulás nettó előnyt jelent-e a fogyasztók számára.

274 Ezért a UPS által benyújtott, ennek ellenkezőjére utaló valószínűsítő körülmények hiányában egyet kell érteni azzal, hogy a UPS által követett megközelítés, amely a nemzeti piacok négy csoportján alapuló modellből levezetett egységes ráta alkalmazását részesíti előnyben számos ország esetében, kevésbé tűnik pontosnak és megbízhatónak, mint az a megközelítés, amely az egyes piacok adataira támaszkodik abból a célból, hogy az összes piacra alkalmazható átlagos becsléshez jusson.

275 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a tizenöt nemzeti piac közül, ahol a hatékony verseny jelentős akadálya áll fenn, csak Hollandia nem tartozott sem a „Kelet-Európa”, sem az „Európa többi része” kategóriába. Márpedig, amint azt maga a UPS is elismerte, a PUD-hálózathoz kapcsolódó hatékonyságjavulás összértéke a nemzeti piacok e két csoportja esetében mindössze 9 millió euró volt. Ezért nagyon valószínűtlen, hogy a holland piac önmagában olyan megtakarítást képviselhet, amely a UPS állításának megfelelően indokolná a szinergiák 40 millió euróra történő becslését. Ebből következik, hogy azokon a nemzeti piacokon, ahol a Bizottság a hatékony verseny jelentős

akadályozását állapította meg, a helyzet értékelése szempontjából releváns hatékonyságjavulás valószínűleg nagymértékben elmarad a 40 millió euró értékű állítólagos hatékonyságjavulástól. A UPS érve ezért nem teszi kérdésessé a vitatott határozat (855) preambulumbekezdésében foglalt azon megállapítás érvényességét, hogy a Németországon, Franciaországon, Írországon és az Egyesült Királyságon kívüli piacokra vonatkozó adatok nem elegendőek a többi piac vonatkozásában becsült hatékonyságjavulás igazolhatóságának megállapításához.

276 Ami az adatok korát illeti, a vitatott határozat (854) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság megjegyezte, hogy a UPS a TNT felvásárlásának lehetőségéről már folyamatban lévő tárgyalások során egy 2002-es adatok alapján 2007-ben kidolgozott modellre támaszkodott a PUD-hálózat optimalizálásából származó hatékonyságjavulás értékeléséhez.

277 Annak érdekében, hogy ezeket az eredményeket a 2011-es helyzethez igazítsa, a UPS állítólag különböző piacokon különböző összegekkel csökkentette ezeket a becsléseket, anélkül hogy az alkalmazott módszerre – azonkívül, hogy azt „konzervatívnak” nevezte – magyarázatot adott volna.

278 A UPS azt állítja, hogy számításai részletesek és megbízhatóak voltak, és figyelembe vették a 2007 és 2011 közötti növekedési ütemet, valamint a PUD-hálózat sűrűségének változásait.

279 Mindazonáltal a UPS által ezen állítások alátámasztására hivatkozott két dokumentum (a keresetlevél A.38.1 és A.38.2. melléklete) megerősíti a módszertan leírását, amely a vitatott határozat (854) preambulumbekezdésében található. Ezek a dokumentumok nem tartalmaznak pontos utalásokat arra vonatkozóan, hogy a 2007-ben készített tanulmány eredményeit hogyan aktualizálták 2011-ben. Arra az állításra szorítkoznak, hogy mivel ezen elemzés szilárd alappal bír, a UPS úgy döntött, hogy egyszerűen jelentősen lefelé módosítja eredeti költségmegtakarítási becsléseit annak érdekében, hogy azok tükrözzék a változó piaci feltételekből eredő bizonytalanságokat.

280 E körülmények között azt a következtetést kell levonni, hogy a UPS nem bizonyította, hogy a Bizottság e tekintetben a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály olyan kellően súlyos megsértését valósította meg, amely megalapozhatná az Unió szerződésen kívüli felelősségét.

– *A külső szolgáltatók szolgáltatásairól*

281 A vitatott határozat (857)–(861) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy a UPS által a kiszervezett PUD-ok költségracionalizálásából származó hatékonyságjavulásra vonatkozóan készített becslés még bizonytalanabb, mint az, amely a saját PUD-hálózatából származó hatékonyságjavulásra vonatkozik, mivel e becslés az egyes nemzeti piacokra jellemző adatok helyett rendkívül leegyszerűsített feltételezéseken alapul. Így a Bizottság rámutatott, hogy a UPS nem adott magyarázatot az állítólagos 6%-os csökkenés alátámasztására, mivel a UPS csupán azt állította, hogy ez az arány a nagyobb összmennyiséget és az ebből eredő, a szortírozásból származó előnyöket tükrözi. Emellett a UPS által megbízott tanácsadók rámutattak, hogy a TNT által kezelt mennyiségekre vonatkozó adatok eltérnek a hatékonyságjavulás kiszámításához használt adatoktól, anélkül azonban, hogy a UPS megkísérelte volna felhasználni ezeket az adatokat a hatékonyságjavulás valósabb mérésére. A Bizottság ebből arra következtetett, hogy nem tudja ellenőrizni a külső szolgáltatókkal kapcsolatos hatékonyságjavulás nagyságrendjét, és a UPS által állított hatékonyságjavulást mint igazolhatatlant elutasította.

282 A UPS kifogásolja a Bizottság azon megállapítását, hogy a UPS előrejelzései nem országonkénti részletes elemzésen, hanem egy 6%-os átlagértéken alapulnak, és megbízhatatlannak tűnnek. A UPS úgy véli, hogy ez az elemzés egyértelműen hibás.

283 A UPS először is azt állítja, hogy az összes országra vonatkozó átlagos ráta alkalmazása összhangban van az „Európa többi része” kategóriába tartozó országok PUD-hálózatával kapcsolatban a fentiekben ismertetett megközelítéssel.

284 Emlékeztetni kell arra, hogy a hatékonyságjavulás bizonyításának terhére vonatkozó elvekkel összhangban a UPS feladata volt, hogy igazolja a 6%-os ráta alkalmazását valamennyi nemzeti piacon, különösen az e piacok költségei között fennálló eltérések miatt. Amint az fentebb a PUD-hálózatra vonatkozóan kifejtésre került, meg kell állapítani, hogy az országok egy csoportjára vonatkozó átlagos megtakarítási ráta minden különösebb indokolás nélküli alkalmazása kevésbé tűnik pontosnak és megbízhatónak, mint az, amely az egyes piacokra vonatkozó adatok alapján történő, az összes piacra vonatkozó átlagos becslésszámításból áll. Ebből következik, hogy a UPS érve nem tartalmazott bizonyítékot arra, hogy a Bizottság által a vitatott határozat (858) preambulumbekezdésében kifejtett indokok tévesek.

285 Másodszor, a UPS módszertani következetlenségre mutat rá. A Bizottság az európai légi hálózat és földi kiszolgálás (negyedik év) esetében elfogadta az egyazon országcsoportra vonatkozó átlagos ráta alkalmazását, de a külső szolgáltatók által végzett felvétel és kézbesítés esetében elutasította azt.

286 Amint azonban az a PUD költségeinek hatékonyságjavulásával kapcsolatban már megemlítésre került, a vitatott határozat (824), (853) és (858) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy ezek a költségek szorosan kapcsolódnak az egyes nemzeti piacokon uralkodó helyi feltételekhez. A Bizottság rámutat – és ezt a UPS sem cáfolja –, hogy ez a helyzet nem hasonlítható össze sem az európai légi hálózat, sem a földi kiszolgálási szolgáltatások helyzetével. Ezen indokok fényében el kell fogadni, hogy a UPS érvelése e különbségek miatt nem fed fel olyan módszertani következetlenséget, amely nyilvánvaló és súlyos mérlegelési hibát valósítana meg.

287 Harmadszor, a UPS kifejti azokat az indokokat, amelyek miatt a TNT adatainak felhasználása után sem változtak jelentősen a modelljének eredményei. A fő változás a szinergiák megoszlásának kritériumát érintette, amely azonban nem járt a szinergiák összegére vonatkozó általános értékelés megváltozásával.

288 Ez az érvelés azonban nem teszi lehetővé a vitatott határozat (859) és (860) preambulumbekezdésében foglaltak megkérdőjelezését, amelyekből kitűnik, hogy annak ellenére, hogy a TNT által jelenleg kezelt mennyiségekre vonatkozó adatok nagymértékben eltértek a UPS által eredetileg becsültektől, és következésképpen az eredetileg tervezett megtakarítások jelentős felülvizsgálatára került sor, különösen a német, az ír és az egyesült királysági piacokon, a UPS nem törekedett az egyes érintett nemzeti piacokon várható hatékonyságjavulás pontosabb értékelésére.

289 Mindezen tényezők fényében azt a következtetést kell levonni, hogy a UPS nem bizonyította, hogy az állítólagos hatékonyságjavulás igazolhatóságának értékelése során olyan hibák merültek volna fel, amelyek megalapozhatják az Unió szerződésen kívüli felelősségét.

3) A FedEx és a TNT közötti összefonódáshoz viszonyított eltérő bánásmódról

290 A UPS azt kifogásolja, hogy a UPS és a TNT, illetve a FedEx és a TNT közötti összefonódás eltérő elbánásban részesült. Jóllehet egy szigorú becslés eredményeként nyilvánosan bejelentette, hogy a TNT felvásárlásából az első évben 503 millió eurós szinergia megszerzését várja, a FedEx a maga részéről egyetlen becslést sem hozott nyilvánosságra. A Bizottság mégis elfogadta a FedEx által előterjesztett szinergiákat – miután kérdéseket tett fel neki – az ezen összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárással megbízott tanácsadók munkája alapján, amelyet soha nem hoztak nyilvánosságra, ami megmagyarázhatatlan egy tőzsdén jegyzett vállalkozás esetében.

291 A UPS e tekintetben azt kifogásolja, hogy a Bizottság a szinergiákat a FedEx és a TNT közötti összefonódásnál alkalmazottnál sokkal szigorúbb kritérium alapján értékelte. Ha a Bizottság a UPS-t ugyanúgy kezelte volna, mint a FedExet, akkor az összes állítólagos hatékonyságjavulást el kellett volna fogadnia. A FedEx és a TNT közötti összefonódással összefüggésben a Bizottság számos olyan szinergiát is elfogadott, amelyeket azonban nem támasztottak alá olyan erős bizonyítékokkal, mint amilyenekre a Bizottság hivatkozott. A FedEx már a vételi ajánlatakor megtagadta a potenciális szinergiák számszerűsítésének közzétételét, és soha nem nyújtott be semmilyen belső dokumentumot ezzel kapcsolatban.

292 A FedEx és a TNT közötti összefonódásról szóló határozatában a Bizottság elfogadta a felvásárló szállítási kapacitásából származó szinergiákat a transzatlanti légi szállításban anélkül, hogy részletes számításokat kért volna. Mivel a határozat nyilvános változatában nem szerepelnek további információk a FedEx és a TNT közötti összefonódásra vonatkozóan, a UPS azt javasolja, hogy a Törvényszék bizonyításfelvétel keretében szerezze be ezeket az információkat.

293 A PUD-hálózatot illetően a UPS megjegyzi, hogy a FedEx és a TNT közötti összefonódásra vonatkozó ügyben a Bizottság annak ellenére fogadta el az ilyen szinergiák figyelembevételét, hogy a UPS által előterjesztetteknél kevésbé részletes bizonyítékokat nyújtottak be.

294 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottságnak minden egyes összefonódást annak saját jellemzői és az érintett piac jellemzőinek fényében kell elemeznie. Minden összefonódást ugyanis egyedileg kell értékelni a ténybeli és az alkalmazandó jogi körülményekre tekintettel (lásd ebben az értelemben: 2018. május 16-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, T-712/16, EU:T:2018:269, 131. pont). Amikor a Bizottság valamely bejelentés és az azon ügylethez tartozó akta alapján döntést hoz az összefonódásnak a belső piaccal való összeegyeztethetőségéről, a felperesnek nincs joga kétségbe vonni a Bizottság megállapításait azon az alapon, hogy azok eltérnek a korábban egy másik ügyben eltérő bejelentés és eltérő akta alapján tett megállapításaitól, még akkor sem, ha a kérdéses piac a két ügyben hasonló, vagy éppen azonos (lásd ebben az értelemben, 2005. december 14-i General Electric kontra Bizottság ítélet, T-210/01, EU:T:2005:456, 118. pont; 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet, T-162/10, EU:T:2015:283, 142. pont).

295 A jelen ügyben, bár ugyanarra a piacra vonatkoznak, a UPS és a TNT, valamint a FedEx és a TNT közötti összefonódások, amelyeket körülbelül három év különbséggel jelentettek be, nem ugyanazokat a feleket érintik. Márpedig a hatékonyságjavulás természeténél fogva közvetlenül kapcsolódik az összefonódásban részt vevő felek egyéni jellemzőihez.

296 Különösen a FedEx jellemzői, valamint a UPS és a TNT közötti verseny szorossága miatt a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a FedEx és a TNT közötti összefonódás nem akadályozza jelentősen a hatékony versenyt. Az ez utóbbi összefonódással létrejövő jogalanynak

továbbra is két erős versenytárssal, a DHL-lel és a UPS-szel kell szembenéznie (a FedEx és a TNT közötti összefonódásra vonatkozó határozat (444)–(446) és (630)–(689) preambulumbekezdése), míg a FedEx és a TNT, bár versenytársak, bizonyos mértékig kiegészítő szolgáltatásokat nyújtanak, és nem szoros versenytársak. A FedEx az EGT és a világ többi része közötti útvonalakra specializálódott, míg a TNT kínálata az EGT-n belüli nemzetközi útvonalakra összpontosít (a FedEx és a TNT közötti összefonódásra vonatkozó határozat (590), (591) és (687)–(689) preambulumbekezdése), anélkül hogy a TNT-t egyébként olyan versenytársnak lehetne tekinteni, amely adott esetben az „öntörvényű piaci szereplő” különleges versenyhelyzetével vagy a piaci terjeszkedés fontos erőforrásával rendelkezik (a FedEx és a TNT közötti összefonódásra vonatkozó határozat (650), (692)–(714) preambulumbekezdése). Az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak elemzése nem mutatott statisztikailag szignifikáns hatást az árakra, és a Bizottság mindenesetre rámutat, hogy a várható hatékonyságjavulás ellensúlyozná ezt a hatást (a FedEx és a TNT közötti összefonódásra vonatkozó határozat (468)–(497), (515)–(588) és (771)–(805) preambulumbekezdése).

297 Ezért meg kell állapítani, hogy a UPS és a TNT, valamint a FedEx és a TNT közötti összefonódások számos tekintetben jelentősen különböznek egymástól, különösen abban, hogy a FedEx és a TNT nem voltak szoros versenytársak, ami releváns az e vállalkozások egyesüléséből eredő szinergiák vizsgálata szempontjából, és amit a UPS nem vitat.

298 A felperes továbbá nem támasztja alá azt az érvelését, hogy a Bizottsághoz a várt szinergiákra vonatkozóan benyújtott bizonyítékait a FedEx és a TNT összefonódására vonatkozóan alkalmazottól eltérő bizonyítási követelmények alapján értékelték. Különösen nem bizonyítja, hogy az általa a transzatlanti légi szállítással és a PUD-hálózattal kapcsolatban benyújtott bizonyítékok hasonló bizonyító erővel és relevanciával rendelkeztek, mint az említett összefonódás keretében elfogadott bizonyítékok, és hogy ezért a Bizottság azonos vagy hasonló bizonyítékokat eltérően kezelt.

299 Az egyenlőtlen bánásmódra utaló bármilyen valószínűsítő körülmény, illetve más jogellenességi okra vonatkozó állítás vagy bizonyíték hiányában a hatékonyságjavulásra vonatkozó értékelést illetően a FedEx és a TNT közötti összefonódásról szóló határozat és a vitatott határozat között fennálló különbségek megállapítása nem teszi lehetővé a UPS által állított egyenlőtlenség megállapítását. A UPS e kérdésben előterjesztett érvelését ezért el kell utasítani, anélkül hogy a UPS bizonyításfelvétel iránti kérelmeinek helyt kellene adni.

4) A FedEx helyzetéről

i) A FedEx és a UPS közötti verseny szorosságáról

300 A UPS azt állítja, hogy a Bizottság, amikor a vitatott határozatban arra a következtetésre jutott, hogy a FedExszel ellentétben a UPS, a TNT és a DHL közeli versenytársak, kellően súlyosan megsértette az uniós jogot. Ez a következtetés azon a feltételezésen alapult, hogy a DHL alkalmazkodni fog a UPS és a TNT közötti összefonódásból eredő áremelkedésekhez, de a FedEx nem lesz képes ellensúlyozni azokat. Márpedig a UPS véleménye szerint a Bizottság alaptalanul jutott arra a következtetésre, hogy a UPS és a TNT összefonódása áremelkedéshez vezetne. Éppen ellenkezőleg, az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak elemzése és a hatékonyságjavulás elemzése azt mutatta, hogy az összefonódás versenybarát lenne.

301 A UPS emlékeztet arra, hogy a T-194/13. sz. ügyben benyújtott keresetének harmadik jogalapjában ekként érvelt, és rámutatott arra, hogy a Bizottság nem elemezte kellő alapossággal a piacra vonatkozó kérdőívre adott válaszokat, különösen a cseh, a bolgár, a dán és a máltai piac tekintetében. Mivel a Bizottság nem ad magyarázatot arra, hogy a kérdőívre adott válaszok e tagállamok esetében hogyan indokolják a hatékony verseny jelentős akadályozásának megállapítását, lehetetlenné vált az ilyen megállapításhoz szükséges bizonyítási küszöb megértése. A UPS a válaszadási szakaszban benyújtja a bolgár, a cseh, a dán és a máltai piacra vonatkozó II. fázisú piacfelmérésre a jelentősebb és a kisebb ügyfelek által adott válaszokat, amelyek megerősítik, hogy nem volt észszerű azt a következtetést levonni, hogy a FedEx nem a UPS közeli versenytársa.

302 A UPS azt kifogásolja, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a TNT a UPS közeli versenytársa, a FedEx azonban nem. Még a cseh piacon is, ahol a Bizottság úgy vélte, hogy elemzése különösen erős, a kérdőívre adott válaszok egyértelműen azt mutatják, hogy nincs bizonyíték arra, hogy a UPS és a TNT szoros versenyben állnának egymással. Ezzel szemben a válaszokból kiderül, hogy a vállalkozások a kínált szolgáltatások bizonyos jellemzői miatt a UPS-t, a TNT-t, a FedExet és a DHL-t tökéletesen helyettesíthetőnek tartották, illetve hogy a UPS vagy a TNT legközelebbi versenytársai nem nyújtottak ilyen jellemzőkkel rendelkező szolgáltatásokat. Ugyanez vonatkozik a bolgár, a dán és a máltai piacra is.

303 Emlékeztetni kell arra, hogy a vitatott határozatban a Bizottság, miután arra a következtetésre jutott, hogy a kiscsomagok expressz kézbesítésének EGT-n belüli piacát négy integrátor – azaz a DHL, a UPS, a TNT és a FedEx – uralja (a vitatott határozat (510) preambulumbekezdése), úgy ítélte meg, hogy e vállalkozások közül a FedEx sokkal gyengébb és távolabbi versenytárs a UPS, a TNT és a DHL számára. A Bizottság hivatkozott a FedEx EGT-n belüli piacon elért forgalmára (a vitatott határozat (513)–(517) preambulumbekezdése), a kiscsomagok általa való expressz kézbesítésének EGT-piaci lefedettségére (a vitatott határozat (518)–(527) preambulumbekezdése), valamint az EGT-n belüli hálózatának a három másik integrátor hálózatához viszonyított gyengeségére (a vitatott határozat (528)–(533) preambulumbekezdése). A Bizottság továbbá megjegyezte, hogy mivel a FedEx kisebb léptékben működik, a felvételi és kézbesítési költségei lényegesen magasabbak, mint a versenytársainak költségei, ami így annak ellenére korlátozza a piaci versenykényszer gyakorlására való képességét, hogy 2011-ben a 2017-ig terjedő időszakra vonatkozó organikus terjeszkedési tervet fogadott el (a vitatott határozat (534)–(546) és (599)–(625) preambulumbekezdése).

304 A Bizottság rámutatott továbbá a FedEx korlátozott jelenlétére a belföldi piacokon és a halasztott kézbesítés területén (a vitatott határozat (547)–(552) preambulumbekezdése), míg a FedEx jelenléte sokkal erősebb volt az EGT-n kívüli országokba irányuló szolgáltatások szegmensében (a vitatott határozat (553)–(564) preambulumbekezdése). Ezt megerősítette az a piaci vizsgálat, amely kimutatta, hogy az ügyfelek a FedExet gyengébbnek látják, mint az EGT-n belüli expressz kézbesítési szolgáltatások piacán működő más integrátorokat (a vitatott határozat (565)–(576) és (590)–(598) preambulumbekezdése), valamint a versenytársainak nyilatkozatai is (a vitatott határozat (578)–(589) preambulumbekezdése).

305 A vitatott határozatból kiderül, hogy a FedEx helyzetével ellentétben a UPS és a TNT szoros versenytársak (a vitatott határozat (631)–(702) preambulumbekezdése). E megállapítás alátámasztására a Bizottság az ügyfelek által a piacelemzésre adott válaszokat (a vitatott határozat (636)–(652) preambulumbekezdése), valamint a DHL, a UPS és a TNT között a szolgáltatási kínálat és a lefedettség tekintetében fennálló hasonlóságot (a vitatott határozat

(653)–(659) preambulumbekezdése) vette figyelembe. Ez utóbbi kritérium tekintetében huszonegy EGT-piacon a FedEx a leggyengébb e négy vállalkozás közül, és e piacok közül tizenhét piacon a FedEx és legközelebbi versenytársa közötti különbség legalább 20 százalékpont (a vitatott határozat (654) preambulumbekezdése).

306 A Bizottság rámutatott továbbá a UPS és a TNT között a korai kézbesítési szolgáltatások (a vitatott határozat (660)–(665) preambulumbekezdése) és a kínált szolgáltatások minőségi jellemzői (a vitatott határozat (666) preambulumbekezdése) tekintetében fennálló hasonlóságokra. A piaci folyamatokat illetően a Bizottság rámutatott, hogy a DHL, a UPS és a TNT egymás közeli versenytársai, míg a FedEx távolabbi helyzetben van (a vitatott határozat (667)–(684) preambulumbekezdése).

307 A Bizottság elvetette a TNT korábbi ügyfelei által a versenytárs szolgáltatásokat kínáló vállalkozásokra vonatkozóan adott információk elemzéséből a TNT által levont következtetéseket, mivel úgy vélte, hogy ez a piackutatás az alkalmazott módszertanban rejlő korlátok miatt csak korlátozottan használható (a vitatott határozat (685)–(701) preambulumbekezdése).

308 A vitatott határozat (705)–(707) preambulumbekezdésében a Bizottság elutasította a kifogásközlésre adott válaszként tett észrevételeket, amelyekben a UPS azzal érvelt, hogy a verseny szorosságának elemzése nem vette kellőképpen figyelembe a szolgáltatások differenciálódásának a piaci részesedések reprezentativitására mint a verseny szorosságának mutatójára gyakorolt hatását, de a versenytársak eltérítési rátáit, és azon ügyfelek számszerűsítésének a hiányát sem, akik számára a DHL nem jelentené a UPS vagy a TNT elfogadható alternatíváját.

309 Végül a vitatott határozat (708)–(711) preambulumbekezdésében a Bizottság a UPS által a kifogásközlésre válaszul a verseny szorosságának elemzésével kapcsolatban felhozott további érveket cáfolta. A UPS ugyanis azzal érvelt, hogy nem a TNT közeli versenytársa, mivel a két vállalkozás profilja alapvetően különbözik egymástól. Azt kifogásolta, hogy a Bizottság bináris („bent” vagy „kint”) megközelítést követett, és csak a piac távolsági szegmensére összpontosított.

310 A UPS bírálja a bolgár, cseh, dán és máltai piacra vonatkozó kérdőívekre adott válaszok tekintetében a Bizottság által elfogadott értékelést. Azonban, még ha e hibák megállapítása meg is történne, a vitatott határozat valamennyi, az imént felidézett eleme alapján elegendő annyit megállapítani, hogy a piaci kérdőívek csak egyikét alkotják azon elemeknek, amelyekre a Bizottság támaszkodott. Márpedig, noha az ilyen jellegű felmérések lehetővé teszik annak körülhatárolását, hogy hogyan érzékelik a fogyasztók vagy a termelők a helyzetüket, valamint lehetővé teszik e tárgyban az adatgyűjtést, hasznosságuk abban rejlik, hogy lehetővé teszik az olyan objektív tényezők, mint a piaci részesedések, a hálózat sűrűsége vagy a kínálat szerkezete kiegészítését és jobb megértését, anélkül hogy helyettesítenék ezeket a tényezőket. E körülmények között, még ha feltételezzük is, hogy a négy említett piacra vonatkozó kérdőívekre adott válaszok elemzésekor elkövetett mérlegelési hiba állapítható meg, ez a hiba semmiképpen sem olyan mértékű, hogy megkérdőjelezné azokat az egyéb elemeket, amelyek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a FedEx nem a UPS, a TNT és a DHL közeli versenytársa, amit a UPS sem vitatott.

311 A UPS által a jelen keresettel összefüggésben felhozott érvek egyike sem vonhatja kétségbe tehát a FedExszel fennálló verseny szorosságára vonatkozó értékelés érvényességét.

ii) A FedEx terjeszkedési terveiről

312 A UPS vitatja a Bizottság indokolását, amely szerint a FedEx valószínűleg nem fog olyan mértékben terjeszkedni Európában, hogy ellensúlyozza a UPS és a TNT között létrejött összefonódás hatásait, amely összefonódás tizenöt tagállamban jelentősen akadályozná a hatékony versenyt. A UPS az alábbi hat pont mindegyikével kapcsolatban részletesebben kifejti érveit a FedEx szerepével kapcsolatban.

– *A FedEx európai fejlődéséről*

313 A UPS álláspontja szerint a Bizottság tévedett, amikor a vitatott határozat (611) preambulumbekezdésében azt állította, hogy a FedEx európai terjeszkedési tervei visszaszorulást mutatnak. Ennek az értékelésnek közvetlenül ellentmondanak a FedEx vezetői által 2012. június 19-én, valamint 2012. október 9-én és 10-én tett nyilatkozatok, amelyek szerint a FedEx a 2015-ös pénzügyi év végére a 350 millió USA-dollár (USD) többletnyereség közel 75%-át a nemzetközi kiegészítő tevékenységeiből várja. A UPS hangsúlyozza, hogy az Egyesült Államok értékpapír-szabályozása miatt különös jelentőséget kell tulajdonítani az ilyen nyilvános nyilatkozatoknak.

314 A vállalkozások igazgatói által a befektetőknek tett nyilatkozatok valóban releváns valószínűsítő körülmények lehetnek a tervezett összefonódás hatásainak értékelése szempontjából. Az a körülmény azonban, hogy az ilyen nyilatkozatok egy olyan értékpapír-szabályozás hatálya alá tartoznak, amelynek célja többek között az, hogy – szükség esetén szankciók terhe mellett – biztosítsa a pontosságukat, nem jelenti azt, hogy a Bizottság e szabályozás miatt köteles vélelmezni az ilyen nyilatkozatok pontosságát vagy hitelességét. Mint minden más releváns elem esetében, a Bizottság kötelessége ugyanis, hogy az ellenőrzési eljárás céljából a megkívánt gondossággal megvizsgálja nemcsak az ilyen nyilatkozatok relevanciáját, de azok hitelességét és igazolhatóságát is.

315 Márpedig a jelen esetben az aktából kiderül, hogy a Bizottság értesült a FedEx vezetői által a befektetőknek tett nyilatkozatokról, amelyekben a UPS és a TNT közötti egyesülésre vonatkozó eljárásban használtaknál optimistább módon írták le a terjeszkedési tervek előrehaladását és előrejelzéseit. Tekintettel a UPS által jelzett ezen ellentmondásra, a Bizottság további információkat kért a FedExtől, különösen a 2012. októberi nyilatkozatokról (az ID 7399 és 7400 hivatkozási számmal ellátott dokumentumok), aminek a FedEx eleget tett (az ID 7418 hivatkozási számmal ellátott dokumentum). Ebbe a bizalmas válaszba a Bizottság a 2012. október 26-án és 29-én tartott adatszoba-eljárás során korlátozott betekintést biztosított a UPS számára.

316 A Bizottság tovább vizsgálta az ügyet azzal, hogy 2012. november 16-án további információkat kért a FedExtől (Q30 hivatkozási számmal ellátott kérelem) a terjeszkedési tervekben bekövetkezett változásokról, valamint a vezetőségnek benyújtott, e projektek előrehaladásáról szóló legutóbbi jelentésről. A FedEx 2012. november 19-én kelt válaszában megerősítette, hogy eredeti céljait nem fogja elérni, részben azért, mert azok túlságosan optimistának bizonyult feltételezéseken alapultak, részben pedig azért, mert romlottak az eredményei és a gazdasági feltételek.

317 Meg kell állapítani, hogy ebből a válaszból kitűnik, hogy a FedEx lefelé módosította az EGT-n belüli szolgáltatási piacra vonatkozó piaci részesedési és forgalmi célkitűzéseit. Ebből következik, hogy a vitatott határozat (611) preambulumbekezdésében a FedExnek tulajdonított kijelentések pontosan megfelelnek a FedEx 2012. november 19-i válaszának, amelybe a UPS a tényállásközlés szakaszában nem bizalmas formában betekinthetett.

318 Azt is meg kell jegyezni, hogy a FedEx vezetőinek a UPS által hivatkozott nyilatkozatai nem az érintett piacra, hanem a FedEx által – az Egyesült Államokban végzett tevékenységet kivéve – végzett összes tevékenységre vonatkoztak. A UPS állításával ellentétben a FedEx vezetői által a befektetőkkel tartott rendszeres találkozókon tett e nyilatkozatok nem mondanak ellent a Bizottság által összegyűjtött, a FedEx által az organikus terjeszkedési tervének végrehajtása során tapasztalt nehézségek alátámasztására szolgáló bizonyítékok bizonyító erejének, és nem gyengítik azt.

319 A UPS érvelése ezért megalapozatlan, és azt el kell utasítani.

– *A FedEx és versenytársai költségei között fennálló különbségről*

320 A UPS azt kifogásolja, hogy a Bizottság a vitatott határozat (545) preambulumbekezdésében úgy tekintette, hogy a FedEx a csomagfelvételi és kézbesítési költségei miatt középtávon akadályoztatva van a UPS-szel való versenyben. Ez utóbbi azzal érvel, hogy:

– a Bizottság megelégedett a FedEx állításainak átvételével anélkül, hogy megvizsgálta volna az azok alapjául szolgáló bizonyítékokat;

– mivel a felvételi és kézbesítési költségek az EGT-n belüli releváns költségeknek csak egy részét teszik ki, nem volt logikus ok arra, hogy ezeket külön vizsgálják, még akkor sem, ha például a FedEx légi szállítási költségei valószínűleg közelebb állnak a UPS költségeihez;

– a költségek közötti, a Bizottság által hivatkozott különbségnek ellentmond annak a tizennégy nemzeti piacnak a létezése, amelyen nem áll fenn a hatékony verseny jelentős akadályozása.

321 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy a vitatott határozat (545) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy a FedEx a 2011. évi organikus terjeszkedési tervének részeként új infrastruktúrákba, például szortírozóközpontokba kezdett beruházni annak érdekében, hogy növelje teljes kapacitását, és olyan földrajzi lefedettséget és hálózati sűrűséget érjen el, amely lehetővé teszi számára a költségei csökkentését. A FedEx 2012. november 19-i válaszából kitűnik, hogy e beruházások ellenére a FedEx arra számított, hogy a felvételi és kézbesítési költségei továbbra is jelentősen magasabbak maradnak, mint a versenytársaié.

322 A UPS állításával ellentétben a vitatott határozatból kitűnik, hogy a Bizottság elemzése a FedExnél és a versenytársainál fennálló egységenkénti kezelési költségek közötti különbséget – amelyre természetesen a FedEx hálózatának viszonylag alacsony lefedettségéből és sűrűségéből lehet következtetni – alátámasztó tényállási elemek csoportján alapul. A Bizottság így a FedEx által a 2012. november 19-i válaszának mellékleteként benyújtott belső dokumentumokra támaszkodott. Amint az a vitatott határozat (535) és (536) preambulumbekezdéséből kitűnik, a Bizottság a FedEx által tett kereskedelmi ajánlatokra vonatkozó belső adatbázisokra, valamint azokra az ajánlati felhívásokra támaszkodott, amelyeken ez utóbbi részt kívánt venni, mivel ezek az adatbázisok lehetővé teszik a FedEx árainak a versenytársai áraihoz viszonyított versenyképességére vonatkozó értékelést.

323 Tekintettel az e két hálózattípus jellegének és funkciójának objektív különbségeire, a Bizottság nem tartja észszerűtlennek a versenyképesség tekintetében a FedEx és versenytársai között fennálló különbségek kiemelése érdekében a légi hálózat helyett a PUD-hálózat középpontba helyezését. Az, hogy a UPS azt hangsúlyozza, hogy a légi szállítással kapcsolatos költségei valószínűleg megközelítik a FedEx költségeit, egyébként ezt az elemzést támasztja alá.

324 Végezetül meg kell jegyezni, hogy a FedEx és versenytársai költségei közötti különbség kérdése csak az egyik tényező e vállalkozás azon képességének és késztetésének értékelésében, hogy reagáljon a UPS és a TNT összeolvadása következtében létrejövő jogalany áremelésére. Ez az eltérés nem közvetlen oka a jelentős akadály megállapításának, hanem annak értékelését lehetővé tevő valószínűsítő körülmény, hogy miért nem valószínű, hogy a FedEx úgy terjeszkedne Európában, hogy rövid időn belül ellensúlyozza a UPS és a TNT közötti összefonódás hatásait. Ezért a UPS azon érve, amely szerint a FedEx felvételi és kézbesítési költségeinek elemzését cáfolja az, hogy tizennégy nemzeti piacon nem áll fenn a hatékony verseny jelentős akadályozása, téves előfeltevésen alapul.

325 A UPS érvelését ezért el kell utasítani.

– *A FedEx várható mennyiségnöveléséről*

326 A UPS azt kifogásolja, hogy a Bizottság a vitatott határozat (614) preambulumbekezdésében – anélkül, hogy a FedEx fejlesztési stratégiája sikerének esélyeit mélyrehatóan elemezte volna – megelégedett a FedEx növekedési előrejelzéseinek azzal az indokkal történő elutasításával, hogy e stratégia sikerét nehéz bizonyossággal megjósolni.

327 A UPS ezen érve azonban a vitatott határozat téves értelmezésén alapul. Amint az a FedEx európai növekedésével, valamint a FedEx és versenytársai költségei közötti különbséggel kapcsolatban már kifejtésre került, a Bizottság a FedEx azon dokumentumai alapján, amelyekbe a UPS betekinthetett volna, vagy amelyekbe a közigazgatási eljárás során – ha csak korlátozott formában is – ténylegesen betekintett, alapos elemzést végzett a FedEx terjeszkedési terve megvalósításának valószínű hatásairól, és a FedEx arra való ösztönzéséről, hogy a UPS és a TNT közötti összefonódást követően folytassa vagy akár fel is gyorsítsa terjeszkedési terveinek megvalósítását.

328 Ezen érvet tehát el kell utasítani.

– *A FedEx terjeszkedési terveinek első szakaszában nem szereplő országokról*

329 A UPS azt kifogásolja, hogy a Bizottság a vitatott határozat (613) preambulumbekezdésében megállapította, hogy a FedEx úgy döntött, hogy bizonyos országokat (például Bulgáriát) a kellően fejlett infrastruktúra hiánya miatt nem von be a terjeszkedés első szakaszába. Ellenőrizhető bizonyítékok hiányában, és mivel a UPS-nek nem volt lehetősége arra, hogy a közigazgatási eljárás során ezen „első szakaszról” nyilatkozzon, ezt az elemzést nem lett volna szabad a vitatott határozatba foglalni.

330 Ezzel az érveléssel a UPS csupán a vitatott határozat (613) preambulumbekezdésében említett ténybeli elemeket kifogásolja azzal az indokkal, hogy a határozat olyan bizonyítékokon alapul, amelyekhez állítása szerint nem volt teljes körű hozzáférése. A FedEx terjeszkedési tervének különböző szakaszaira vonatkozó ezen elemeket azonban a UPS a tényállásközlésben és az ahhoz csatolt táblázatok formájában megkapta. Igaz, hogy a legtöbb számadatot bizalmas jellegük miatt kitakarták. Azonban néhányat az értékkülönbség formájában megjelenő jelzésekkel

helyettesítettek, amelyek így lehetővé tették a nagyságrend megismerését. A tényállásközlésből tehát kiderült, hogy a FedEx nem tervezi, hogy a következő két évben új szortírozóközpontokat nyit Bulgáriában, vagy növeli feldolgozási kapacitását.

331 A Bizottság hozzátette, hogy a FedEx az eredeti tervekhez képest csökkentéseket eszközölt, és erre vonatkozóan számadatokat is közölt. Bár az eltérések megjelölése formájában szolgáltatták őket, ezek az adatok kellően pontosak ahhoz, hogy a UPS megértse jelentőségüket. Egyébként a UPS érvelését nem támasztja alá semmilyen jogi vagy ténybeli bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a Bizottság olyan kellően súlyos jogsértést követett volna el, amely megalapozhatja az Unió szerződésen kívüli felelősségét. E körülmények között a UPS érvelését el kell utasítani.

– *A FedEx által lefedett célállomásokról*

332 A UPS vitatja a Bizottságnak a vitatott határozat (1008) preambulumbekezdésében szereplő értékelését, amely szerint a FedEx által lefedett célállomások kis száma miatt e vállalkozás valószínűleg nem fog jelentős versenykényszert gyakorolni a UPS és a TNT közötti összefonódással létrejött jogalanyra. Ez az értékelés téves. A Bizottság nem vette figyelembe a FedEx terveit, amely szerint 2015-től az EGT-n belül több üzleti címet kíván lefedni, mint a UPS.

333 Meg kell azonban állapítani, hogy a UPS érvelése arra korlátozódik, hogy a vitatott határozatnak „különösen” a (1008) preambulumbekezdését érintő mérlegelési hibára hivatkozik anélkül, hogy jelezné, hogy mely más preambulumbekezdések tartalmazzák még ezt a hibát. E pontatlanságtól eltekintve a UPS nem terjesztett elő olyan ténybeli vagy jogi bizonyítékot, amely bizonyítaná, hogy a vitatott határozat (1008) preambulumbekezdése olyan hibát tartalmaz, amely alapján megállapítható, hogy a Bizottság olyan kellően súlyos jogsértést valósított meg, amely megalapozhatja az Unió felelősségét. Ezt az érvelést ezért el kell utasítani.

– *Az országonkénti elemzésről*

334 A UPS azt állítja, hogy a Bizottság által a vitatott határozat 7.11. szakaszában végzett országonkénti elemzés nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a FedEx részéről az adott országban nem áll fenn tényleges versenykényszer. A Bizottság néhány olyan észrevételre szorítkozott, amelyek nincsenek kellően megindokolva, mivel homályosak vagy felületesek, de mindenképpen tévesek. Példaként a UPS a svéd elemzésre hivatkozik, amely esetében a vitatott határozatban foglalt értékelésnek ellentmond az a tény, hogy az akkoriban rendelkezésre álló összes előrejelzés szerint a FedEx 2015-ben a TNT-énél nagyobb vagy azzal megegyező lefedettségi arány és piaci részesedés elérésével számolt.

335 Meg kell azonban állapítani, hogy a UPS állításával ellentétben a vitatott határozat 7.11. szakasza az összes olyan releváns tényező részletes elemzését tartalmazza, amelyek alapján a Bizottság arra a következtetésre juthatott, hogy a hatékony verseny jelentős akadálya áll fenn. A FedEx által a svéd piacra vonatkozóan előterjesztett előrejelzéseknek a UPS által hivatkozott példája semmiképpen sem érvényteleníthetí a Bizottság azon megállapítását, amely szerint számos nemzeti piacon a DHL-hez, valamint a UPS-ből és a TNT-ből álló egységhez képest a FedEx viszonylag gyenge versenykényszert gyakorol. A UPS érvelése ennek az elemzésnek a homályos és általános kritikájára korlátozódik. Bármilyen olyan jogi vagy ténybeli elem hiányában, amely alapján megállapítható lenne, hogy ez az elemzés oly módon hibás, hogy az megalapozhatja azt a megállapítást, hogy a Bizottság olyan kellően súlyos jogsértést követett el, amely az Unió felelősségét eredményezheti, ezt az érvelést el kell utasítani.

d) Az állítólagos jogsértésekre vonatkozó következtetésekről

336 A fentiekből következik, hogy az állítólagos jogsértések közül csak az ökonometriai modell közlésének elmulasztásával kapcsolatos jogsértés elég súlyos ahhoz, hogy megalapozhassa az Unió szerződésen kívüli felelősségét.

3. Az okozati összefüggésről

337 A UPS lényegében azt állítja, hogy a Bizottság nem tilthatta volna meg a tervezett összefonódást. Miután a FedEx felvásárolta a TNT-t, a UPS azt állítja, hogy nem tudta többé bejelenteni ezt az összefonódást. A jelen kereset szempontjából őt terheli az annak bizonyítására irányuló kötelezettség, hogy a közigazgatási ügyirat nem tette volna lehetővé a Bizottság számára a UPS és a TNT közötti összefonódás összeegyeztethetetlennek nyilvánítását. Annak megkövetelése, hogy a UPS bizonyítsa, hogy a Bizottság összeegyeztethetőséget megállapító határozatot hozott volna, lehetetlen bizonyítási terhet róna rá.

338 A UPS úgy véli, hogy jogosult a vitatott határozat meghozatala következtében elszenvedett valamennyi kár megtérítésére. Ez a kártérítés fedezné azokat a költségeket, amelyek nem merültek volna fel, ha ezt a határozatot nem fogadják el, valamint az ebből eredő, adózás után 1638 millió euróra becsült elmaradt hasznot, amely a tervezett összefonódásból származó szinergiák nettó értékének felel meg.

339 A UPS azt állítja, hogy a szerződés értelmében, az üzleti életben szokásos elállási záradék alapján köteles volt kártalanítani a TNT-t. A UPS emlékeztet arra, hogy vételi ajánlatát azért nem lehetett végrehajtani, mert nem teljesült az ezen összefonódás bizottsági engedélyezésével kapcsolatos felfüggesztő feltétel. Ennek eredményeképpen a TNT számára az elállás miatt 200 millió euró kártérítést kellett fizetnie, amelynek nettó költsége adózás után 131 millió euró volt. Ráadásul az állítólagos kár értékét 29 millió euróval csökkenteni kell az elkerült tranzakciós költségekre tekintettel.

340 A UPS azt állítja, hogy a FedEx és a TNT közötti összefonódásra vonatkozó ellenőrzési eljárásba való beavatkozása miatt 3 708 813,61 euró jogi költséget viselt, ami 2,4 millió euró adózás utáni veszteséget jelent.

341 Emlékeztetni kell arra, hogy az okozati összefüggésre vonatkozóan az EUMSZ 340. cikk második bekezdésében felállított feltétel az uniós intézmények magatartása és a kár közötti, kellően közvetlen okozati összefüggés fennállására vonatkozik, amely összefüggést a felperesnek kell bizonyítania oly módon, hogy a kifogásolt magatartás kell, hogy legyen a kár meghatározó oka (2018. december 13-i Európai Unió kontra Kendrion ítélet, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, 52. pont).

342 A jelen ügyben a UPS három különálló kárra hivatkozik, amelyek megtérítését kéri a tervezett összefonódás végrehajtásának lehetetlenné válása miatt, nevezetesen először is a FedEx és a TNT közötti összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárásban való részvételével kapcsolatos költségeire, másodszor az elállás miatt a TNT-nek fizetendő szerződéses kártérítésre, harmadszor pedig az elmaradt hasznára. A UPS lényegében azt állítja, hogy az általa állított jogellenességek jelentik e három kár közvetlen okát.

343 Először is, ami a UPS részvételét illeti a FedEx és a TNT közötti összefonódás-ellenőrzési eljárásban, ez egyértelműen a UPS saját döntésének eredménye. Nem a vitatott határozat közvetlen következményéről van szó, még kevésbé eljárási jogainak megsértéséről. Ezért sem az eljárási jogainak megsértése, sem az általa állított egyéb jogsértések nem tekinthetők a FedEx és a TNT közötti összefonódásra vonatkozó eljárásban való részvétele során felmerült költségek által okozott kár meghatározó okának. Az e kár megtérítésére irányuló kérelmet ezért el kell utasítani.

344 Továbbá, ami az elállás miatti kártérítést illeti, nem vitatott, hogy e kártérítés fizetése a UPS és a TNT között 2012. március 19-én létrejött egyesülési megállapodásból eredő szerződéses kötelezettségen alapul (a válasz C.3. melléklete).

345 Kitűnik ugyanis, hogy e megállapodás úgy rendelkezett (a megállapodás 4.3.b. pontjában szereplő záradék), hogy a UPS-nek a TNT részvényeire tett nyilvános vételi ajánlatát a Bizottság pozitív határozatához mint felfüggesztő feltételhez kötötte. E feltétel teljesülésének elmaradása esetén a UPS kötelezettsége volt ennek bejelentése. E felfüggesztő feltétel nemteljesülése egyben az egyesülési megállapodástól való elállásnak az oka is volt (a megállapodás 15.1.c. pontjában foglalt záradék), amely lehetővé tette a TNT számára, hogy a UPS a részére első kérésre az elállás miatt 200 millió euró összegű kártérítést fizessen (a megállapodás 16. pontjában foglalt záradék), miután értesítette a UPS-t az e megállapodástól való elállásról.

346 Ez a szerződéses kötelezettségvállalás abból ered, hogy a felek hajlandóak saját belátásuk szerint megosztani egymás között annak kockázatát, hogy a tervezett összefonódás esetleg nem kapja meg a Bizottság előzetes jóváhagyását, amely kockázat – amint arra a Bíróság emlékeztetett – minden összefonódás-ellenőrzési eljárásban benne rejlik (lásd ebben az értelemben: 2009. július 16-i Bizottság kontra Schneider Electric ítélet, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 203. pont).

347 Márpedig a Bíróság már kimondta, hogy a bizottsági határozat címzettje által szabadon vállalt szerződéses kötelezettségek káros következményei nem képezhetik az e határozat jogellenessége miatt elszenvedett kár meghatározó okát (lásd ebben az értelemben: 2009. július 16-i Bizottság kontra Schneider Electric ítélet, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 205. pont).

348 Hasonlóképpen, amennyiben a bírság fizetésére kötelező határozatot – az e határozattal szemben benyújtott keresetről való döntéshozatalig – kiegészíti az említett bírság és a késedelmi kamatok megfizetésének garantálására szolgáló biztosíték nyújtására vonatkozó jogosultság, a biztosíték költségeiből álló kár nem az említett határozatból következik, hanem az érintett arra vonatkozó saját választásából, hogy inkább biztosítékot nyújt, mint hogy azonnal teljesítené a visszatérítési kötelezettségét. E körülmények között a Bíróság megállapította, hogy nem áll fenn közvetlen okozati összefüggés a Bizottságnak felrótt magatartás és az állítólagos kár között (lásd ebben az értelemben, 2013. február 28-i Inalca és Cremonini kontra Bizottság ítélet, C-460/09 P, EU:C:2013:111, 118. és 120. pont; 2005. április 21-i Holcim [Deutschland] kontra Bizottság ítélet, T-28/03, EU:T:2005:139, 123. pont; 2007. december 12-i Atlantic Container Line és társai kontra Bizottság végzés, T-113/04, nem tették közzé, EU:T:2007:377, 38. pont).

349 Ez a megoldás akkor alkalmazható, ha hasonló körülmények között az állítólagos kár nem a bankgarancia nyújtásából, hanem annak fenntartásából ered, mivel az ilyen kár a vállalkozás azon saját döntésének következménye, hogy a bankgaranciát az azzal járó pénzügyi következmények ellenére fenntartja (lásd ebben az értelemben: 2018. december 13-i Európai Unió kontra Kendrion ítélet, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, 59. pont).

350 Mivel a UPS által a TNT-nek az elállás miatt fizetendő 200 millió euró összegű kártérítés közvetlenül az e két vállalkozás közötti megállapodásból ered, nem állapítható meg, hogy a UPS eljárási jogainak megsértése vagy az ez utóbbi által állított egyéb jogsértések voltak annak meghatározó okai. Az e kár megtérítése iránti kérelmet ezért el kell utasítani.

351 Végül, ami a tervezett összefonódás megvalósításának lehetetlensége miatt elmaradt haszonban álló kárt illeti, a Törvényszék írásbeli és szóbeli kérdéseire válaszolva a UPS azt állítja, hogy ez a kár azon szinergiák nettó értékének felel meg, amelyeket az összefonódás révén remélt elérni, vagy legalábbis az ilyen szinergiák megszerzése esélye elvesztésének felel meg.

352 A Bizottság vitatja az esélyvesztésre vonatkozó érvelés elfogadhatóságát, és azt állítja, hogy a keresetlevél nem ezen az állításon, hanem azon a bizonyosságon alapult, hogy a UPS-t megfosztották a várható szinergiákból származó nyereségtől.

353 Amint az a keresetlevélből kitűnik, a felperes arra hivatkozik, hogy az állítólagos jogsértések némelyikének hiányában megszerezte volna a TNT-t, és realizálta volna az összefonódásból származó előnyöket. Így 1638 millió euró összeget kitevő kárra hivatkozik, amely „az összefonódás megtiltása miatt elmaradt költségszinergiák adózás utáni nettó értékét tükrözi”. A felperes kártérítési igénye tehát azon a meggyőződésen alapul, hogy a megtámadott határozatban foglalt jogellenességek megakadályozták őt abban, hogy a szóban forgó összefonódás keretében a TNT-t felvásárolja. Az ilyen követelést úgy kell értelmezni, hogy annak célja nem az említett összefonódás megvalósítására vonatkozó esély elvesztésének kompenzálása, hanem a költségszinergiák biztos elvesztésének kompenzálása. Ezt nem kérdőjelezi meg az a tény, hogy a felperes a Törvényszék kérdéseire válaszolva jelezte, hogy a kártérítési igény bizonyos értelemben magában foglalja az esély elvesztését. Ezt az új kártérítési kérelmet ugyanis késedelmesen nyújtották be, és ezért elfogadhatatlan (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 20-i Evropaïki Dynamiki kontra EBB ítélet, T-461/08, EU:T:2011:494, 210. pont).

354 Ami a UPS által megtéríteni kért elmaradt haszonhoz kapcsolódó vagyoni kárt illeti, a döntő kérdés az, hogy a UPS eljárási jogainak megsértése okozta-e ezt a kárt.

355 Márpedig nem vélelmezhető, hogy a UPS eljárási jogainak megsértése hiányában összeegyeztethetőnek nyilvánították volna az összefonódást. Az okozati összefüggés vizsgálata ugyanis nem indulhat ki abból a hibás premisszából, miszerint a jogellenes aktus hiányában az intézmény tartózkodott volna a cselekvéstől, vagy az említettel ellentétes aktust hozott volna, ami szintén jogellenes magatartás lehetne a részéről, hanem a vétkes magatartással az érintett harmadik fél számára okozott helyzetet kell összehasonlítania azzal a helyzettel, amely akkor alakult volna ki, ha az intézmény jogszerűen jár el (2007. július 11-i Schneider Electric kontra Bizottság ítélet, T-351/03, EU:T:2007:212, 264. pont).

356 Így az a tény, hogy az ökonometriai modell közlésének elmaradása a vitatott határozat megsemmisítéséhez vezetett, nem jelenti azt, hogy e szabálytalanság hiányában a Bizottság köteles lett volna a UPS és a TNT közötti összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítani.

357 A védelemhez való jog olyan megsértése esetén, amely érinti a vállalkozások egyesülését a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozatot, nem azt kell feltételezni, hogy e jogsértés hiányában a bejelentett összefonódást akár kifejezetten, akár hallgatólagosan összeegyeztethetőnek nyilvánították volna, hanem azt kell értékelni, hogy a feltárt hiányosság milyen hatással lehetett a határozat értelmére. A megállapított mulasztás és az állítólagos kár

közötti megfelelő okozati összefüggés meglétéről történő állásfoglaláshoz tehát a védelemhez való jog megsértésének az összefonódás-ellenőrzési eljárás folytatására gyakorolt hatását kell értékelni (lásd ebben az értelemben: 2007. július 11-i Schneider Electric kontra Bizottság ítélet, T-351/03, EU:T:2007:212, 266. és 268. pont).

358 A jelen ügyben, bár az alkalmazott ökonometriai modell kialakításának állítólagos hibái hozzájárulhattak e modell bizonyító erejének gyengítéséhez, a felperes nem bizonyította azt, hogy ezek a hibák elegendőek voltak a UPS és a TNT közötti összefonódásra vonatkozó gazdasági elemzés teljes egészének és a hatékony verseny jelentős akadályozása megállapításának érvénytelenítéséhez, továbbá ennek a szükséges bizonyossággal való megállapítását lehetővé tevő bizonyítékot sem szolgáltatott a Törvényszék számára. Továbbá, amint az a fenti 216–226. pontokból kitűnik, a Bizottság határozata, amely nem engedélyezi a tervezett összefonódást, több elem gazdasági elemzésén alapul, és nemcsak az alkalmazott ökonometriai modell alapján elvégzett elemzésen. Ezért nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a védelemhez való jog megsértése döntő hatással volt a tervezett összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárás kimenetelére.

359 A fenti megfontolásokon túlmenően emlékeztetni kell arra, hogy az összeegyeztethetetlenséget kimondó határozat minden esetben az uniós bíróságok felülvizsgálata alatt áll (lásd ebben az értelemben: 2009. július 16-i Bizottság kontra Schneider Electric ítélet, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 203. pont).

360 A 139/2004 rendelet 10. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy a bizottsági határozat bírósági megsemmisítése esetén a Bizottság újból megvizsgálja az összefonódást, hogy e rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerint határozatot hozzon. Ez a mechanizmus tehát a bírósági határozat végrehajtása során a bejelentett összefonódás új értékelését garantálja az összefonódást bejelentő vállalkozás számára, mivel ez az összefonódás semmiképpen sem hajtható végre a Bizottság előzetes ellenőrzése nélkül.

361 Ha az összefonódást bejelentő vállalkozás az összefonódásról anélkül mond le, hogy megvárná a Bizottság új határozatát a megismételt eljárás végén, akkor ez a lemondás a közvetlen oka az összefonódás lemondásának és az ebből eredő anyagi következményeknek. Ez volt a helyzet a 2009. július 16-i Bizottság kontra Schneider Electric ítélet (C-440/07 P, EU:C:2009:459) alapjául szolgáló ügyben. Ebben az ügyben az összefonódást bejelentő vállalkozás, miután a Törvényszék megsemmisítette az összeegyeztethetetlenséget megállapító határozatot, a megismételt eljárás befejezése előtt lemondott a tervezett összefonódásról. Így megállapítást nyert, hogy az elutasító határozat és a szétválást elrendelő határozat megsemmisítését követően az átruházás következtében fellépő tőkeveszteségben álló hivatkozott kár közvetlen oka az összefonódást bejelentő vállalkozás azon döntése volt, hogy hagyja megvalósulni a szóban forgó átruházást, mivel attól tartott, hogy az újra lefolytatott eljárásban nem juthat az összefonódás összeegyeztethetőségét megállapító határozathoz (lásd ebben az értelemben: 2009. július 16-i Bizottság kontra Schneider Electric ítélet, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 202–205. pont).

362 A jelen ügyben a 139/2004 rendelet 10. cikkének (5) bekezdése alapján a Bizottságnak a vitatott határozat megsemmisítését követően újra kellett volna kezdenie a UPS és a TNT közötti összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárást, és a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítéletet (T-194/13, EU:T:2017:144) végrehajtva közölnie kellett volna a UPS-szel azt az ökonometriai modellt, amelyet az összefonódás árakra gyakorolt várható hatásának számszerűsítése céljából használni szándékozott. Ehhez az is szükséges, hogy a Bizottság továbbra is joghatósággal rendelkezzen a bejelentett összefonódás vizsgálatára. Összefonódás

hiányában ugyanis a Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a 139/2004 rendelet alapján határozatot fogadjon el (lásd ebben az értelemben: 2004. szeptember 28-i MCI kontra Bizottság ítélet, T-310/00, EU:T:2004:275, 96. pont).

363 Márpedig az egyesülési megállapodás nemcsak azt írta elő, hogy a UPS-nek be kell jelentenie a Bizottság elutasító határozatát, amely megakadályozza a vételi ajánlat felfüggesztő feltételének teljesülését, hanem ezen túlmenően e megállapodás (a megállapodás 2.10 pontjában foglalt záradék) előírta, hogy ilyen esetben a UPS saját belátása szerint és a holland értékpapírpiaci hatóság jóváhagyásával meghosszabbíthatja eredeti ajánlatát olyan időszakra vagy időszakokra, amelyet a felek észszerűen szükségesnek tartanak ahhoz, hogy az összeegyeztethetőség Bizottság általi megállapítására vonatkozó felfüggesztő feltétel teljesüljön. Az egyesülési megállapodás tehát lehetőséget adott a UPS-nek arra, hogy az összeegyeztethetetlenség megállapítása esetén a TNT-re vonatkozó ajánlatát saját belátása szerint meghosszabbítsa.

364 A UPS 2013. január 14-i sajtóközleményében bejelentette, hogy a Bizottság tájékoztatta a tervezett összefonódás megtiltására irányuló szándékáról. A UPS sajtóközleményében közölte a kulcspozícióban lévő vezetője nyilatkozatát, amelyben ez utóbbi egyértelműen kijelentette, hogy a tervezett összefonódás leállításáról döntött. A vitatott határozat elfogadását követően a UPS egy második, 2013. január 30-i sajtóközleményben bejelentette, hogy egyrészt visszavonja a TNT-re vonatkozó ajánlatát, és hogy másrészt a két vállalkozás az egyesülési megállapodás megszüntetését határozta el.

365 E körülmények között meg kell jegyezni, hogy a UPS már 2013. január 14-én, azaz több mint két évvel azelőtt, hogy a FedEx bejelentette a TNT felvásárlására vonatkozó ajánlatát, lemondott a TNT felvásárlására irányuló szándékáról. A tényállásból az is kiderül, hogy a UPS soha nem vonta vissza ezt az elállást. A UPS a vitatott határozatot követően nem nyújtott be új ajánlatot a TNT-re, és a FedEx ajánlatára sem reagált konkurens ajánlattal. Így, még ha feltételezzük is, hogy a Bizottság által a vitatott határozat elfogadásakor elkövetett szabálytalanság a UPS-nek elmaradt hasznot okozhatott, az a tény, hogy ez a vállalkozás a vitatott határozat kihirdetését követően azonnal lemondott a tervezett összefonódásról, megszüntette az e szabálytalanság és az állítólagos kár közötti közvetlen okozati összefüggést.

366 A UPS azonban azt állítja, hogy amikor a Törvényszék megsemmisítette a vitatott határozatot, már túl késő volt új ajánlatot tenni, mivel a FedEx időközben felvásárolta a TNT-t. Úgy véli, hogy a bírósági eljárás nem alkalmas az összefonódás-ellenőrzési határozatok felülvizsgálatára.

367 Az a körülmény azonban, hogy a vitatott határozat megsemmisítésére a TNT FedEx általi megvásárlását követően került sor, nem befolyásolja a megállapított eljárási jogellenesség és a hivatkozott kár közötti állítólagos okozati összefüggést. Amellett, hogy a UPS több mint két évvel azelőtt hagyott fel a TNT megvásárlására irányuló tervével, hogy a FedEx bejelentette volna a TNT-re tett ajánlatát, és soha nem nyújtott be konkurens ajánlatot, meg kell jegyezni, hogy a kártérítési kereset autonóm jellegére tekintettel a UPS nem volt köteles előzetesen megsemmisítés iránti keresetet benyújtani.

368 A tárgyalás során a UPS egyébként arra hivatkozott, hogy a Bizottság elutasítása után a nyilvános vételi ajánlatokra vonatkozó holland szabályozás miatt nem tudta folytatni a TNT-vel való egyesülést. Meg kell azonban jegyezni, hogy a UPS erre vonatkozó érvelése nem megalapozott, mivel a UPS nem terjesztett elő egyetlen, az érvelését alátámasztó nemzeti jogszabályt sem, és ezért ez alapján nem lehet arra következtetni, hogy a UPS kényszerből, a saját akaratán kívül álló okból mondott le a TNT-vel való összefonódásról.

369 Az Unió igazságszolgáltatási rendszerével általában, és különösen az összefonódás-ellenőrzéssel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségek hatékonyságára vonatkozóan a UPS által megfogalmazott kritikákat egyetlen jogi érv sem támasztja alá. Amennyiben ezek a kritikák az EUM-Szerződés által létrehozott jogorvoslati rendszer jogszerűségének azon az alapon történő megkérdőjelezéseként értelmezhetők, hogy e rendszer nem nyújt számára hatékony bírói jogvédelmet a Charta 47. cikke értelmében, elegendő emlékeztetni arra, hogy az a körülmény, hogy a felperes nem tudja bizonyítani az uniós intézmények vonatkozásában a jogellenes magatartás, az állítólagos kár vagy e magatartás és e kár közötti okozati összefüggés fennállását, nem jelenti azt, hogy megfosztották őt a hatékony bírói jogvédelemtől (lásd ebben az értelemben: 2006. szeptember 12-i Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ítélet, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 84. pont).

370 Ezen túlmenően a Szerződés által létrehozott jogorvoslati rendszer reformja kizárólag a tagállamok feladata, mivel ez a hatáskör meghaladja a Szerződés által az uniós bíróságokra ruházott hatásköröket (lásd ebben az értelemben: 2002. július 25-i Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ítélet, C-50/00 P, EU:C:2002:462, 44. és 45. pont; 2016. november 24-i Petraitis kontra Bizottság végzés, C-137/16 P, nem tették közzé, EU:C:2016:904, 24. pont).

371 A fentiekből következik, hogy nem bizonyított, hogy a UPS eljárási jogainak megsértése vagy a UPS által állított egyéb jogsértések az állítólagos elmaradt hasznának a meghatározó okai. Az e kár megtérítése iránti kérelmet ezért el kell utasítani.

372 A fenti megfontolások összességére tekintettel a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

IV. A költségekről

373 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ugyanezen szabályzat 135. cikkének (2) bekezdése szerint a Törvényszék a pernyertes felet is kötelezheti a költségek részbeni vagy teljes viselésére, ha az a pernyertes magatartása – beleértve a kereset benyújtását megelőzően tanúsított magatartását is – alapján indokoltnak tűnik, különösen akkor, ha a Törvényszék megítélése szerint ez a fél szükségtelenül vagy rosszhiszeműen okozott költségeket a másik félnek.

374 Az ítélkezési gyakorlat szerint az eljárási szabályzat 135. cikkének (2) bekezdését kell alkalmazni olyan esetben, amikor valamely uniós intézmény vagy szerv a magatartásával hozzájárult a peres eljáráshoz (2015. július 8-i European Dynamics Luxembourg és társai kontra Bizottság ítélet, T-536/11, nem tették közzé, EU:T:2015:476, 391. pont; 2018. április 23-i CRM kontra Bizottság ítélet, T-43/15, nem tették közzé, EU:T:2018:208, 105. pont). A jelen ügyben a Bizottság azáltal, hogy nem közölte a vitatott határozat alátámasztására használt ökonometriai modell végleges változatát, a UPS-t olyan helyzetbe hozta, amelyben nem tudta megérteni azt a módszertant, amelyre a Bizottság a tervezett összefonódás árszintre gyakorolt várható hatásainak számszerűsítése során támaszkodott. A vitatott határozat megsemmisítését követően a UPS a jelen keresetet az általa állítólag elszenvedett kár megtérítése érdekében nyújtotta be. A UPS-nek, jóllehet pervesztes lett, mégis sikerült bizonyítania, hogy a Bizottság kellően súlyosan megsértette eljárási jogait. E körülmények között a Bizottságot az eljárási szabályzat 135. cikkének (2) bekezdése alapján kötelezni kell a saját költségeinek, valamint a UPS részéről felmerült költségek egyharmadának viselésére, a UPS-t pedig kötelezni kell a saját költségei kétharmadának viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) Az Európai Bizottság viseli saját költségeit, valamint a United Parcel Service, Inc. részéről felmerült költségek egyharmadát.

3) A United Parcel Service viseli saját költségeinek a kétharmadát.

Papasavvas da Silva Passos Reine

Truchot Sampol Pucurull

Kihirdetve Luxembourgban, a 2022. február 23-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I. A jogvita előzményei . . . 1

II. Az eljárás és a felek kérelmei . . . 3

III. A jogkérdésről . . . 4

A. Egyes jogalapok, érvek és bizonyítékok elfogadhatóságáról . . . 4

1. A UPS érvelésének homályos jellegéről . . . 4

2. Az eljárási szabályzat 76. cikke d) pontjának megsértéséről . . . 5

a) A UPS eljárási jogok megsértésére vonatkozó érvelésének elfogadhatóságáról . . . 6

b) A UPS által az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak téves megítélésére vonatkozóan előadott érvelés elfogadhatóságáról . . . 7

1) A keresetlevél 34–37. pontjáról . . . 7

2) A keresetlevél A.12. mellékletére való hivatkozásról . . . 7

3) A keresetlevél A.8 és A.9. mellékletére, valamint a válasz C.1 és C.2. mellékletére való hivatkozásról . . . 8

4) A keresetlevél 84. pontjáról . . . 9

c) A UPS által a hatékonyságjavulás értékelésének hibájára vonatkozóan előadott érvelés elfogadhatóságáról . . . 9

1) A keresetlevél 46. pontjáról . . . 9

2) A válasz C.6. mellékletére való hivatkozásról . . . 10

3) A válasz C.7 és C.37. mellékletére történő hivatkozásról . . . 10

3. Az eljárási szabályzat 85. cikkének megsértéséről . . . 11

a) A válasz C.6, C.7 és C.37. mellékletének elfogadhatóságáról . . . 12

b) A Bizottság által benyújtott ökonometriai szakértői jelentések elfogadhatóságáról . 12

B. Az ügy érdeméről . . . 14

1. Az Unió szerződésen kívüli felelőssége megállapításának feltételeiről . . . 14

2. Az állítólagos jogsértésekről . . . 15

a) A UPS eljárási jogainak megsértéséről . . . 15

1) Az alkalmazott ökonometriai modellről való tájékoztatás hiányáról . . . 15

2) A hatékonyságjavulás értékelésére vonatkozó kritériumok közlésének elmulasztásáról . . . 20

3) Egyes bizalmas FedEx-dokumentumok közlésének elmulasztásáról . . . 24

i) A 2012. augusztus 10-én az aktához csatolt 484 belső bizalmas FedEx-dokumentumba való betekintésről . . . 27

ii) A FedEx által 2012. november 9-én és 15-én megküldött dokumentumokba való betekintésről . . . 29

b) Az indokolási kötelezettség megsértéséről . . . 30

c) A tervezett összefonódás értékelése során elkövetett hibákról . . . 31

1) Az összefonódás árakra gyakorolt hatásának elemzéséről . . . 32

i) A FedEx bizonyos adatainak figyelmen kívül hagyásáról . . . 32

ii) A Bizottság ökonometriai modelljének kialakítása során elkövetett hibákról 32

2) A hatékonyságjavulásról . . . 38

i) Előzetes észrevételek . . . 38

ii) A UPS szerinti állítólagos hatékonyságjavulás értékeléséről . . . 38

– Az európai légi hálózatról és földi kiszolgálásról (negyedik év) . . . 39

– Az igazgatási költségekről . . . 40

– A transzatlanti légi szállításról . . . 41

– A harmadik fél nevében végzett szállításról . . . 42

– A hálózatba kapcsolt közúti szállításról . . . 42

– A létesítményekről . . . 43

– A PUD-hálózatról . . . 44

– A külső szolgáltatók szolgáltatásairól . . . 46

3) A FedEx és a TNT közötti összefonódáshoz viszonyított eltérő bánásmódról . . . 48

4) A FedEx helyzetéről . . . 49

i) A FedEx és a UPS közötti verseny szorosságáról . . . 49

ii) A FedEx terjeszkedési terveiről . . . 52

– A FedEx európai fejlődéséről . . . 52

– A FedEx és versenytársai költségei között fennálló különbségről 53

– A FedEx várható mennyiségnöveléséről 54

– A FedEx terjeszkedési terveinek első szakaszában nem szereplő országokról 54

– A FedEx által lefedett célállomásokról 55

– Az országonkénti elemzésről 55

d) Az állítólagos jogsértésekre vonatkozó következtetésekről 56

3. Az okozati összefüggésről 56

IV. A költségekről 61